

~~MS. 2450~~

1799

കുറാനേപ്രണം-
പുതിയ മുകൾ

L. V. BHAPAKA CHANDRABARAN
GRANTHA SALA
THENNODUKKORAM
VENGANDUR, A. D.

(Malayalam)

Kuttanweshanam-Puthiya Murakal

By N. KRISHNASWAMI, M. Sc., B. A., S.

Translated by

V. M. KORATH

First Published December 1962

Printed at

INDIA PRESS, KOTTAYAM

Price Rs. 1.25

Publishers:

**Sahitya Pravarthaka Co-operative
Society Ltd., Kottayam, Kerala State**

Sales Department:

NATIONAL BOOKSTALL

Kottayam Kerala State India

Published under the auspices of
THE SOUTHERN LANGUAGES BOOK TRUST
MADRAS-34
Second Series-Malayalam 23

~~No. 2450~~

കുററാനേപഷണം- പുതിയ മുറകൾ

എൻ. കൃഷ്ണപാമി,
എം. എസ്സി., ഐ. പി. എസ്.

വിവർത്തനം
വി. എം. കൊറാത്ത

2450 ✓

പ്രസാധകന്മാർ
സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം

നാഷണൽ ബുക്സ് സ്റ്റാൾ

കോട്ടയം

വില ക. 1.25

BRANCHI BALI
THENNOKKONAM
VENGANOOR, L. C.

சென்னை நகராட்சி
செயலாங்கு

பெரிய செய்தி

சென்னை நகராட்சி செயலாங்கு

சென்னை நகராட்சி செயலாங்கு

சென்னை நகராட்சி செயலாங்கு

சென்னை நகராட்சி செயலாங்கு

சென்னை நகராட்சி செயலாங்கு

சென்னை நகராட்சி செயலாங்கு

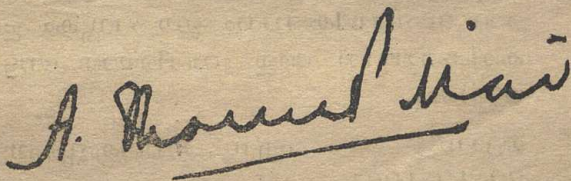
ആമുഖം

ദക്ഷിണഭാഷാ ബുക് ട്രസ്റ്റ് തമിഴ്, തെലുങ്ക്, മലയാളം, കന്നഡം എന്നീ ഭാവിഭാഷകളിൽ ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വിവർത്തനം, പ്രകാശനം എന്നീ മണ്ഡലങ്ങളിൽ സ്തുത്യർഹമായ സാഹിത്യസേവനം നടത്തിപ്പോരുന്നുവെന്നു കാണുന്നതിൽ എനിക്ക് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്.

ഭാഷാസംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ആവിർഭാവം വിഘടനവാദനകളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന സന്ദേഹത്തിന്, ചില കേന്ദ്രങ്ങളിലെങ്കിലും പ്രാബല്യം സിദ്ധിച്ചുവരുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ പ്രസ്തുത ബുക് ട്രസ്റ്റിന്റെയും അതുപോലുള്ള മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങൾ സാംസ്കാരികമണ്ഡലത്തിലുളവാക്കുന്ന വൈകാരികമായ ഏകമതീഭാവം വേണം ഇന്ത്യയുടെ സമഗ്രമായ ഐക്യത്തിനുതന്നെ സഹായം നല്കുവാൻ. മൂലഭാവിഭാഷയുടെ സന്താനങ്ങളെന്ന നിലയിൽ സഹോദരീഭാവമുള്ള ദക്ഷിണേന്ത്യൻഭാഷകൾ തമ്മിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഐക്യം, ഭാരതത്തിലെ ഇതരഭാഷകളുമായി അവയ്ക്കു സാമീപ്യവും സമ്പർക്കവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുതന്നെ ഒരു പ്രധാനോപാധിയായിത്തീരുന്നതുള്ളതു നിസ്തർക്കമാണ്.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ദേശാഭിമാനിയായ ഏതു ഭാരതീയനും പ്രിയം കരമായിരിക്കേണ്ട ഇന്ത്യയുടെ ഐക്യത്തിന്, ദക്ഷിണഭാരതീയരുടെ പ്രഥമസംഭാവനയാണ് ദക്ഷിണഭാഷാ ബുക് ട്രസ്റ്റിന്റേതുപോലുള്ള സാഹിത്യസേവ. ഈ സംഘടനയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ദക്ഷിണേന്ത്യൻ ഭാഷകളെ സമഞ്ജസമായി ഇണക്കിച്ചേർത്ത്, പരോക്ഷമായെങ്കിലും ദേശീയചിന്തവൃത്തി നാട്ടാരിൽ രൂഢമൂലമാക്കുവാൻ പ്രയോജനകീഭവിക്കട്ടെ.

ദക്ഷിണഭാഷാ ബുക് ട്രസ്റ്റിന്റെ പ്രവർത്തനപരിധി കൂടുതൽ വ്യാപകവും പ്രകാശനവും പ്രയോജനപ്രദവുമാകട്ടെ എന്നാണ് എന്റെ ആത്മാർത്ഥമായ ആശംസ.

(പട്ടം എ. താണപിള്ള)

അവതാരിക

ദക്ഷിണഭാഷാ ബുക്ക് ട്രസ്റ്റ് മുഖേന പുറത്തു വരുന്ന, ശ്രീ എൻ. കൃഷ്ണസ്വാമിയുടെ “കുറ്റാ നേപഷണം-പുതിയ മുറികൾ” എന്ന പുസ്തകം ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ കുറ്റത്തിന്റെയും പോ ലീസ് അതു നേരിടുന്നതിനെടുക്കുന്ന നടപടി കളുടെയും വസ്തുതകൾ പൊതുജനങ്ങൾക്കു മന സ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുമെന്നു ഞാനാശിക്കുന്നു.

പോലീസുകാരുള്ളിൽ നല്ല പരിചയ മുളള ആളും മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിലെ പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ ഒരു ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനുമാണ് ഗ്രന്ഥകർതാവ്. വളരെ ലളിതമായ ഭാഷയിലും ലളിതമായ രീതിയി ലുമാണ് കുറ്റം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനെയും തടയുന്നതിനെയും കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പ്രതിപാ ദിക്കുന്നത്. യഥാർത്ഥമായ ചിത്രങ്ങൾ ഈ പുസ്തകത്തെ കൂടുതൽ ആസ്വാദ്യകരവും ഉപ യോഗപ്രദവുമാക്കുന്നു.

പൊതുജനങ്ങളെയും പോലീസിനേയും അ ടുപ്പിക്കുവാനും കുറ്റങ്ങളുടെ നേരെയുള്ള യുദ്ധ ത്തെ സഹായിക്കുവാനും ഈ പുസ്തകം ഉപ കരിക്കുമെങ്കിൽ അതു് വലിയൊരു നേട്ടമാ യിരിക്കും.

മദ്രാസ്
22-12-1961

എസ്. ബാലകൃഷ്ണശ്ശെട്ടി,
ഐ. പി.,
പോലീസ് ഐ. ജി., മദ്രാസ്.

ഉള്ളടക്കം

പോലീസ് നടപടിയിലെ വേഗത	9
പാതകത്തിലെ ആവർത്തനക്രമം	16
പാതകവും അവസരവും	22
ശീലത്തിന്റെ ശക്തി	27
അന്തഃശ്വാസനമനുസരിച്ച പ്രവർത്തിക്കൽ	32
കുട്ടികളായ കുറവാളികൾ	39
പകർക്കുവെച്ചുകാരനായ ബാലൻ	44
പീടികക്കുവെച്ചുകാരനായ മണി	49
ആൽവാർപെട്ടിലെ ശിവൻ	56
അലക്കുകാരൻ രജൻ	63
കൊറവർ	66
മദിരാശിയിലെ പോലീസ് നായ്ക്കൾ	72
യുവരാജം ചീഫും	77
പോലീസ് നായയുടെ മാസ്റ്റർശക്തി	83
ശാസ്ത്രവും പാതകവും	87

207

207

1. The first part of the book is devoted to a general
2. introduction to the subject of the history of the
3. world, and to a description of the various
4. periods of time, and the events which have
5. taken place during them. The second part of the
6. book is devoted to a description of the
7. various countries of the world, and the
8. people who inhabit them. The third part of
9. the book is devoted to a description of the
10. various religions of the world, and the
11. customs and manners of the different
12. nations. The fourth part of the book is
13. devoted to a description of the various
14. sciences and arts, and the progress of
15. human knowledge. The fifth part of the
16. book is devoted to a description of the
17. various governments of the world, and the
18. laws and customs of the different
19. nations. The sixth part of the book is
20. devoted to a description of the various
21. wars and battles, and the progress of
22. human civilization. The seventh part of
23. the book is devoted to a description of the
24. various discoveries and inventions, and the
25. progress of human knowledge. The eighth
26. part of the book is devoted to a description
27. of the various customs and manners of the
28. different nations. The ninth part of the
29. book is devoted to a description of the
30. various religions of the world, and the
31. customs and manners of the different
32. nations. The tenth part of the book is
33. devoted to a description of the various
34. governments of the world, and the laws
35. and customs of the different nations. The
36. eleventh part of the book is devoted to a
37. description of the various wars and battles,
38. and the progress of human civilization. The
39. twelfth part of the book is devoted to a
40. description of the various discoveries and
41. inventions, and the progress of human
42. knowledge. The thirteenth part of the
43. book is devoted to a description of the
44. various customs and manners of the
45. different nations. The fourteenth part of
46. the book is devoted to a description of the
47. various religions of the world, and the
48. customs and manners of the different
49. nations. The fifteenth part of the book
50. is devoted to a description of the various
51. governments of the world, and the laws
52. and customs of the different nations. The
53. sixteenth part of the book is devoted to a
54. description of the various wars and battles,
55. and the progress of human civilization. The
56. seventeenth part of the book is devoted to
57. a description of the various discoveries and
58. inventions, and the progress of human
59. knowledge. The eighteenth part of the
60. book is devoted to a description of the
61. various customs and manners of the
62. different nations. The nineteenth part of
63. the book is devoted to a description of the
64. various religions of the world, and the
65. customs and manners of the different
66. nations. The twentieth part of the book
67. is devoted to a description of the various
68. governments of the world, and the laws
69. and customs of the different nations. The
70. twenty-first part of the book is devoted to
71. a description of the various wars and
72. battles, and the progress of human
73. civilization. The twenty-second part of the
74. book is devoted to a description of the
75. various discoveries and inventions, and the
76. progress of human knowledge. The
77. twenty-third part of the book is devoted to
78. a description of the various customs and
79. manners of the different nations. The
80. twenty-fourth part of the book is devoted
81. to a description of the various religions of
82. the world, and the customs and manners of
83. the different nations. The twenty-fifth
84. part of the book is devoted to a description
85. of the various governments of the world,
86. and the laws and customs of the different
87. nations. The twenty-sixth part of the
88. book is devoted to a description of the
89. various wars and battles, and the progress
90. of human civilization. The twenty-seventh
91. part of the book is devoted to a description
92. of the various discoveries and inventions,
93. and the progress of human knowledge. The
94. twenty-eighth part of the book is devoted
95. to a description of the various customs and
96. manners of the different nations. The
97. twenty-ninth part of the book is devoted
98. to a description of the various religions of
99. the world, and the customs and manners of
100. the different nations. The thirtieth part
of the book is devoted to a description of
the various governments of the world, and
the laws and customs of the different
nations.

പോലീസ് നടപടിയിലെ വേഗത

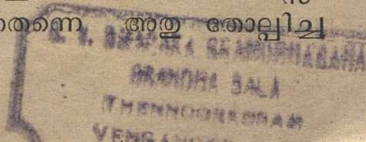
ഈ ആധുനികയുഗത്തിൽ മോട്ടോർവാഹനങ്ങളും തീവണ്ടിയും വിമാനവും നൽകുന്ന യാത്രാസൗകര്യങ്ങൾ കുറ്റവാളികളെയും പലതരത്തിൽ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു കുറ്റവാളിക്ക് പാതകം നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയോ, നിയമത്തിന്റെ ഗുല്ദാർദ്ദാഷ്ട്രിയിൽനിന്നും സുദീർഘഹസ്തങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടിയോ, ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ വിദൂരസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പോകാൻ ഇന്നു വളരെ എളുപ്പമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്നു, മധുരജില്ലയിലെ കൊറവക്കുവർച്ചക്കാരുടെ സാധാരണയായി ബസ്സുകളിൽ സമീപസ്ഥമായ തിരുച്ചിറപ്പള്ളിജില്ലയിലേക്കോ തീവണ്ടിയിൽ മദിരാശിവാഴി വടക്കെ ഇന്ത്യയിലെ പാതകങ്ങളുടെ വിളനിലങ്ങളിലേക്കോ കടന്നുകൂടുന്നു. പലപ്പോഴും കൊലപാതകി ഈ രാജ്യത്തിലെ നീതിന്യായത്തിൽനിന്നും ഒളിച്ചോടി മറ്റൊരു രാജ്യത്തു് അഭയം തേടുന്നു; ഒളിച്ചുകടത്തലുകാരൻ ഒരു വൻകരയിൽ നിന്നു് അടുത്തതിലേക്കു പ്രവർത്തനം വ്യാപിപ്പിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ, കവിഞ്ഞ വേഗതയിൽ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്ന കുറ്റവാളികളെ പോലീസ് പിടിക്കുന്നതെങ്ങനെയാണ്? ഉത്തരം വ്യക്തമാണ്: കുറ്റവാളികൾ ഉപയോഗിച്ചതിനേക്കാൾ വേഗത കൂടിയ ഗതാഗതോപാധികൾ

ഉപയോഗിച്ചിട്ട്. അതിനാൽ പോലീസിന്റെ കയ്യിൽ അറസ്റ്റ് ചെയ്ത ഗതാഗതത്തിന് എന്തു മാറ്റങ്ങളാണു ലഭ്യമായിട്ടുള്ളത് എന്നതിനേയും അവ എത്ര സമത്വമായിട്ടാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത് എന്നതിനേയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിനു വളരെ ഗതിവേഗമുള്ള വാഹനങ്ങളുടെ കയ്യിലുണ്ടാകുക. 22-6-59 നു വൈകുന്നേരം ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ ഫ്ളാഗ് വർബ്ബസാർ പോസ്റ്റാപ്പീസിൽവെച്ച് 2000 ക.യും 1000 ക.യും വീതം അടങ്ങിയ രണ്ടു ഇൻഷുറഡ് കവറുകൾ രജിസ്റ്റേഷനു സമർപ്പിക്കുവേ, ഒരപരിചിതൻ അയാളുടെ ശ്രദ്ധ നിലത്തു കിടക്കുന്ന ഒരു തപ്പാൽമുദ്രയിലേക്ക് ആകർഷിച്ചു. കച്ചവടക്കാരൻ മുദ്രയെടുക്കാൻ മുതിർന്നപ്പോൾ അപരിചിതൻ കൗണ്ടറിന്മേൽനിന്നു രണ്ടു കവറുകളും കരസ്ഥമാക്കുകയും അവയിലൊന്ന് അടുത്തുതന്നെയുണ്ടായിരുന്ന തന്റെ രണ്ടു കൂട്ടുകാർ കൊടുക്കുകയും അവർ അതുമായി പുറത്തു കാത്തുനിന്നിരുന്ന ഒരു ടാക്സിയിൽ കേറി രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതു ശ്രദ്ധിച്ച കച്ചവടക്കാരൻ—സാധാരണ ഇതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കാത്ത പലരും പൂണ്ണമായും കബളിപ്പിക്കപ്പെടും—ഉടൻതന്നെ മറോക്കവർ കൈവശമുള്ള അപരിചിതനെ പിടികൂടുകയും അവനെ ഫ്ളാഗ് വർബ്ബസാർ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലെത്തിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഫ്ളാഗ് വർബ്ബസാർ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലെ ഇൻസ്പെക്ടർ പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കി, കുറവാളികൾ തിരുച്ചിറപ്പള്ളിയിലെ കുപ്രസിദ്ധമോഷ്ടാക്കളായ കെപ് മാരികളായിരിക്കുമെന്ന്. ഇത്തരം തട്ടിപ്പുകൾ അവരുടെ പ്രത്യേകതയാണ്. പിടിക്കപ്പെട്ടവൻ—ബാലൻ എന്നായിരുന്നു അവന്റെ പേര്—ഈ അഭ്യൂഹം സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. കുറവാളികൾ തെക്കോട്ടുള്ള അടുത്ത

വണ്ടി കേറുമെന്നു ഇൻസ്പെക്ടർക്കറിയാമായിരുന്നു. എഗ് മുറിൽനിന്നു വണ്ടി കേറാൻ അവർ മിനക്കെട്ടില്ല. കാരണം അത്തരം അവസരങ്ങളിൽ പതിവുള്ളതുപോലെ അവിടെ പോലീസിനു വിചാരം കിട്ടിയിരിക്കുമെന്നും അവർ ജാഗ്രതയായിരിക്കുന്നുണ്ടാവുമെന്നും അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കും. കുറവാളികൾ ഉപയോഗിച്ച ടാക്സി നിയമപ്രകാരം നഗരാതിർത്തിക്കു പുറത്ത് ഓടുന്നതാവില്ല. അതിനാൽ രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കുറവാളികൾ എലക്ട്രിക് ട്രെയിനിൽ താമ്ബരത്തേക്കു പോകയും അവിടെനിന്നും തെക്കോട്ടുള്ള വണ്ടി കേറുകയും ചെയ്യുമെന്ന് ഊഹിക്കാമായിരുന്നു. അപ്പോൾത്തന്നെ നേരം വൈകിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു; എങ്കിലും ഇൻസ്പെക്ടർ ഭാഗ്യം പരീക്ഷിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ബാലനേയും കൊണ്ട് അദ്ദേഹം അതിവേഗതയുള്ള ഒരു കാറിൽ താമ്ബരത്തേക്കു കുതിച്ചു. പക്ഷേ, അവർ അവിടെ എത്തിയപ്പോഴേക്കും തെക്കോട്ടുള്ള ആദ്യത്തെ വണ്ടി പൊയ്ക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഉടൻതന്നെ വീണ്ടും തെക്കോട്ടു കാരോടിച്ച് അവർ വണ്ടിയെ കവച്ചുകടക്കുകയും വണ്ടി എത്തുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പായി ചികൽപെട്ട റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തു. തിരക്കു പിടിച്ച ഒരു മൂന്നാം ക്ലാസ്സു മുറിയിലെ രണ്ടു യാത്രക്കാർ, ബാലൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുത്തതനുസരിച്ച് തങ്ങളുടെ കുപ്പായക്കോളർ ഒരു മഫ് ടി പോലീസുദ്യോഗസ്ഥന്റെ കൈപ്പിടിയിലമർന്നതായിക്കണ്ടു. സെൽവൻ എന്നും വേണു എന്നും പേരായ അവർ—അവർ രണ്ടുപേരും കെപ് മാരികളായിരുന്നു—ഭാഗ്യം തങ്ങളെ തോല്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കി—ബാലനെ നേരത്തേതന്നെ അതു തോല്പിച്ചു.

തുപോലെ. കാണാതായ 1000 ക.യുടെ ഇൻഷുർഡ് ക വർ അങ്ങനെ തിരിച്ചു കിട്ടി.

ഒരു വണ്ടിയെ—അതു വളരെ ദൂരത്തെത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ—പിൻതുടരാൻ ഒരു കാർ മതിയാവും. എന്നാൽ വണ്ടി ദൂരത്തെത്തിക്കഴിഞ്ഞുവെങ്കിൽ പോലീസ് സ്വാഭാവികമായും ക്വറിനേക്കാൾ ഗതിവേഗമുള്ള വല്ല വാഹനവും ഉപയോഗിക്കണം, കുറവാളി മദിരാശിയിൽ നിന്നു ബോംബെയിലിന്നു ബോംബെക്കു കടന്നു കളഞ്ഞ ഒരു കേസിൽ റോഡുമാറ്റം വണ്ടിയെ കവച്ചു കടക്കാനോ ഇടയ്ക്കുള്ള സ്റ്റേഷനുകളിൽവെച്ചു റെയിൽവേ പോലീസ് അയാളെ കണ്ടുപിടിച്ച് അറസ്റ്റു ചെയ്യാനോ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, കുറവാളിയെ തിരിച്ചറിയുന്ന ആവലാതിക്കാരൻ വിമാനമാറ്റം ബോംബെയ്ക്കു പോവുകയും വണ്ടി വരുന്നതിനു മുമ്പായി ബോംബെയിലെ വിക്ടോറിയാ ടെർമിനസ്സിൽ എത്തിച്ചേരുകയും വണ്ടിയിൽനിന്നിറങ്ങിയ കുറവാളിയെ പിടികൂടി അറസ്റ്റു ചെയ്യിക്കുകയും ഉണ്ടായി. ഇത്തരം ഗതിവേഗമുള്ള ഗതാഗതോപാധികളെക്കാൾ പ്രധാനമാണ് ടെലഫോൺ, ടെലഗ്രാഫ്, വയർലസ് തുടങ്ങിയ വേഗതകൂടിയ വാർത്താവിതരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ. പൊതുജനങ്ങൾക്കു പോലീസുമായി ബന്ധം പുലർത്തുന്നതിനും പോലീസ് ഓഫീസ്സർമാർക്കു ഫലപ്രദമായി കുറവങ്ങൾ തടയുന്നതിലും കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിലും അതിപ്രധാനമായ വിവരങ്ങൾ പരസ്പരം കൈമാറുന്നതിനും ഇവ ഉപയോഗപ്പെടുന്നു. ഒരു ലഹള തടയുന്നതിനായി ഒരു പോലീസ് സേനയ്ക്ക് ഏതു സ്ഥലത്തും കുതിച്ചെത്താനും കുറവാളിയുടെ 'ചൂർ' അതിവേഗം അപ്രത്യക്ഷമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പാതക സ്ഥലത്തേക്കു ഒരു പോലീസ് നായയ്ക്ക് എത്തിച്ചേരാനും

വിടികിട്ടേണ്ട ആളെയോ നഷ്ടപ്പെട്ട സാധനങ്ങളുടെ വിവരങ്ങളോ തേടിപ്പിടിക്കുന്നതിനും അതിവേഗത്തിൽ ജാഗ്രതയുടെ വിപുലമായ ഒരു വലയം സൃഷ്ടിക്കാനും ഈ വാർത്താവിതരണോപാധികളുടെ സഹായത്താൽ സാധ്യമാകുന്നു.

ഒരു ദിവസം രാവിലെ, ഒരു യന്ത്രി സൈനികോദ്യോഗസ്ഥനാണെന്നു ഭാവിച്ച ഗവണ്മെന്റ് ആസ്സത്രിയിൽ സൗജന്യചികിത്സാസൗകര്യം അനുഭവിക്കുകയും തദ്ദേശവാസികളിൽ പലരേയും കബളിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത രാമരാവു എന്ന കുപ്രസിദ്ധനായ ഒരു തട്ടിപ്പുകാരൻ ഒരു വണ്ടിയിൽ മദിരാശിക്കു കടന്നുകളഞ്ഞതായി വെല്ലൂർ പോലീസിനു വിവരം കിട്ടി. വിവരം ഉടൻതന്നെ ക്ലൈഫോൺമാർഗ്ഗം മദിരാശി സിറ്റിപോലീസിനു നല്കി. രാമരാവു, പരശുവാക്കത്തെ ഒരു പ്രധാന ഹോട്ടലിൽ ചെല്ലാനിടയുണ്ടെന്നും സന്ദേശത്തിൽ അറിയിച്ചിരുന്നു. ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾക്കുശേഷം പ്രസ്തുത ഹോട്ടലിലെ സ്വീകരണഓഫീസിൽ ചെന്ന രാമരാവു, എത്രയും മൗനപൂർവ്വം പെരുമാറുന്ന ഒരു ഹോട്ടൽ പരിചാരകനെന്നു തോന്നിക്കുന്ന ഒരാളാൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ആ മനുഷ്യൻ തന്നെ ഹോട്ടലിലെ ഒരു മുറിയിലേക്കു കൊണ്ടു പോകുന്നതിനു പകരം അടുത്തു കാത്തുനില്ക്കുന്ന ഒരു പോലീസ് വാനിലേക്കാണ് ആനയിച്ചതെന്നു കണ്ടപ്പോൾ രാമരാവുവിനു ബോധ്യപ്പെട്ടു, നീതിന്യായം തനിക്കെതിരായി തന്റെ തന്ത്രംതന്നെ പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടു പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്ന്.

പോലീസിനു സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനായുള്ള വയർലസ് ഏർപ്പാട്, ക്ലൈഫോണിനേയും ക്ലൈഗ്രാഫിനേയും കാൾ കൂട്ടതൽ സത്വരമായ നടപടി സാധ്യമാക്കിത്തീ

കുന്നു. മദിരാശിയെപ്പോലുള്ള ഒരു വലിയ നഗരത്തിൽ പൊതുജനങ്ങൾക്കു പോലീസ് കൺട്രോൾറൂമിലേക്കു ഫോൺചെയ്ത് ഞൊടിയിടകൊണ്ടു പോലീസ് സഹായം ലഭിക്കുമാറാക്കാം. അങ്ങനെ വിവരം ലഭിച്ചാലുടൻതന്നെ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽനിന്നു സംഭവസ്ഥലത്തുതന്നെയോ അതിനടുത്തെവിടെയെങ്കിലുമോ കാവൽജോലിയിലേപ്പെട്ടു, വയർലസ് ഘടിപ്പിച്ച മോട്ടോർവാഹനത്തിലുള്ള പോലീസ് ഓഫീസർക്കു സന്ദേശമയയ്ക്കുന്നു. ഒരു ദിവസം പുലരാൻകാലത്തു് അങ്ങനെ പോലീസ് കൺട്രോൾറൂമിൽ മദ്യവഞ്ജനക്കുറ്റം സംബന്ധിച്ച രസകരമായ ഒരു വിവരം അറിയിക്കുന്ന ഒരു സന്ദേശം ലഭിച്ചു. ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കുശേഷം, ഈ വിവരം പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു വാഹനത്തിലെ പോലീസ് ഓഫീസ്സർ, വിവരം നൽകിയ ആൾ പറഞ്ഞ സ്ഥലം സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ഒരു കിഴവി നാലു ഗ്യാലൻവീതം കൊള്ളുന്ന 17 മണ്ണെണ്ണത്തപ്പകൾക്കുചുറ്റും കല്ലുകൾ വെച്ചു മുട്ടുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. എല്ലാ തപ്പുകളിലും നിയമവിരുദ്ധമായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ചാരായമാണെന്നു പരിശോധനകൊണ്ടു തെളിഞ്ഞു. ചാരായം ഒളിപ്പിക്കുന്നതിനിടയിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട കിഴവിയെപ്പോലെ മറ്റാരും അന്യതപ്പെട്ടിരിക്കില്ല. ഇങ്ങനെ കുറ്റം ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ പിടിക്കപ്പെടുന്നതിനുള്ള സാധ്യതയേക്കാൾ പാതകങ്ങൾ തടയുന്നതിന്നു മറ്റൊന്നും പര്യാപ്തമാകുന്നില്ല.

27-5-59-നു വൈകുന്നേരം അമ്പട്ടുള്ള എന്ന ഉത്സാഹശാലിയായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ മദിരാശിയിൽ ജോർജ്ജ് ടൗണിലുള്ള തന്റെ ഒരു ബന്ധുവിന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നു 20,000 ക.യുമായി കടന്നുകൂടുന്നു. അയാൾക്കു ബോംബെസ്തു പോകാനുള്ള അഭിനിവേശം സുവിദിതമാ

യിരുന്നതിനാൽ, യുവാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പൂർണ്ണവിവരങ്ങളടങ്ങിയ ആ വയർലസ് സന്ദേശം ബോംബെ പോലീസിന്നയച്ചുകൊടുത്തു. തുടന്ന് ബോംബെപോലീസ് നഗരത്തിലെ എല്ലാ പോലീസ് സ്റ്റേഷനുകളിലേക്കും വിവരം കൊടുത്തു. മദിരാശിക്കാരനായ ഒരു മുസ്ലീം യുവാവ് ഒരു സമീപപ്രദേശത്തു നിർലോഭമായി പണം ചെലവഴിച്ചുവരുന്നതായി 4-6-59-നു നാഗ്പാഡ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ അറിവുകിട്ടി. അന്വേഷണത്തിൽ, ഏതാനും ദിവസം മുമ്പു ലഭിച്ച വയർലസ് സന്ദേശത്തിൽ അടങ്ങിയ വിവരങ്ങളുമായി ശരിക്കും പൊരുത്തപ്പെടുന്ന നമ്മുടെ പുള്ളിയല്ലാതെ മറ്റൊരുമല്ല അതെന്നു തെളിഞ്ഞു. അയാളുടെ കീഴയിൽ 19259 ക. ഉള്ളതായി കണ്ടു. അയാൾ താമസിച്ചിരുന്ന മുറിയിൽ ഒരു പുതിയ ഗ്രാമഫോണും ഏതാനും റെക്കോർഡുകളും ഒരു പുതിയ റിസ്കോവാച്ചും കാണപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ 741ക. സ്കൂൾ അയാൾ എന്തു ചെയ്തുവെന്നു കൃത്യമായി അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. ഈ കുറ്റത്തെയും കുറ്റവാളിയേയും കുറിച്ച് ബോംബെപോലീസിനു എല്ലാ വിവരങ്ങളും മനസ്സിലാക്കാനും കുറ്റവാളി ബോംബെയിൽ കാലെടുത്തുകയറുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ അയാളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷണം നടത്താനും വയർലസ് സാധ്യമാക്കിത്തീർത്തു.

ആധുനിക ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങൾ മുഖേന ഒരു കുറ്റവാളിക്ക് രക്ഷപ്പെടാൻ സാധിക്കുമെന്നു സാധാരണക്കാർ വിചാരിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ പോലീസിന്റെ അധീനത്തിൽ കൂടുതൽ വേഗതയുള്ള വാത്മാവിതരണോപാധികളുണ്ടെന്നും പാതകങ്ങൾ തടയുന്നതിനും തുമ്പുണ്ടാക്കുന്നതിനും നാനാപ്രകാരത്തിലും ബുദ്ധിപൂർവ്വം അവ ഉപയോഗപ്പെടുത്താമെന്നും അവർ ധരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എങ്കിലും പോലീസ് നടപടി എത്രതന്നെ വേഗത്തിലായാലും ഒരു പാതകം നടന്നാൽ തങ്ങൾ പോലീസിനെ വിവരം അറിയിക്കുന്നതിൽ അല്പവും വിളംബം വരുത്താതിരുന്നത് മാത്രമേ അതു ഫലപ്രദമാവുകയുള്ളൂ എന്ന ബോധം അവർക്കുണ്ടായിരിക്കണം. അമിതവേഗതയുടേതായ ഈ യുഗത്തിൽ, പാതകങ്ങൾ ഫലപ്രദമായി തടയുന്നതിനും തെളിയിക്കുന്നതിനും ഓരോ നിമിഷവും പരമപ്രധാനമത്രെ!

പാതകത്തിലെ ആവർത്തനക്രമം

പാതകങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാം വിശകലനം ചെയ്തെന്നോക്കുമ്പോൾ, ചിലതരം കുറ്റങ്ങളെസ്സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പലപ്പോഴും രസകരമായ ഒരു ആവർത്തനക്രമം കാണാം. ഈ ആവർത്തനക്രമത്തിന്റെ കാരണങ്ങൾ ചുഴിഞ്ഞനേപ്പിക്കുന്നപക്ഷം ഇത്തരം കുറ്റങ്ങൾ തടയുന്നതിനും കണ്ടു പിടിക്കുന്നതിനും സരളമായ ചില മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കാൻ നമുക്കു സാധിക്കുന്നു. കൂടുതൽ വിശാലമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, സാമ്പത്തികമായ തെരക്കത്തിന്റെയും വിലക്കേറ്റത്തിന്റെയും തൊഴിലില്ലായ്മയുടെയും കാലഘട്ടങ്ങൾ പാതകങ്ങളുടെ തോതു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതു വാസ്തവമാകാം. എന്നാൽ കുറെക്കൂടി സങ്കുചിതവും പ്രായോഗികവുമായ വീക്ഷണത്തിൽ ചില പ്രത്യേകസാഹചര്യങ്ങളുടെ ആവിർഭാവക്കൂടുതലിന്നോത്തു് അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ സാദ്ധ്യമായ കുറ്റങ്ങളും വർദ്ധിക്കുന്നു എന്നു പറയാം.

വലിയ തോതിലുള്ള ചില സാമ്പത്തികകാരണങ്ങ

ളുടെ ഫലങ്ങൾ ഞാൻ വിശദീകരിക്കാം. ഒരു പ്രദേശത്ത് ചെമ്പിൻറയും പിചളയുടെയും ലഭ്യതയും വിലയും അവിടെ പിചളപ്പാത്രനിർമ്മാണവ്യവസായം നിലവിലുണ്ടെന്നതും അവിടെയും അയൽപ്രദേശങ്ങളിലും നടക്കുന്ന പിചളപ്പാത്രമോഷണവുമായി എപ്പോഴും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കും. ഉദാഹരണമായി മദിരാശിനഗരത്തിൽനിന്നും തൊട്ടുകിടക്കുന്ന ചിങ്കൽപ്പേട്ടജില്ലയിലെ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും മോഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന പിചളപ്പാത്രങ്ങൾ നഗരത്തിൽ ജോജ്ജ് ടൗണിലെ ലോഹപ്പണിക്കാരുടെ പക്കലാണെത്തിച്ചേരുന്നത്. യുദ്ധകാലത്ത് ആവടിയിലും പരിസരത്തിലും ഒട്ടേറെ സൈനികസപ്തസ്ഥാപനങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ അവിടത്തെ സാമഗ്രികളുടെ മുന്തിയതരം ലോഹഭാഗങ്ങൾ പാത്രങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിന് എത്രയും പഠറിയതാണെന്നു ആളുകൾ കണ്ടു. പല പാത്രക്കച്ചവടക്കാരും കള്ളന്മാരും അവിടെനിന്നു ലോഹങ്ങൾ മോഷ്ടിക്കലും ഒളിച്ചു കടത്തലും പതിവാക്കി. യുദ്ധം അവസാനിക്കുകയും ഈ സപ്തസ്ഥാപനങ്ങൾ പൂട്ടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഈ കുറ്റവാളികളുടെ ശ്രദ്ധ റെയിൽവേയിലേക്കും ടെലഗ്രാഫിലേക്കും തിരിഞ്ഞു. റെയിൽവേയിൽനിന്നു മെററൽബെയറിങ്ങുകളും ഫിററിങ്ങുകളും ടെലഗ്രാഫിൽനിന്നു ടെലഫോൺകമ്പികളും അവർ മോഷ്ടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

കുറ്റങ്ങൾക്കിടയാക്കുന്ന പ്രധാന സാമ്പത്തികസാഹചര്യങ്ങളിലൊന്നാകുന്നു തൊഴിലില്ലായ്മ. വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതയുണ്ടായിട്ടും ജോലിയന്വേഷിച്ചിട്ടു കിട്ടാതിരിക്കുന്നവരും ഉള്ള ജോലികളിൽനിന്നു പിരിച്ചുവിടപ്പെട്ടവരും ജീവസന്ധാരണത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമായി പലപ്പോഴും പാതകങ്ങൾക്കു മുതിരുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ പാതക

ങ്ങൾക്കു പ്രധാനകാരണം ഇതാകുന്നു—ദാരിദ്ര്യവും തൊഴിലില്ലായ്മയും. മദിരാശിനഗരത്തിൽ ഇപ്പറഞ്ഞതിനു രസകരമായ ഒരുദാഹരണമാണ് ഫിലിംഡയറക്ടർമാരുടേയും സിനിമാതാരങ്ങളുടേയും വീടുകളിലും സ്റ്റുഡിയോകളിലും നടക്കുന്ന മോഷണപരമ്പരകൾ. ഫിലിംവ്യവസായത്തിൽ സമീപകാലത്തുണ്ടായ സാമ്പത്തികമാന്ദ്യത്തെത്തുടർന്ന് വലിയ തോതിലുണ്ടായ പിരിച്ചുവിടലിന്റെ ഫലമത്രെ ഇത്. കുററവാളികൾ അനിവാര്യമായും പിരിച്ചുവിടപ്പെട്ട മുൻജോലിക്കാർതന്നെ.

കൂടുതൽ സങ്കുചിതമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ, സന്ദർഭവും കുറവും തമ്മിൽ, ഓരോന്നിന്റെയും ഏറ്റക്കുറവിന്നൊത്ത നേരിട്ട ബന്ധം പുലർത്തുന്നതായി നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും. ഉദാഹരണത്തിനു പോക്കറ്റടിയിലെ ക്ലബ്ബ്. പോക്കറ്റടിക്കാരൻ എപ്പോഴും പകലാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. കാരണം, അവനതിനു സന്ദർഭം ലഭിക്കുന്നതു പകൽ മാത്രമാണ്. ജനത്തിരക്കുള്ള അങ്ങാടികളിലും ബസ്സുകളിലും വണ്ടികളിലും, എന്നുവേണ്ട എവിടെയൊക്കെ തിരക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നുവോ അവിടെയൊക്കെ, അവൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് ഞായറാഴ്ച ദിവസങ്ങളിലെ കുതിരപ്പന്തയങ്ങൾ പോക്കറ്റടിയുടെ കയ്യാളത്തുസമയമാകുന്നു. അങ്ങാടികളിലും ബസ്സുകളിലും സബർബൻവണ്ടികളിലും തിരക്കുള്ള പ്രത്യേകസമയങ്ങളിൽ കൂടുതലായി പോക്കറ്റടിയും നടക്കുന്നു. തിരക്കും ആളുകളും തമ്മിലുള്ള അടുത്ത സമ്പർക്കവും അനിവാര്യമായ ജനക്കൂട്ടത്തിൽ മാത്രമേ പോക്കറ്റടിക്കാരൻ സുരക്ഷിതത്വം അനുഭവപ്പെടുകയുള്ളൂ. ജനബാഹുല്യമില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ അവൻ തന്റെ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിന് ഇത്ര സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നില്ല; മാത്രമല്ല, പിടിക്കപ്പെടുന്നതിനുള്ള

സാധ്യത അധികമുണ്ടുതാനും. അതുപോലെതന്നെ, എല്ലാ മാസത്തിന്റെയും ആദ്യത്തെ ആഴ്ച പോക്കറ്റടിക്കാർ ഊജ്ജിതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി കാണാം. അക്കാലത്തു് ആളുകളുടെ കീഴയിൽ, കിട്ടിയ ശമ്പളം മുഴുവനുമോ അതിലൊരു നല്ല ഭാഗമോ ചെലവാക്കാതെ ശേഷിച്ചിരിക്കുമെന്നവർക്കറിയാമെന്നതാണതിന്നു കാരണം. ഈ വിശകലനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഓരോ മാസവും ആദ്യത്തെ ആഴ്ച മദിരാശി സിറ്റിബ്ബസ്സുകളിൽ—നഗരത്തിലെ പോക്കറ്റടിക്കാരുടെ പ്രിയപ്പെട്ട പ്രവർത്തനം—ഗതാഗതത്തിനുള്ള അവസരങ്ങളിൽ പോലീസ് പാറാവു് ഏർപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അതിന്നു പൊട്ടുന്നനെ സ്പഷ്ടമായ ഫലം അനുഭവപ്പെട്ടു. പോക്കറ്റടി ഗണ്യമായി കുറഞ്ഞു. അതേസമയം നഗരത്തിന്റെ ഇതരസ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചു്—പോക്കറ്റടിക്കാർ അവിടങ്ങളിലേക്കു പോകാൻ നിർബന്ധിതരായിരുന്നു, അവിടെ അവർക്കു രക്ഷ കൂറുവായിരുന്നു താനും—പോക്കറ്റടിക്കാർ തൊണ്ടിസഹിതം അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടതിന്റെ സംഖ്യ വളരെ വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ കാലസ്ഥിതിയും സന്ദർഭങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായവും നഗരങ്ങളിലേതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണല്ലോ. അതനുസരിച്ചു പാതകങ്ങളുടെ കാലസ്ഥിതിയിലും സമ്പ്രദായത്തിലും വ്യത്യാസം കാണാം. കാഷി കോലുന്നങ്ങളുടെയും കാഷികോപകരണങ്ങളുടെയും മോഷണങ്ങൾക്കുള്ള സന്ദർഭം കൈയ്ത്തുകാലമാകുന്നു. കവർച്ചയുടെയും വീടുകളിലെ മോഷണത്തിന്റെയും കുന്നുകാലിമോഷണത്തിന്റെയും കാലം കൈയ്ത്തിന്നു മുമ്പുള്ള സമയമാണു്. ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലെ കവർച്ചക്കാർ രാത്രിയിലാണു് പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്. കാരണം ഗ്രാമങ്ങളിൽ

പകൽസമയത്ത് ഓരോരുത്തരും മറുളളവരെ—വിശേഷിച്ചും അപരിചിതരെ—ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. രാത്രികളിൽത്തന്നെ, ഗ്രാമങ്ങളിലെ കവർച്ചക്കാർ ഇരുട്ട് അധികമുള്ള രാത്രികളാണ് തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിക്കു തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. അവിടെ കറുത്തപക്ഷത്തിൽ കൂടുതൽ കവർച്ചകൾ നടക്കാൻ കാരണം ഇതത്രെ.

മതപരമായ ഉത്സവങ്ങളും ചന്തകളുമാണ് ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിലെ രണ്ടു വിശേഷാവസരങ്ങൾ. ഇവ ചില പ്രത്യേകതരും കുറവുകൾക്കു സന്ദർഭമായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മിക്കവാറും ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ നടക്കുന്ന ചന്ത കന്നുകാലികളുടേയും കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടേയും കാർഷികോപകരണങ്ങളുടേയും മറ്റു ഉല്പന്നങ്ങളുടേയും കച്ചവടം നടക്കുന്ന സ്ഥലമത്രെ. ഒരു കാലിച്ചന്ത—ആട്ടുകളുടേയും മൂരികളുടേയും പശുക്കളുടേയും ഏതമകളുടേയും മറ്റും മാത്രം കച്ചവടം നടക്കുന്ന ചന്തകളുണ്ട്.—മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട കാലികളുടേയും കമ്പോളമായിത്തീരുന്നു. ആ പ്രദേശത്തെ കന്നുകാലിമോഷണത്തിന് അതു കാരണമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏതു ചന്തയും സ്വാഭാവികമായി അതതു പ്രദേശത്തെ കച്ചവടക്കാരെ ആകർഷിക്കുന്നു. ചന്തയിലേക്കു സാധനങ്ങളും പണവുമായി പോകുന്നവരും ചന്തയിൽനിന്നു മടങ്ങുന്ന കച്ചവടക്കാരും പലപ്പോഴും വഴിവക്കിലെ പിടിച്ചുപറിക്കാക്കും ആ പ്രദേശത്തെ കവർച്ചക്കാർക്കും ഇരയാകുന്നു. ഒരു ആഴ്ചയ്ക്കു അങ്ങനെ ഇത്തരത്തിലുള്ള എല്ലാ പാതകങ്ങൾക്കും സന്ദർഭം സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

ഇടയ്ക്കൊക്കെ നടക്കുന്ന മതപരമായ ഉത്സവങ്ങൾ ആരാധകരുടെ വലിയ സമൂഹങ്ങളെ ആകർഷിക്കുന്നു. ഈ ഉത്സവങ്ങളേയും പാതകങ്ങൾക്കു അവ നല്കുന്ന സന്ദർഭം

ഭങ്ങലേയും കുറിച്ചു അടുത്ത അറിവുള്ള ചില പ്രത്യേക
തരം കുറവാളികളും അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടാവും. മദിരാശിക്കു
ചുറ്റുമുള്ള പല ഉത്സവങ്ങളിലും ഭക്തജനങ്ങൾ അടുത്തു
ള്ള കടലിലും നദികളിലും കുളങ്ങളിലും നടത്തുന്ന സ്നാനം,
സ്നാനസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും ആരാധകരുടെ സാധനങ്ങൾ
തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിൽ പ്രത്യേക വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള,
ചിറൂർ ജില്ലയിൽപ്പെട്ട ഗൊല്ലുക്കുപ്പത്തെ ഡോംഗ—
ദസരിഗോത്രവർത്തിൽപ്പെട്ട ഗുഡ്ദാഷ്ടികളും അതി
സമർത്ഥമായ പുരുഷന്മാരേയും സ്ത്രീകളേയും കുട്ടികളേയും
ആകർഷിക്കാറുണ്ട്. മദിരാശിയിലെല്ലാടത്തേയും അ
യൻ സ്റ്റേറ്റുകളിലേയും ഉത്സവങ്ങൾ, ആളുകളുടെ ശ്രദ്ധ
വിഴുപ്പിച്ചു അവരുടെ പോക്കററിക്കുന്നതിലും സ്ത്രീകളു
ടേയും കുട്ടികളുടേയും ആഭരണങ്ങൾ പതുക്കെ തട്ടിക്കൊ
ണ്ടുപോകുന്നതിലും വിദഗ്ദ്ധരായ തിരുച്ചിറപ്പള്ളി തിരു
വേരമ്പുരിലെ തോട്ടിയനായ്ക്ക് ഗോത്രവർത്തകാരെ ധാ
രാളമായി ആകർഷിക്കാറുണ്ട്.

അങ്ങനെ സന്ദർഭം കുറന്നിവാറണഞ്ഞെക്കുറിച്ചുള്ള
പോലീസിന്റെ പഠനത്തിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു
ഭാഗമാകുന്നു. ചിലപ്പോൾ അനുകൂലസന്ദർഭം ക്രമാനുഗത
മല്ലെന്നും ഭാഗ്യവശമുള്ള സാഹചര്യങ്ങളുടെ സൃഷ്ടി
യാണെന്നും വരാം. യാദൃച്ഛികമായുളവാകുന്ന അവസര
ത്താൽ പ്രലോഭിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തി പലപ്പോഴും ഒരു
യാദൃച്ഛികക്കുറവാളിയായിരിക്കും. എന്നാൽ കുറവ് ചെ
യ്യിൽ ഒരു തൊഴിലാക്കിട്ടുള്ളവനു തന്റെ സന്ദർഭങ്ങൾ
എവിടെയാണു കിടക്കുന്നതെന്നും എങ്ങനെ, എപ്പോ
ഴൊക്കെയാണതുളവാകുന്നതെന്നും കൃത്യമായറിയാം. അ
തിനാൽ കുറവങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതിൽ കാലസവിശേഷ
ത കാണുന്നുവെങ്കിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. കാരണം,

കുറാചെയ്യൽ തൊഴിലാക്കിയിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും കുറാവാളി അടുത്തെങ്ങാനും തക്കപാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടാവും—നിശ്ചിതസന്ദർഭം കാത്തുകൊണ്ട്.

പാതകവും അവസരവും

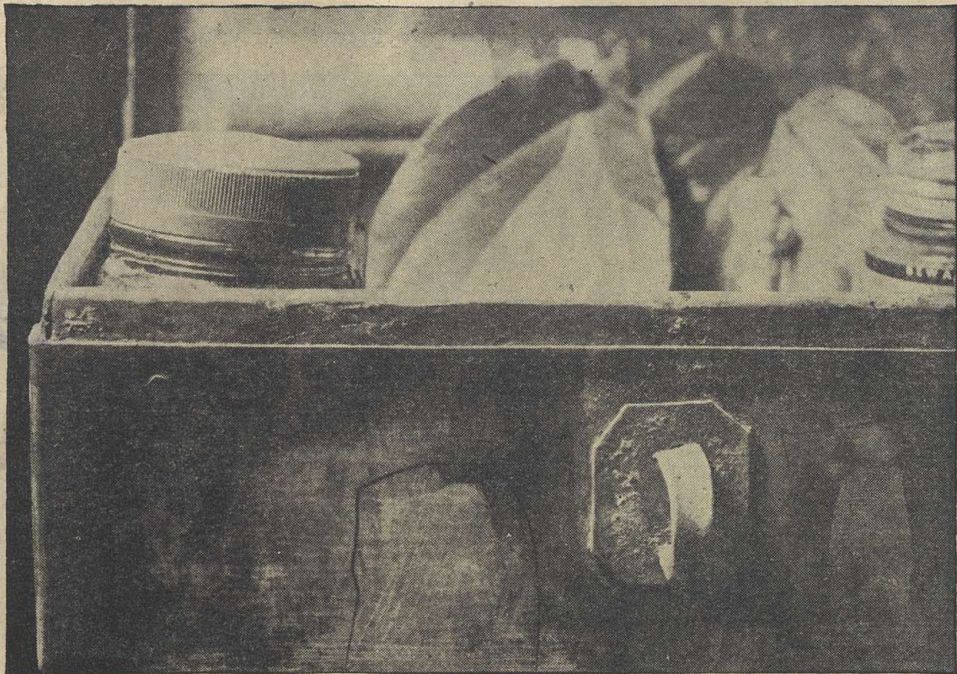
മോഷണങ്ങൾ സാധ്യമാക്കിത്തീർന്ന പല ഘടകങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് അവസരമാകുന്നു. കുറാചെയ്യൽ തൊഴിലാക്കിയിട്ടുള്ളവൻ അവസരത്തെ മണത്തറിയുകയും അതിൽനിന്നു പൂണ്ണമായി മെച്ചം നേടുകയും ചെയ്യുന്നു. അവസരമാണ് പുതക്കക്കാരന് ആദ്യത്തെ പ്രലോഭനമുണ്ടാക്കുന്നതും വിജയം നേടിക്കൊടുക്കുന്നതും കുറാചെയ്യൽ ഒരു തൊഴിലാക്കുന്നതിന് അവന്നു വഴി തെളിയിക്കുന്നതും. അതിനാൽ നാം കുറാനിവാറണഞ്ഞെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, പാതകങ്ങൾക്കനുക്രമമായ എന്ത് അവസരങ്ങളാണ് നിലവിലുള്ളത്, നാം അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ എന്ത് അവസരമാണു സൃഷ്ടിക്കുന്നത് എന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവസരങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതിടത്ത്, ഒരു സ്ഥിരം കുറാവാളി അവ സൃഷ്ടിക്കുന്നു എന്നും നാം ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഒരു സായാഹ്നത്തിൽ എഗ്മൂറിലെ ഒരു പ്രമുഖ പൗരൻ തന്റെ വീട്ടിലെ റേഡിയോ കാണാതായിരിക്കുന്നു എന്ന അസുഖകരമായ കാര്യം കണ്ടുപിടിച്ചു. മനോഹരമായ ഒരു കൊച്ചു ട്രാൻസിസ്റ്റർ റേഡിയോ ആയിരുന്നു അത്—ഒരു ശീട്ടുപെട്ടിയോളം മാത്രം വലുപ്പം വരുന്നത്. അവസാനമായി അന്നു കാലത്ത് വീട്ടിലെ ഹാളിനു മുമ്പിലുള്ള ഒരു മേശപ്പുറ

ത്താണ് അയാൾ അതു വെച്ചിരുന്നത്. അതു നഷ്ടപ്പെട്ടതിലുള്ള സങ്കടത്തോടെ അയാൾ വിവരം പോലീസിലറിയിച്ചു. മുൻവശത്തെ പോർട്ടിക്കോവിലാണ് റേഡിയോ വെച്ചിരുന്നതെന്ന് അന്വേഷണോദ്യോഗസ്ഥൻ അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അവിടെവെച്ച് അതു വല്ലവരും കണ്ടിരിക്കുമെന്നും, അവിടെനിന്ന് അത് എടുത്തുകൊണ്ടുപോയതായിരിക്കണമെന്നും അയാൾക്കു വ്യക്തമായി. വീട്ടിലെ ഭൃത്യന്മാരെ സംശയിക്കാൻ കാരണമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവർക്കിൽ കമ്പമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ വളരെ മുമ്പുതന്നെ, യജമാനൻ അതു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വന്ന ഉടനെതന്നെ അതു മോഷ്ടിക്കാമായിരുന്നു. അതിനാൽ അന്നു വൈകുന്നേരം പുറത്തുനിന്ന് അവിടെ വരുകയും റേഡിയോ മോഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കാവുന്ന ആൾ ആരെന്നതായിരുന്നു ചോദ്യം. അന്നു വൈകുന്നേരം അരമണിക്കൂർനേരം പോർട്ടിക്കോവിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുള്ളത് വീട്ടിൽ അന്നു വന്ന ഒരു സന്ദർശകന്റെ കാർ ഡ്രൈവറായ സുബ്ബരാമനാണ്. അതിനാൽ പിറേറന്നു രാവിലെതന്നെ സുബ്ബരാമനെ അവന്റെ വീട്ടിൽവെച്ചു പരിശോധിച്ചു. സുബ്ബരാമൻ താൻ നിരപരാധിയാണെന്നു ഖണ്ഡിതമായി പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അന്വേഷണോദ്യോഗസ്ഥന്റെ സമത്വമായ ഒരു തന്ത്രം സുബ്ബരാമന്റെ കള്ളിപൊളിച്ചുകളഞ്ഞു. സുബ്ബരാമന്റെ അയൽപക്കക്കാരന്റെ അഞ്ചു വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ള മകൾ സൗമ്യവും സരളവുമായ ഒരു ചോദ്യത്തിനുത്തരമായി, തലേന്നു രാത്രി സുബ്ബരാമന്റെ വീട്ടിലെ ഒരു ചെറിയ റേഡിയോവിൽനിന്നുള്ള മധുരമായ സംഗീതം തങ്ങളെല്ലാം കേൾക്കുകയുണ്ടായെന്നറിയിച്ചു. സുബ്ബരാമനു പിന്നെ കുറവും സമ്മതിക്കുകയല്ലാതെ നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അയാൾ താൻ ഒളിപ്പിച്ചു

വെച്ചേടത്തുനിന്നും റോഡിയോ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു തന്നു. കൊതിയും സന്ദർഭവും ഒത്തുചേരുമ്പോൾ കുററം ചെയ്യുന്നതിന് എത്ര വലിയ പ്രേരണയാകാമെന്ന് ഈ സംഭവം വിശദീകരിക്കുന്നു. കുററം തെളിയിക്കുന്നതിൽ ചെറിയ കുട്ടികൾ എങ്ങനെ സഹായമായിത്തീർന്നു എന്നും ഇതിൽനിന്നു തെളിയുന്നു.

ഒരു വീട്ടിന്റെ മുൻവശത്തെ തുറന്നുകിടക്കുന്ന വാതിൽ ഒരു സ്ഥിരം കുറ്റവാളിതനിക്കു നിരസിക്കാനാവാത്ത ഒരു ക്ഷണമായും താൻ ഒരിക്കലും പാഴാക്കിക്കൂടാത്ത ഒരവസരമായും കണക്കാക്കുന്നുവെന്നതിന്നു കൂടെകോണത്തെ രാജമണി ഒരൊന്നാന്തരം ഉദാഹരണമായിരിക്കും. പട്ടാപ്പകൽ തുറന്നിട്ട ഉമ്മറവാതിലുകളും താമസക്കാരുടെ പേർ വഹിക്കുന്ന പടിവാതിൽക്കലെ ബോർഡുകളും വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് രാജമണി തെരുവുകളിലൂടെ അലഞ്ഞു നടക്കും. എന്നിട്ടു തെരുവിന്റെ മറ്റേ അറ്റത്തുനിന്നു തുടങ്ങി ഉമ്മറവാതിൽ തുറന്നുകിടക്കുന്ന ഓരോ വീട്ടിലും ഒന്നൊന്നായി അവൻ കേറിയിറങ്ങും; പുറത്തെ മുറിയിൽ ആരുമില്ലെങ്കിൽ അവിടെ കാണുന്ന വിലപിടിപ്പിച്ച സാമനങ്ങളെല്ലാം താൻ എപ്പോഴും കൂടെ കൊണ്ടുനടക്കുന്ന സഞ്ചികകത്താക്കി, പതുക്കെ അടുത്ത വീട്ടിലേക്കു കടക്കും. അഥവാ വീട്ടിലുള്ള വല്ലവരേയും കണ്ടുമുട്ടുകയാണെങ്കിൽ അവൻ ഉടനെ കണിശമായമ്പേഷിക്കും, മി. ശ്രീനിവാസൻ, ആരോഗ്യവകുപ്പിലെ ശ്രീനിവാസൻ അവിടെയാണോ താമസിക്കുന്നതെന്ന്. മി. ശ്രീനിവാസൻ താമസിക്കുന്നത് റോഡിന്റെ മറ്റേ അറ്റത്താണെന്നു മറുപടിയും കിട്ടും. അക്കാര്യം താമസക്കാരുടെ പേരെഴുതിയ ബോർഡുകൾ നോക്കിയിട്ട് അയാൾ നേരത്തേതന്നെ മനസ്സിലാക്കി

ഈ മുറുക്കാൻപെട്ടിയിന്മേൽ കാണപ്പെട്ട വിരലടയാളമാണ് പീടികക്കുവച്ച്
ക്കാരനായ മണിയെ പീടിക്കാൻ സഹായിച്ചത്. (പേജ് 49-56)

നാടോടികളായി അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന ഈരാളിസംഘത്തിൽ ചേർന്ന ചിലർ.

മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ആരേണം ഒരു ഇന്ദ്രാളിസ്ത്രീ ഒളിപ്പിച്ചുവച്ചിരി
ക്കുന്നത് എവിടെയാണെന്നു കാണുക.

മദ്രാസ് സിററി പോലീസിന്റെ 'കൺട്രോൾ' മുറിയിൽ ടെലഫോൺ വഴി ലഭിക്കുന്ന ആപൽസന്ദേശങ്ങൾ വയർലസ് വാഹനങ്ങൾക്കു റിലേ ചെയ്യുന്നു.

എന്നാണ് സംഭവിച്ചതെന്നറിയുന്നതിനു മുമ്പ് മോഷ്ടാവിനെ കുറാം നടന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചതനെ വയർലസ് വാൻ പോലീസ് പാർട്ടി പിടികൂടുന്നു.

മറ്റാസിലെ ഒരു ചേരിയിൽ ഒരാൾ കുത്തേറ്റു വഴിയിൽ കിടക്കുന്നു.

അടുത്തുള്ള ടെലഫോൺബൂത്തിൽനിന്ന് രൊൾ പോലീസിനെ
വിവരമറിയിക്കുന്നു.

ട്ടുണ്ടാവും. ഉടൻതന്നെ അയാൾ ക്ഷമായാചനം ചെയ്ത് അടുത്ത വീട്ടിലേക്കു യാത്രയാകും.

1958-ൽ രാജസ്ഥാനിൽനിന്ന് ഇത്രയും ദൂരം താണ്ടി മദിരാശിനഗരത്തിൽ വന്ന കാളി എന്നും സേതു എന്നും പേരായ രണ്ടു സ്ത്രീകൾ രാജമണിയെക്കൂടി അതിശയിക്കുന്ന ഒരു കൃത്യം ചെയ്തു. മൈലാപ്പൂരിലേയും മാമ്പലത്തെയും ഉമ്മറവാതിൽ തുറന്ന വീടുകൾ മാത്രമല്ല പിൻ പുറവാതിൽ തുറന്ന വീടുകളും അവരുടെ ചൂഷണത്തിന്നു വിധേയരായി. ഒരുത്തി ഉമ്മറവാതിൽക്കൽ ചെന്നു കുടിക്കാൻ വെള്ളം ചോദിക്കുമ്പോൾ മറേറവൾ പിൻ പുറവാതിൽക്കൽ ചെത്തി ആ അവസരം വിലപിടിച്ച് സാമാനങ്ങൾ—പ്രത്യേകിച്ചു മുമ്പിലത്തെ ഹാളിലേയും അടുക്കളയിലേയും വെള്ളിപ്പാത്രങ്ങൾ—തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാനായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തും. എന്നാൽ ഒരു ദിവസം രാവിലെ ബാലാജി നഗറിലെ ജാഗരൂകനായ ഒരു വീട്ടുകാരൻ തന്റെ ഗെയ്റ്റു കടന്നു പോകുന്ന അവസരത്തിൽ പിടികൂടിയതോടുകൂടി അവരുടെ ആ തൊഴിൽ അവസാനിച്ചു. അവർക്കുദാഹം വെള്ളത്തിന്നു മാത്രമല്ല, വെള്ളിപ്പാത്രങ്ങൾക്കുകൂടിയുണ്ട് എന്ന് അയാൾ കണ്ടുപിടിച്ചു. അവരുടെ പക്കലുണ്ടായിരുന്ന, നിരപരാധിത്വം തോന്നിക്കുന്ന തുണിസ്സഞ്ചിയിൽ അയാളുടെ വീട്ടിലെ വലിയ വെള്ളിത്തളികകളുമുണ്ടായിരുന്നു.

വിദ്യാത്മികളുടെ ഹോസ്റ്റലുകളിൽ ഓരോ ആവശ്യം പാഞ്ഞു സന്ദർശിക്കുകവഴി കള്ളന്മാർക്ക് എളുപ്പത്തിൽ മോഷണം നടത്തുന്നതിനുള്ള അവസരങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു. രാമുഡ്ഡ എന്ന പ്രായംചെന്ന ഒരു പ്രമുഖകുറവാളി മനസ്സിലാക്കി, ഒരു ധോബിയുടെ നിലയിൽ ഹോസ്റ്റ

ലിലെ ഏതു മുറിയിലും സംശയത്തിനിടയാക്കാതെ തനിക്കു കടന്നുചെല്ലാമെന്ന്. അവൻ അങ്ങനെ മുറികൾ തോറും കേറിയിറങ്ങും; അവന്റെ തോളിലെ തുണിക്കെട്ടു വീർത്തു വീർത്തുവരും; ഒടുവിൽ തനിക്കു എടുക്കാൻമാത്രം ആയെന്നു കണ്ടാൽ അവൻ സ്ഥലം വിടും. കൂടുതൽ ചെറുപ്പക്കാരനും എന്നാൽ അത്രതന്നെ ചുറുചുറുക്കുള്ളവനും നിരപരാധിയുടെ മുഖഭാവത്തോടുകൂടിയവനുമായ തിരു ചിറപ്പള്ളിക്കാരൻ പട്ടണത്തെ വിദ്യാർത്ഥിയാണെന്നു നാട്യത്തിൽ, തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളെ കാണാനെന്ന ഭാവത്തിൽ നഗരത്തിലെ വിവിധ ഹോസ്റ്റലുകളിൽ കേറിയിറങ്ങി. എന്നാൽ മിസ്സിസ് ഹാർപ്പർ എന്ന മയ്യാദക്കാരിയായ വയോവൃദ്ധയെ, നഗരത്തിലെ വിമൻസ് ഹോസ്റ്റലിൽ നടന്ന വാച്ചുകളുടേയും ചില്ലറ ആഭരണങ്ങളുടേയും മോഷണപരമ്പരകൾക്കു് ആരംഭമെന്ന സംശയിക്കുമായിരുന്നു. ഹോസ്റ്റലിലെ ഹൗസ്കീപ്പർ തന്നെയായിരുന്നു അവർ. മിസ്സിസ് ഹാർപ്പർ അനേകം വാച്ചുകൾ വാച്ച് മേക്കറുടെ അടുക്കൽ വില്ലാൻവേണ്ടി കൊണ്ടുചെന്നതിനെത്തുടർന്നാണ് കള്ളി വെളിച്ചത്തായതു്. അതോടെ അവരുടെ കളി അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രമുഖരായ കുററവാളികളോ പുതുക്കുക്കാരോ ചൂഷണം ചെയ്യുകയോ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്തേക്കാവുന്ന അത്തരം അവസരങ്ങൾ എവിടെയുമുണ്ടാവും. പരിമിതമായ ആൾബലം മാത്രമുള്ള ഏതു പോലീസ്സേനയ്ക്കും ഈ അവസരങ്ങൾ പറ്റാത്തതല്ലാത്തതല്ല അസാധ്യമാവും. സമുദായത്തിലെ ഓരോ അംഗവും താൻ പെരുമാറുന്ന ചെറിയ ചുറ്റുപാടിൽ കുററവാളികൾക്കുള്ള അവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കില്ലെന്നറിയുകയും അനുകൂലാവസര

ങ്ങളിൽ തഴച്ചുവളരുന്ന മോഷ്ടാവിനെതിരായി തികഞ്ഞ ജാഗ്രത പാലിക്കുകയും ചെയ്താൽ മാത്രമേ അത്തരം കുറ്റങ്ങൾ തടയാനാവുകയുള്ളൂ.

ശീലത്തിന്റെ ശക്തി

ഓരോ മനുഷ്യനും ശീലത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയാകുന്നു; കുറ്റവാളിയും ഈ പൊതുനിയമത്തിന് ഒരപവാദമല്ല. ഒരു ശീലം ഒരാളുടെ മാനസികഘടനയിലോ ശരീരഘടനയിലോ ഉള്ളതോ അവയിൽനിന്നുളവാകുന്നതോ ആകാം. ശീലം കുറ്റവാളിയെ ചില പ്രത്യേകതരം കുറ്റങ്ങൾ മാത്രം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു—അതും ചില പ്രത്യേകതരത്തിൽ മാത്രം. പോക്കറടിക്കാർ പോക്കറടി മാത്രം ചെയ്യുന്നത്, അഭിരുചിയും പരിശീലനവും അതു വിജയകരമായി നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള ആത്മവിശ്വാസം അവന്നുണ്ടെന്നതുകൊണ്ടാണ്. അവൻ കവർച്ച നടത്താൻ മടിക്കുന്നത് അഭിരുചിയില്ലായ്മയും പരിശീലനമില്ലായ്മയും കാരണം അവനതന്നെ അതിനുള്ള തന്റെ കഴിവിൽ സാധ്യം തോന്നുന്നതുകൊണ്ടാവണം. പിന്നെ, ഓരോ കുറ്റവാളിക്കും വിവിധ തോതുകളിൽ ഭയബോധമുണ്ടായിരിക്കും; ഓരോരുത്തരും തങ്ങൾക്കു താങ്ങാനാവുന്ന അപകടസാധ്യതകളെ നേരിടാനേ തയ്യാറാവുകയുള്ളൂ. ഭയരഹിതനായ കുറ്റവാളി കൂട്ടായ്മക്കവർച്ച, പിടിച്ചുപറ്റി തുടങ്ങിയ ഭയങ്കരപാതകങ്ങൾക്കു മുതിന്നേക്കും. ഭയരഹിതരെന്ന വകാശപ്പെടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവർ പകൽക്കവർച്ചകളും രാത്രികവർച്ചകളും ഭവനപരിസരങ്ങളിലും മറ്റും ആളുകൾ ഉള്ളപ്പോഴോ ഇല്ലാത്തപ്പോഴോ ഉള്ള മോഷണ

ങ്ങളും കുട്ടികളുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള മോഷണങ്ങളും അങ്ങനെ തങ്ങൾക്കു താങ്ങാനാവുന്ന ആപൽസാധ്യതകൾക്കനുസരിച്ച കുററങ്ങൾ—നടത്താനാണിഷ്ടപ്പെടുക. യാദൃച്ഛികസന്ദർഭങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ കുററവാസനയ്ക്കിടയാക്കുന്നു. മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സൈക്കിളുകൾ മാത്രം വാങ്ങാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരാൾ ക്രമത്തിൽ ഒരു സ്ഥിരം സൈക്കിൾ മോഷ്ടാവായി മാറുന്നു.

കുററവാളികളുടെ ശീലത്തിന്റേതായ ഈ വശം, കുററങ്ങൾക്കു തുമ്പുണ്ടാക്കുന്നതിൽ പോലീസിനു വളരെ പ്രയോജനകരമായ ഒരു പ്രാരംഭഘടകമായി ഭവിക്കുന്നു. പാതകപ്രശ്നങ്ങളുടെ പരിഹാരം രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ആവിർഭവിക്കുന്നു. ഒന്നാമതായി, ഒരു കുററവാളിയുടെ ശീലം പരിശോധിച്ചാൽ അവൻ എന്തുതരം കുറ്റങ്ങൾക്ക് ഉത്തരവാദിയാകാമെന്നു കണ്ടുപിടിക്കാം. അതുപോലെതന്നെ, ഒരു പാതകത്തെക്കുറിച്ച് വിവരം കിട്ടിയാൽ, ആ പാതകത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ നോക്കി, അത്തരം കുററങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ കേൾവിപ്പെട്ട കുററവാളികളുടെ പട്ടിക പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം പ്രസ്തുത പാതകത്തിനുത്തരവാദി ആരായിരിക്കാം എന്നു കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാം.

തെയ്നാംപെട്ടിലെ വരദന്റെ കായ്തുമെടുക്കാം. 7-5-59-നു വരദൻ രങ്കനാഥൻ ചെട്ടി സ്റ്റീററിൽനിന്നു തന്റെ തലയിൽ രണ്ടു ചുരൽക്കുസേരകളുമായി വരുന്നതു നങ്കുപാക്കം പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലെ ഡിറ്റക്ടീവ് സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ കണ്ടു. അരമണിക്കൂർ മുമ്പ് ശിവഗംഗറോഡിലെ ഒരു വീട്ടിന്റെ വരാന്തയിൽനിന്നു മോഷ്ടിച്ചതാണ് കസേരയെന്നു വരദൻ വൈമനസ്യത്തോടുകൂടിയാണെ

ങ്കിലും സമ്മതിച്ചു. റിക്കാർഡുകൾ നോക്കിയതിൽ, ഫർണീച്ചർ സാമാനങ്ങൾ മോഷ്ടിച്ചതിന്ന് മുമ്പു ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനാണ് വരദൻ എന്നു മനസ്സിലായി. പുറമെ, കഴിഞ്ഞ മൂന്നുമാസത്തിനിടയ്ക്കു മാമ്പലത്തും മൈലാപ്പൂരിലും തെയ്നാംപെട്ടിലും നങ്കുവാക്കത്തും ഒട്ടേറെ ചൂരൽക്കസേരമോഷണങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. വരദനെ കൂടുതൽ ചോദ്യം ചെയ്തതിൽ, ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെ 25 ബംഗളാവുകളിൽനിന്നു 40 ചൂരൽക്കസേരകൾ താൻ മോഷ്ടിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് അവൻ സമ്മതിച്ചു!

ശിവഗംഗക്കാരനായ മന്നിയുടെ കേസ് അതിലും അത്ഭുതകരമായിരിക്കുന്നു. 28-6-59-നു രാവിലെ മണി തെയ്നാംപെട്ടിലെ ഒരു വീടിന്റെ ഒന്നാംനിലയിൽ നിന്ന് ഒരു ക്ലോക്ക് അടങ്ങിയ ഒരു തോൽപ്പെട്ടിയുമായി കോണിയിറങ്ങി വരുന്നതു വീട്ടിലെ ഒരാൾ കാണുകയും അവൻ ആരാണെന്ന് അയാൾ അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്തു. മണി ഉത്തരമൊന്നും പറയാതെ വാതിൽ കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു. എന്നാൽ വീട്ടുകാരും അവിടുത്തെ ഭൃത്യന്മാരും അവനെ പിൻതുടരുകയും പിടികൂടി പോലീസിലേല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മൈലാപ്പൂർ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ ഒരു മണിക്കുറിന്നുശേഷം, സമീപകാലത്ത് അനേകം ക്ലോക്കമോഷണങ്ങൾ നടന്ന കാര്യം മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്ന ഡിറ്റക്ടീവ് ഇൻസ്പെക്ടർ മണിയോടു് ഒരു ചെറിയ ചോദ്യം ചോദിച്ചു: “ഇതുപോലെ വേറെ എവിടെനിന്നെല്ലാം നീ ക്ലോക്കുകൾ മോഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്?” അതിന്നു വികിക്കൊണ്ടു വളരെ നീണ്ട മറുപടിയാണവൻ പറഞ്ഞത്. നഗരത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നുമായി ഒരുക്കൊല്ലത്തിലധികം കാലത്തിനിടയ്ക്ക് 120 ക്ലോക്കുകളും വാച്ചുകളും ടൈം പീസുകളും താൻ മോഷ്ടിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് അവൻ

സമ്മതിച്ചു. മണിയുടെ തൊഴിലിനെ രൂപപ്പെടുത്തിയ രണ്ടു കാരണങ്ങളാൽ ഈ കേസ് രസാവഹമാകുന്നു. ഒന്നാമത്തേത്, ഈ തരം കുറങ്ങളിൽ കൈവന്ന അഭംഗമായ വിജയം അവന്നു നല്കിയ പ്രോത്സാഹനവും രണ്ടാമത്തേത്, മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വാച്ചുകൾ വില്ലാൻ അവന്നു സുരക്ഷിതമായ ഒരു സ്ഥലമുണ്ടെന്നു—എൽഡാംസ് റോഡിലെ ഒരു വാച്ചറിപ്പയർ ഈ വഴിക്കു ചുരുങ്ങിയ കാലംകൊണ്ടു വലിയൊരു വ്യവസായം വളർത്തിക്കൊണ്ടു വന്നിരുന്നു—സൗക്യവുമായിരുന്നു. മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വാച്ചുകളും ക്ലോക്കുകളും ടൈംപീസുകളുമെല്ലാം പിടിച്ചെടുക്കുകയും തിരിച്ചറിയേണ്ട ആവശ്യത്തിനായി അവ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ നിരത്തിവെക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ മൈലാപ്പൂർ പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ ഒരു വാച്ച് ഷോപ്പിനെപ്പോലെയുണ്ടായിരുന്നു!

7-12-58-നു നങ്കുവാക്കത്തെ ഒരു വീട്ടുകാരൻ രാത്രി മടങ്ങിച്ചെന്നപ്പോൾ, തന്റെ പഴയ രത്നങ്ങളും മറ്റു വിലപിടിപ്പിച്ച സാമാനങ്ങളും മാത്രമല്ല പാചകനും നഷ്ടപ്പെട്ടതായി കണ്ടു. പലപ്പോഴും സംഭവിക്കാറുള്ളതുപോലെ, ആളുടെ പൂർവ്വകാലചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കാതെയാണ് അയാൾ പാചകനെ ജോലിക്കു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ വീട്ടുകാരൻ ആളെപ്പറ്റി നല്കിയ ചുരുങ്ങിയ വിവരണം കേട്ടപ്പോൾ—കൈത്തണ്ടയിൽ കുരിശടയാളം പച്ച കുത്തപ്പെട്ട, മുപ്പതു കഴിഞ്ഞ ഒരു മലയാളിക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്നാണയാൾ പറഞ്ഞത്—നങ്കുവാക്കം സ്റ്റേഷനിലെ ഡിറക്ടീവ് ഇൻസ്പെക്ടർ കോഴിക്കോട്ടുകാരൻ ശങ്കരൻ തന്റെ പഴയ വേല പിന്നെയും തുടങ്ങിയതായിരിക്കുമോ എന്നു അന്തരൂപപ്പെട്ടു. ഭൂതൻ വീട്ടിലെ തന്റെ മുറിയിൽ വിട്ടുവെച്ചു പോയ സ്വന്തം

സാധനങ്ങളിൽ, അവന്റേതെന്നു ന്യായമായും കരുതാവുന്ന വിരലടയാളത്തോടുകൂടിയ ഒരു കണ്ണാടി ഇൻസ്പെക്ടർ കണ്ടെടുത്തു. വിരലടയാളം ആരുടേതെന്നു കണ്ടുപിടിക്കാനാവുമോ എന്നു നോക്കുന്നതിനായി സിററിപോലീസിന്റെ വിരലടയാളവിഭാഗത്തിലേക്കയച്ചുകൊടുത്തു. അതോടൊപ്പംതന്നെ, പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലെ ഫോട്ടോഗ്രാഫറത്തിൽനിന്നു ഭൂതരായ കുറ്റവാളികളുടെ ഫോട്ടോകൾ ആവലാതിക്കാരന്നു കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ രണ്ടു നടപടികളും ഒരേ കാര്യം തെളിയിച്ചു: കുറ്റവാളി ശങ്കരനല്ലാതെ മററാരുമല്ല; പതിനാറാമത്തെ തവണയാണ് അവൻ ഇത്തരത്തിലുള്ള കുറ്റം ചെയ്യുന്നത്. ഭൂതന്മാരെ, അവരുടെ പൂർവ്വകാലചരിത്രം തൃപ്തികരമാണെന്നു ബോധ്യപ്പെടാതെ ജോലിക്കു വെക്കുന്നതിന്റെ ആപത്തു് ഊന്നിപ്പറയാൻവേണ്ടി ഒരു സംഗതികൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ: ഈ ശങ്കരൻ മുമ്പാരുവസരത്തിൽ ഭക്ഷണത്തിൽ ഒരുതരം വിഷക്കായ് (Dhatara) കലർത്തി ഒരു കുടുംബത്തെ മുഴുവൻ വിഷം തീണ്ടിക്കുകയും അങ്ങനെ അവർ ബോധമറ്റു കിടക്കുന്ന തക്കം നോക്കി അവരുടെ വിലപിടിച്ച് സാധനങ്ങളെല്ലാം എടുത്തു കടന്നുകളയുകയും ചെയ്തു. മാസങ്ങൾ നീണ്ടുനിന്ന ക്ഷമാപൂർവ്വമായ അന്വേഷണത്തിനുശേഷം ശങ്കരനെ അറസ്റ്റും ചെയ്യുകയും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ കുറ്റവാളികൾ പല വിധത്തിലും ശീലത്തിന്നടിമപ്പെടുന്നു. തങ്ങൾ ശീലിക്കാത്ത കുറ്റങ്ങൾ ചിലർ ചെയ്തില്ല, ചിലർക്കതു സാധിക്കില്ല, ചിലർക്കതിന്നു ധൈര്യമുണ്ടാവില്ല. ഒരു കുറ്റവാളി തുടർച്ചയായി പൂട്ടിയിട്ട വീടുകളുടെ പൂട്ടുകൾ പൊളിക്കുകയും അവ മോഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മറ്റൊരുതെങ്കിലും മോഷ്ടി

ക്കുന്നതിനായി അവൻ ആ വീടുകളിൽ ഒന്നിന്റെയും അകത്തു പ്രവേശിക്കുകയുണ്ടായില്ല! മറ്റൊരു സമത്വമായ ചെറുപ്പക്കാരൻ അഡയാറിലെ ചില ബംഗ്ലാവുകളുടെ ചുറ്റുമുള്ള കമ്പിവേലികളുടെ കമ്പികൊണ്ടുമാത്രം തുറപ്പിച്ചു, ഒരിക്കലേങ്കിലും ഒരു ബംഗ്ലാവിന്റെയും അകത്തുവൻ കടക്കുകയുണ്ടായില്ല. ക്രിസ്തീയ ശുശ്രൂഷങ്ങളിലെ സ്കൂളുകളിലെ മാർബിൾ പലകകൾ, പൊതു അഴുക്കുചാലുകളുടെ ദ്വാരങ്ങളുടെ മുട്ടുപലകകൾ, തെരുവു പൈപ്പുകളുടെ പിള്ളാപ്പുകൾ, ബംഗ്ലാവുകളുടെ ഗെയിറുകളിലുള്ള താമസക്കാരുടെ പേരെഴുതിയ ബോർഡുകൾ തുടങ്ങിയ സാധനങ്ങൾ മാത്രം മോഷ്ടിക്കുക പതിവായിട്ടുള്ള ചില കുറവാളികൾ പോലീസിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കുറവു കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുകയും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്താലും അവരുടെ ശീലം നിലനില്ക്കുന്നു എന്നത് അത്ഭുതകരമെന്നേ പറയാവൂ. ശീലം, വാസ്തവത്തിൽ, വിചിത്രമായ ഒരു പ്രേരണാശക്തിതന്നെ!

അന്തഃശ്വാദനമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കൽ

തന്റെ ഔദ്യോഗികജീവിതത്തിൽ പലപ്പോഴും കേവലം അന്തഃശ്വാദനമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചിട്ട് ഒരു പ്രശ്നത്തിനു പരിഹാരം കാണുകയോ ഒരു വിഷമാവസ്ഥ തരണം ചെയ്യുകയോ ചെയ്തതായി ഏതു പോലീസുദ്യോഗസ്ഥനും സമ്മതിക്കും. അന്തഃശ്വാദനം ചിലപ്പോൾ വിജ്ഞാനപ്രദമായിരിക്കും; മറ്റു ചിലപ്പോൾ യുക്തിവിചാരത്തിന്റെയും അനുമാനത്തിന്റെയും ഒരു സംയുക്താവസ്ഥയിൽ നിന്നായിരിക്കും അതു വരുന്നത്. അന്തഃശ്വാദനം

നല്ല നൂചന പിഴവില്ലാത്തതാണെങ്കിൽ പ്രശ്നത്തിന് അത്യാവഹമാവുന്ന വേഗത്തിൽ പരിഹാരം ലഭിക്കുന്നു.

ഒരു കുറാനേപക്ഷണോദ്യോഗസ്ഥന്റെ പ്രധാന യോഗ്യതകളിലൊന്ന്, എല്ലാദിവസവും എന്തെല്ലാം പാതകങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നു, എന്തെല്ലാം കുറ്റവാളികൾ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുന്നു എന്നതിനെപ്പറ്റി വിശദമായ അറിവുണ്ടായിരിക്കുക എന്നതാണ്. ദിവസേന ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ പഠിക്കുകയും അപഗ്രഥനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഓഫീസ്സർക്ക് അവയെപ്പറ്റി നല്ലതോതിൽ ഓർമ്മയുണ്ടാവുന്നു. 1959 മേയ് മാസത്തിലൊരുദിവസം നഗരത്തിലെ പാതകങ്ങളുടെ പ്രതിദിനറിപ്പോർട്ടുകൾ വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവേ, മാമ്പലത്തുനിന്നു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു കേസ്സിനെ സംബന്ധിച്ച വസ്തുതകൾ എനിക്കോർമ്മവന്നു. ഈ കേസിൽ, തിരുത്തനിക്കാരനായ ഭദ്രൻ എന്നൊരു ഭൃത്യൻ അവൻ ജോലിക്കുനിന്നിരുന്ന വീട്ടിൽനിന്ന്, വീട്ടിലുള്ളവർ പുറത്തുപോയിരിക്കുകയാണെന്നപ്പോൾ അഞ്ചു വിലപിടിച്ച വാച്ചുകളുമായി ഒളിച്ചോടിപ്പോയിരുന്നു. നാലുമാസത്തിനുശേഷം, സംശയത്തെ മുൻനിർത്തി ഒരാൾ അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടതായി മറ്റൊരു റിപ്പോർട്ട് ഞാൻ വായിച്ചു. അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടവൻ തന്റെ പേരായി പറഞ്ഞുകൊടുത്തത് രാമണ്ണ എന്ന ഭദ്രൻ എന്ന രാമഭദ്രൻ എന്നായിരുന്നു. സ്വദേശമായി, കടപ്പ, തിരുത്തനി, കാലഹസ്തി എന്നിവയുടെ പല സ്ഥലങ്ങളും അയാൾ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഉടൻ തന്നെ ഭദ്രൻ എന്നും തിരുത്തനി എന്നുമുള്ള പേരുകൾ എനിക്കോർമ്മ വന്നു; അതേ ആൾതന്നെയാണ് ഇപ്പോൾ അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന തോന്നലും

എനിക്കുണ്ടായി. അതിനാൽ ഞാനവനു ആളെ അയച്ചു; അവൻ എന്റെ മുറിയിൽ വന്നുകേറിയ ഉടനെ ഞാനവനോടു ചോദിച്ചു, മാമ്പലത്തെ ആ വീട്ടിൽനിന്നു അഞ്ചു വാച്ചുകൾ കട്ടതെന്തിനാണെന്ന്. ഏതാനും നിമിഷനേരം പകച്ചുനിന്നശേഷം അവൻ കുറാം സമ്മതിച്ചു. അന്നു വൈകുന്നേരംതന്നെ, അവൻ വിററിരുണവരിൽ നിന്നു വാച്ചുകൾ തിരികെ പിടിച്ചെടുത്തു.

തന്റെ അധികാരപരിധിക്കുള്ളിൽ മാത്രമല്ല, അയൽപക്കത്തും എന്തൊക്കെ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് ഒരു കുറാനേപക്ഷണോദ്യോഗസ്ഥൻ അറിയേണ്ടതുണ്ട്. അധികാരത്തിന്തിവൃത്യാസം കുറവാളിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്ര പ്രധാനമല്ലല്ലോ. അവസരം കിട്ടുന്നേടത്തു ചെന്നു അവൻ പാതകം നടത്തുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ അയൽപക്കക്കാരായ പോലീസ് ഓഫീസ്സർമാർ ദിവസേനയോ ആഴ്ചതോറുമോ കുറാനേപക്ഷണ റിപ്പോർട്ടുകൾ കൈമാറുന്നു—ഏതെല്ലാം കേസുകളിലാണ് സംയുക്തശ്രദ്ധ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതെന്നു നോക്കാൻവേണ്ടി. 1958 ഡിസംബറിൽ ഒരുദിവസം ഞാൻ മദിരാശിസിററിയുടെ അതിർത്തിയിലുള്ള ചിങ്കൽപ്പെട്ട ജില്ലയിൽനിന്നുള്ള പ്രതിദിനകുറാനേപക്ഷണറിപ്പോർട്ടുകൾ നോക്കുകയായിരുന്നു. ഉട്ടക്കോട്ടയിൽവെച്ചു ഒരു ബാലൻ നായരെ, അതേ ഗ്രാമത്തിൽവെച്ചു ഒരാഴ്ചമുമ്പ് മോഷ്ടിച്ച വെള്ളിപ്പാത്രങ്ങളോടുകൂടി അറസ്റ്റ് ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്ന രസകരമായ വിവരം അതിലടങ്ങിയിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് എനിക്കൊരു തോന്നലുണ്ടായി, അവൻ മദിരാശി നഗരത്തിലും ചില പാതകങ്ങൾ നടത്തിയിരിക്കണമെന്ന്. വിദൂരസ്ഥമായ മലബാറിൽനിന്നു സത്യസന്ധമായിട്ടോ അല്ലാതെയോ ഉപജീവനമാഗ്നം തേടിവന്ന ഒരാൾ

ഉൾപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു നീങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് നഗരത്തിൽ
ത്തന്നെ തന്റെ ഭാഗ്യം പരീക്ഷിച്ചിരിക്കണമെന്ന യുക്തി
വിചാരത്തിൽനിന്നാണ് ഈ തോന്നൽ വന്നത്. ഉട്ടു
ക്കോട്ടയിൽനിന്ന് അവന്റെ വിരലടയാളം വരുത്തി
പരിശോധിച്ചതിൽ 1958 മേയിൽ കിൽപോക്കിലെ
ഒരു സ്കൂളിൽ നടന്ന ഒരു മോഷണസ്ഥലത്തുനിന്നു കി
ട്ടിയ വിരലടയാളവുമായി അതിന്നു ചേർച്ചയുള്ളതായി
കണ്ടു. പോലീസ് ചോദ്യംചെയ്തപ്പോൾ ഈ മോഷണ
ത്തെ സംബന്ധിച്ച ആദ്യം അവൻ കുറും നിഷേധിച്ചു
വെങ്കിലും ഒടുവിൽ അവനതു സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നു. മോ
ഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സാധനങ്ങൾ, നഗരത്തിൽ അവൻ വെച്ചു
പുലർത്തിപ്പോന്നിരുന്ന ഒരു വെപ്പാട്ടിയുടെ വീട്ടിൽനിന്നു
കണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

1960 നവമ്പറിൽ ഒരു വൈകുന്നേരം ഞാൻ കാ
റിൽ മൗണ്ട് റോഡിലൂടെ വടക്കോട്ടു പോവുകയായിരുന്നു.
തൗസൻറ് ലൈറ്റ് സിനു സമീപമെത്തിയപ്പോൾ അവിടെ
ത്തെ ബസ് സ്റ്റോപ്പിൽ എന്തോ ബഹളം കാണായി.
ബസ് സ്റ്റോപ്പിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരു ബസ്സിലെ യാത്രക്കാർ
അടുത്തുതന്നെ ഗ്രെയ്ംസ് റോഡിന്നു സമാന്തരമായുള്ള
ഒരു ലെയിനിലേക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് കണ്ടു. ഞാൻ
ലെയിനിലൂടെ കടന്നുപോയപ്പോൾ ഇളംചുവപ്പുനിറത്തി
ലുള്ള ഷർട്ട് ധരിച്ച ഒരാൾ ഓടുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. ഒരു
പോക്കററടിക്കാരൻ രക്ഷപ്പെടുകയാണെന്ന് പെട്ടെന്ന്
എനിക്ക് ഊഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. കാർ നിത്തുകയോ
അല്ലെങ്കിൽ ലെയിനിലൂടെ അതോടിച്ചുകൊണ്ടുപോക
യോ രണ്ടും പ്രായോഗികമായിരുന്നില്ല. പോക്കററടിക്കാ
രന്റെ പിന്നാലെ ഓടാമെന്നുവെച്ചാൽ, അവൻ വള
രെ ദൂരെ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ, അതു വിഫല

മാവുകയേ ഉള്ളൂ. അവൻ എളുപ്പത്തിൽ ജനത്തിരക്കേറിയ സ്ഥലത്തു ചെന്ന് അപ്രത്യക്ഷനാവും. മേൽപ്പറഞ്ഞ ലെയിൻ മൗണ്ട് റോഡ് കവലയിൽനിന്ന് നൂറുവാര അകലെവെച്ച് ഗ്രെയ്ംസ് റോഡിൽ ചെന്നു ചേരുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ പൊട്ടുന്നനെയുണ്ടായ ഒരു തീരുമാനത്തെത്തുടർന്ന് ഞാൻ ഗ്രെയ്ംസ് റോഡിലൂടെ വിട്ടു. ലെയിൻ ഗ്രെയ്ംസ് റോഡിൽ ചേരുന്ന കവലയിൽ കാർ നിർത്തിയപ്പോഴുണ്ട്, ഇളംചുക്കപ്പകുപ്പായക്കാരൻ സാവകാശത്തിൽ—അപ്പോഴേക്കും തന്നെ ആരും പിന്തുടരുന്നില്ലെന്നവന്നു ബോദ്ധ്യമായിരുന്നു—ആ റോഡിനഭിമുഖമായി സാവകാശത്തിൽ നടന്നുവരുന്നു. ഞാൻ കാറിൽനിന്നിറങ്ങി ലെയിനിലേക്കു നടന്നു. സാധാരണവേഷത്തിലായിരുന്നതിനാൽ എന്നെ അവൻ സംശയിക്കാനിടയില്ല. പുള്ളി എന്നെ കടന്നു പോകുന്നതിനിടയിൽ ഞാൻ അവന്റെ ഷർട്ടിന്റെ കോളറിൽ കടന്നു പിടിച്ചു. അവൻ അമ്പരന്നുപോയെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അവനെ കാറിൽ കേറ്റി ഞാൻ തൗസന്റ് ലൈറ്റ്സ് ബസ് സ്റ്റോപ്പിലേക്ക് പോക്കുവാൻ കരുതിയ ആളേയും അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ ബസ്സു കാത്തു നില്ക്കുന്ന യാത്രക്കാർ പറഞ്ഞു, ആ മനുഷ്യൻ 51-ാം നമ്പർ ബസ്സിൽ സ്ഥലംവിട്ടുകഴിഞ്ഞുവെന്നും അയാളുടെ ജാഗ്രതക്കാരണം പോക്കുവാൻ ശ്രമം വിഫലമാവുകയാണുണ്ടായതെന്നും. ഞാൻ 51-ാം നമ്പർ ബസ്സിനെ പിൻതുടർന്നു. ഒരു നാഴിക പോയശേഷം തെയ്നാംപെട്ടെന്ന് വെച്ച് ബസ്സു കാണുകയും അതിൽനിന്ന് ഉദ്ദിഷ്ടവ്യക്തിയെ കണ്ടു പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്റെ കാരിലുണ്ടായിരുന്ന പോക്കുവാൻ കരുതിയ അയാൾ വേഗം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അവനെ

എങ്ങനെ പിടികൂടാൻ സാധിച്ചു എന്നതായിരുന്നു അയാളുടെ അത്ഭുതം.

1959 ഏപ്രിലിന്നും ജൂണിന്നും മദ്ധ്യേ മദിരാശി നഗരത്തിലെ മൈലാപ്പൂർ പ്രദേശത്തു പകൽക്കവർച്ചകളുടെ ഒരു പരമ്പരതന്നെ ഉണ്ടായി. ഒരു പ്രത്യേകസമ്പ്രദായത്തിൽ അത് ഇടയ്ക്കിടെ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ മൂന്നു ദിവസം തുടർച്ചയായി കവർച്ചകൾ നടക്കും. പിന്നെ പതിനഞ്ചോ ഇരുപതോ ദിവസത്തേക്ക് ഒന്നുമുണ്ടാവില്ല. ഈ മട്ടിൽ സംഭവം ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അടച്ചിട്ട വീടുകളായിരുന്നു സ്വാഭാവികമായും കവർച്ചക്കാരുടെ ലക്ഷ്യം. മുൻഭാഗത്തെ വാതിലിന്റെ പൂട്ട് ഒരു ഇരുമ്പുദണ്ഡുപയോഗിച്ചു പൊളിക്കുകയാണു ചെയ്തിരുന്നത്. വിചിത്രമെന്നേ പറയാവൂ, മിക്കപ്പോഴും കവർച്ചക്കാർ വീട്ടിനകത്തു കടന്നാൽ ആദ്യമായി തുറക്കുന്നതു വസ്തുങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്ന, മരംകൊണ്ടുള്ള അളുമാരയായിരിക്കും. അതിൽ മടക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന തൂണിക്കൾക്കടിയിൽനിന്ന് അവർ സ്റ്റീൽഅളുമാരയുടെ താക്കോൽ കണ്ടെടുക്കും. ഒരു വീട്ടിൽ അങ്ങനെ സ്റ്റീൽ അളുമാരയുടെ താക്കോൽ കണ്ടുകിട്ടാതിരുന്നപ്പോൾ, മരംകൊണ്ടുള്ള അളുമാരയിൽത്തന്നെയുണ്ടായിരുന്ന പകരത്താക്കോലുകൾ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പെട്ടിയിൽനിന്നു സ്റ്റീൽഅളുമാരയുടെ പകരത്താക്കോൽ അവർ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അങ്ങനെ താക്കോൽ കിട്ടിയാൽ അവർ സ്റ്റീൽ അളുമാരയിലുള്ള വിലപിടിച്ച സാധനങ്ങളത്രയും എടുത്തുകൊണ്ടുപോകും.

മൂന്നു തവണ ഇത്തരം കവർച്ചകൾ നടന്നതിനുശേഷം, പതിനഞ്ചോ ഇരുപതോ ദിവസത്തെ ഇടവേളയ്ക്കുശേഷം 1959 ജൂണിൽ നാലാമത്തെ പാതകം നട

നപ്പോൾ കവർച്ചസംഘം വീണ്ടും പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു ഞങ്ങൾക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടു. അതിനിടയ്ക്കു നടത്തിയ അന്വേഷണത്തിൽനിന്ന് ഈ പാതകങ്ങൾ നടത്തുന്നത് തദ്ദേശീയരെന്നു മല്ലെന്നും കണ്ടാൽ ഉത്തരേന്ത്യക്കാരാണെന്നു തോന്നുന്ന, സംശയകരമായ പെരുമാറ്റത്തോടുകൂടിയ ചില ആളുകൾ ആ പ്രദേശത്തു് അലഞ്ഞു തിരിയുന്നുണ്ടെന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. പിറേറ ദിവസം അവർ ഏതെങ്കിലും വീടുകൾ കവർച്ചചെയ്തും എന്ന് ഒരു തോന്നൽ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായി. അതനുസരിച്ചു സിററിയിലെ എല്ലാ പോലീസ് സ്റ്റേഷനുകളിൽനിന്നു മായി നൂറു കോൺസ്റ്റബിൾമാരെ വരുത്തുകയും അവരെ സാധാരണ ഉടുപ്പിൽ പല വേഷത്തിലുമായി കവർച്ച നടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലേക്കയക്കുകയും ചെയ്തു. പൂട്ടിയിട്ട വീടുകളുടെ പരിസരങ്ങളിൽ കാണുന്ന സംശയിക്കത്തക്ക ആളുകളെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്ന് അവർക്കു നിർദ്ദേശം നല്കിയിരുന്നു. അന്നു വൈകുന്നേരം രാജാ അണ്ണാമല പുരത്തെ പൂട്ടിയിട്ട ഒരു വീടിന്റെ പടിക്കലേക്കു കടക്കാൻ ഭാവിക്കുകയായിരുന്ന രണ്ടു് അപരിചിതരായ ഉത്തരേന്ത്യക്കാരെ രണ്ടു കോൺസ്റ്റബിൾമാർ പിടികൂടി. രണ്ടുപേരുടേയും അരയിൽ ഓരോ ഇരുമ്പുദണ്ഡുകൾ ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ചിരുന്നു. തങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരായ വേറെ മൂന്നു പുള്ളികളെക്കുറിച്ചുകൂടി അവരിൽനിന്നു വിവരം കിട്ടി. വാൾട്രേക്സ് റോഡിലെ ഒരു ഹോട്ടലിലായിരുന്നു അവർ താമസിച്ചിരുന്നത്. ഒരു പോലീസ് സംഘത്തെ ഹോട്ടലിലേക്കയച്ചു. എന്നാൽ പുള്ളികൾ മൂന്നുപേരും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നില്ല; പുറത്തു പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു. രാത്രി ഒൻപതുമണിക്ക് അവർ മടങ്ങിവന്ന മുറിയിൽ കടക്കേണ്ട താമസം, അകത്തുതന്നെ കാത്തുനില്പുണ്ടായിരുന്ന

പോലീസുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവരുടെ മേൽ ചാടിവീണു. അങ്ങനെ ആ കവർച്ചസംഘത്തെ മുഴുവൻ അറസ്റ്റുചെയ്തു. കല്ലുത്തയിൽനിന്നു വന്ന ക്രിമിനൽപ്പുള്ളികളായിരുന്നു അവർ. മുമ്പു മൂന്നു തവണ തങ്ങൾ മദിരാശിയിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും മേൽപ്പറഞ്ഞ പരമ്പരയിൽപ്പെട്ട മുഴുവൻ പാതകങ്ങളും നടത്തിയതു തങ്ങളാണെന്നും അവർ സമ്മതിച്ചു.

അങ്ങനെ അന്തഃശ്ചോദനം, അതു വിജ്ഞാനപ്രദമായിരുന്നാലും വേണ്ടില്ല, യുക്തിവിചാരസഹമായിരുന്നാലും വേണ്ടില്ല ഒരു കുറ്റാനുബന്ധപ്രശ്നത്തിനോ വിഷമാവസ്ഥയ്ക്കോ പരിഹാരം കാണുന്ന കാര്യത്തിൽ വിലപ്പെട്ട ഒരു പ്രാരംഭവിന്ദുവത്രേ.

കുട്ടികളായ കുറ്റവാളികൾ

നമ്മുടെ ആധുനികജീവിതത്തിന്റെ ഖേദകരമായ വശങ്ങളിൽ ഒന്ന്, അതു വളരെയേറെ കുട്ടികളായ കുറ്റവാളികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു എന്നതാകുന്നു. ഇതു നമ്മെ ആശങ്കാകുലരാക്കാൻപോന്ന ഒരു സംഗതിയത്രെ. ഇന്നത്തെ കുട്ടികുറ്റവാളി നാളെ ഒരു തികഞ്ഞ തിരുടനായിത്തീരാമെന്നതുതന്നെ കാരണം. എന്നാൽ നമ്മിൽ കൂടുതൽ ആശങ്ക ജനിപ്പിക്കേണ്ട കാര്യം, നമ്മുടെ സ്വന്തം വീടുകളിലും സ്കൂളുകളിലും നാം പെരുമാറുന്ന മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും വളരെ കുട്ടികളെ വഴിവിഴുപ്പിക്കാനും ഒടുവിൽ സ്ഥിരം കുറ്റവാളികളാക്കിത്തീർക്കാനും പര്യാപ്തമായ നിഗൂഢഘടകങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതത്രെ.

ഇന്നത്തെ നഗരജീവിതത്തിൽ, കുടുംബത്തിന്റെ ഐക്യവും ബന്ധദാർഢ്യവും പതകെക്കണ്ടു് അപ്രത്യക്ഷമായി വരികയാണ്. കുടുംബത്തിലെ മാതാപിതാക്കളും മറ്റു മുതിർന്ന അംഗങ്ങളും ഉപജീവനത്തിനുള്ള വക സമ്പാദിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി രാവിലെ മുതൽ വൈകുന്നേരം വരെ വീട്ടിനു പുറത്തു പല സ്ഥലങ്ങളിലുമായിരിക്കും. തങ്ങളുടെ കുട്ടികൾ എങ്ങനെ വളരുന്നു എന്നു നോക്കാൻ അവർക്കു സമയമോ താല്പര്യമോ ഇല്ല; അങ്ങനെ കുട്ടികൾ അവക്കൊത്തവണ്ണം വളർന്നുവരാൻ ഇടയാകുന്നു. മാതാപിതാക്കൾ കുട്ടികളെ ശൈശവംതൊട്ടുതന്നെ നന്മയും തിന്മയും വിവേചിച്ചറിയാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർക്കു സത്സഭാവമാജ്ജിക്കാൻ കഴിയില്ല. സ്കൂളിലെ അദ്ധ്യാപകർ ഒരു കുട്ടിയിലെ ഏറ്റവും നല്ല വശം പുറത്തു കൊണ്ടുവരാത്തപക്ഷം കുട്ടിക്കു പാകത നേടാനാവുന്നതല്ല. ചിലപ്പോൾ രക്ഷിതാക്കളോ അദ്ധ്യാപകരോ കുട്ടിയുടെ ശാരീരികമോ മാനസികമോ ആയ നൂതനതകളേയും അഭിരുചികളേയും താല്പര്യങ്ങളേയും കഴിവുകളേയും കുറിച്ചു അജ്ഞരായി അവനെ വിവേകശൂന്യമായി ശിക്ഷിക്കുകയും അങ്ങനെ അവന്റെ വിഷമതകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനുപകരം സ്ഥിതി കൂടുതൽ വഷളാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മാതാപിതാക്കളും അദ്ധ്യാപകരും ഒരു കുട്ടിയുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവന്നു വീട്ടിലും സ്കൂളിലും സുരക്ഷിതത്വമോ സുഖമോ മാഗ്ഗദർശനമോ ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ അനിവാര്യമായും നന്മയും തിന്മയും തമ്മിലും ശരിയും തെറ്റും തമ്മിലും തന്റെ ബാലിശത്വത്തിന്നനുസരിച്ചു വിവേചനം നടത്തിക്കൊണ്ടു തെരുവിലലയാൻ ഇടവരുന്നു. ഒരു കുട്ടിയെ സ്സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തനിക്കു സന്തോഷം തരുന്നതെന്തോ

അതു നന്മയും ശരിയുമാണ്—യഥാർത്ഥത്തിൽ അതു തിന്മയും തെറ്റുമായിരിക്കാമെങ്കിലും.

റഫിമും, സുരേഷും കുട്ടികളിലെ കുറ്റവാസനയുടെ കാരണം വിശദീകരിക്കാൻ പറിയ കുട്ടികളത്രെ. ഒരു കുപ്പലിലെ പാചകവേലക്കാരനായ മുഹമ്മദിന്റെ മകനായി 1940-ലാണ് റഫിം ജനിച്ചത്. അച്ഛൻ കുപ്പലിലാകയാൽ റഫിമിൽ ശൈശവമുതൽക്കുതന്നെ അച്ഛന്റെ സ്വാധീനത ഏല്ക്കാനിടവരാതെപോയി. 1950-ൽ മുഹമ്മദ് മരിക്കുകകൂടി ചെയ്തപ്പോൾ ആ സ്വാധീനത പറ്റേ നഷ്ടപ്പെട്ടു. മുഹമ്മദിന്ന് ഏഴകളായ രണ്ടു വിധവകളുണ്ടായിരുന്നു; മുഹമ്മദിന്റെ മരണശേഷം താമസിയാതെതന്നെ അവർ വീണ്ടും വിവാഹിതരാവുകയും ചെയ്തു. ദാരിദ്ര്യം റഫിമിനു വിദ്യാഭ്യാസവും ചിററപ്പന്മാർ തന്നിട വിടന്നു വിളിക്കാവുന്ന ഒരു സ്ഥലവും നിഷേധിച്ചു. അതിനാൽ റഫിമിനു തന്നെപ്പോലെതന്നെയുള്ള മറ്റു കുട്ടികളോടൊത്തു തെരുവുകളിൽ, പൊതുജനങ്ങളുടെ സൗകര്യങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്, വിനോദമന്വേഷിക്കേണ്ടിവന്നു. തന്റെ ബാലമനസ്സിനു ആഘാതം നല്കിയ സിനിമയുടേയും വിശക്കുന്ന വയറിനു സംതൃപ്തി നല്കിയ ഹോട്ടലുകളുടേയും ആകർഷണത്തെ ചെറുക്കാൻ അവനു കഴിഞ്ഞില്ല. തന്റെ ഈ ആഗ്രഹങ്ങളുടെ സഫലീകരണത്തിനു മോഷണം മാത്രമായിരുന്നു മാർഗ്ഗം. പാരിശീലനം നേടാത്ത അവന്റെ വിവേചനബുദ്ധി മോഷണം ചിത്തയാണെന്ന് അവനു പറഞ്ഞുകൊടുത്തതുമില്ല. 1954-ൽ, തന്റെ 14-ാമത്തെ വയസ്സിൽ, ടിപ്പിക്കെയ്ൻ പ്രദേശത്തു നടന്ന സുദീർഘമായ മോഷണപരമ്പരകളിൽ പങ്കിടപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്ന് അവൻ സർട്ടിഫൈഡ് സ്കൂളിലെത്തിപ്പെട്ടു.

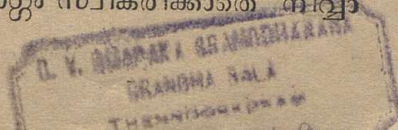

സട്ടിഫൈഡ് സ്കൂളിലെ നാലുകൊല്ലത്തെ അച്ചടക്കം, 14 കൊല്ലത്തെ ദാരിദ്ര്യപൂർണ്ണമായ ജീവിതം അവന്റെ സ്വഭാവരൂപവൽക്കരണസമത്വമായ ശൈശവത്തിൽ ഏല്പിച്ച ക്ഷതമോ സ്വഭാവത്തിലുണ്ടാക്കിയ നൂനതകളോ പരിഹരിക്കാനോ ശരിപ്പെടുത്താനോ സമർത്ഥമായില്ല. 1958-ൽ റഫിം സ്കൂളിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നു. ആഡംബരക്കൊതിയും സാഹസപ്രിയവും അച്ചടക്കത്തോടുള്ള വെറുപ്പും അവനെ വീണ്ടും പാതകങ്ങളിലേക്കുതന്നെ അധഃപതിപ്പിച്ചു: മൂന്നു മാസങ്ങൾക്കുശേഷം വീണ്ടും അറസ്റ്റുചെയ്യപ്പെടുകയും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും—ഇത്തവണ ജയിലിലേക്കുണ്ടായത്—ചെയ്യുന്നതിന്നു മുമ്പായി 22 മോഷണങ്ങൾ അവൻ നടത്തിയിരുന്നു.

സുരേഷിന്റെ പശ്ചാത്തലം റഫിമിന്റെതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. മൈലാപ്പൂരിലെ സാമാന്യ ഭേദപ്പെട്ട ഒരു ഇടത്തരം കുടുംബത്തിലെ അംഗമായിരുന്നു അവൻ. അവന്റെ അച്ഛൻ ഒരു ഗവണ്മെന്റുദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. സംതൃപ്തമായ ഒരു കുടുംബമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. സാധാരണഗതിയിൽ ഒരു കുട്ടി കുറവാളിയായിത്തീരമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു സാഹചര്യം. സുരേഷിന്റെ അച്ഛനോ സ്കൂളിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാരോ അന്യഥാ ബുദ്ധിശാലിയായ ഈ കുട്ടി സ്കൂൾ പരീക്ഷകളിൽ തോല്ക്കുന്നതിന്റെ കാരണമന്വേഷിക്കാൻ സമയം കാണുകയും താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ തക്കസമയത്ത് അതു കണ്ടുപിടിക്കാനും അവൻ ദുഷിച്ചുപോകുന്നതു തടയാനും അവർക്കു സാധിക്കുമായിരുന്നു. സുരേഷ് നാലാം ഫോറത്തിൽ ഗണിതശാസ്ത്രത്തിന് തോററപ്പോൾ വീട്ടിൽവെച്ച് അവൻ മർദ്ദിക്ക

പ്പെടുകയും ക്ലാസ്സിൽ 'ഡീററയ്ക്ക്' ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവനെ തിരുത്താനുള്ള അച്ഛന്റെയും അദ്ധ്യാപകന്റെയും ശ്രമങ്ങൾ അവിടംകൊണ്ട് അവസാനിച്ചു. ഗണിതശാസ്ത്രത്തിലുള്ള അവന്റെ കഴിവുകേട് പരിഹരിക്കാൻ ആരും യാതൊരു ശ്രമവും ചെയ്യുകയുണ്ടായില്ല. തന്റെ ക്ലാസ്സിലെ പിൻബഞ്ചുകളിലേക്കു വഴുതിപ്പോകാൻ അവൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടു. അവിടെ തന്നെപ്പോലെതന്നെ അലഞ്ഞുതിരിയാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരും ഗണിതശാസ്ത്രത്തെ വെറുക്കുന്നവരുമായ കൂട്ടുകാരെ അവന്നു കിട്ടി.

പുകവലിക്കാനും സിനിമ കാണാനും ഹോട്ടലുകളിൽ കേറിയിറങ്ങാനും വേണ്ട പണമുണ്ടാക്കുന്നതിനായി സുരേഷ് ചില്ലറ കളവുകൾ നടത്തിത്തുടങ്ങി. സ്വന്തം വീട്ടിലും സഹപാഠികളുടെ വീടുകളിലും പിന്നീട് അപരിചിതരുടെ വീടുകളിലും അവൻ മോഷണം നടത്തിത്തുടങ്ങി. വീട്ടിൽനിന്ന് അവൻ സാധനങ്ങൾ മോഷ്ടിച്ചപ്പോൾ എല്ലാവരും അവനെ കരുതിത്തുടങ്ങി. എന്നാൽ അച്ഛനോ അമ്മയോ അവന്റെ മോഷണവാസന കൂടുതൽ ആഴമേറിയ ഒരു ആപത്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയില്ല; വീട്ടിൽനിന്നു മോഷ്ടിക്കാൻ തരം കിട്ടാതായാൽ അവൻ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു മോഷണം നടത്തുമെന്നും അവർ ആലോചിച്ചില്ല. മാതാപിതാക്കളുടെ അജ്ഞതയോ അവഗണനയോ ഇതിലധികം ഗുരുതരമാകാൻ വയ്ക്കുമോ? 1959-60 കൊല്ലങ്ങളിൽ സുരേഷ് മൈലാപ്പൂരിലെയും മദിരാശിനഗരത്തിലെയും 27 വീടുകളിൽ കവർച്ച നടത്തുകയും ഒട്ടാകെ 10,000 ക. വില വരുന്ന സാധനങ്ങൾ മോഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. അവന്റെ കഥ വ്യസനത്തോടെയാണ് പോലീസ് കേട്ടത്. പക്ഷേ, നിയമത്തിനു അതിന്റെ മാറ്റം സ്വീകരിക്കാതെ നിശ്ചി

ഹമില്ലല്ലോ. സ്വഭാവം നന്നാക്കാനാവുമോ എന്നു പരീക്ഷിക്കുന്നതിനായി സുരേഷ് സർട്ടിഫൈഡ് സ്കൂളിലേക്കയക്കപ്പെട്ടു.

റഫിമിന്റെയും സുരേഷിന്റെയുംപോലുള്ള കേസുകൾ രക്ഷിതാക്കളുടേയും അദ്ധ്യാപകരുടേയും ശിശുക്ഷേമ തല്പരരായ മറുത്തവരുടേയും മനസ്സാക്ഷിയെ ഉണർത്താൻ പര്യാപ്തമാവേണ്ടതാകുന്നു. കുറങ്ങട്ടുടെ ഇളംവേരുകൾ അറുത്തുകളയുന്നതിനുള്ള ശക്തി പ്രത്യക്ഷമോ ദുശ്യമോ ആയ നിലയിലല്ലെങ്കിലും ഫലപ്രദമാവണം, നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നത് തങ്ങളുടെ ഹസ്തങ്ങളിലാണെന്ന ബോധം അവർക്കുണ്ടായിരിക്കണം.

പകൽക്കുവർച്ചക്കാരനായ ബാലൻ

ബാലൻ ഒരു ചെറിയ കുട്ടിയായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾ മരിച്ചുപോയി. അടുത്തു താമസിക്കുന്ന ഒരു വിധവ അവനെ ദത്തെടുത്തു. ആ വൃദ്ധയ്ക്ക് അവരുടെ സ്വന്തമായി ഒരു മകനും മകളുമുണ്ടായിരുന്നു. ചുളയിലെ തൊഴിലാളികൾക്ക് ഉച്ചഭക്ഷണം കൊണ്ടുപോയിക്കൊടുത്തിട്ടായിരുന്നു വൃദ്ധ ഉപജീവനത്തിനുള്ള വക സമ്പാദിച്ചിരുന്നത്. ബാലൻ ബുദ്ധിശാലിയായ ഒരു കുട്ടിയായിരുന്നു. തന്റെ ചിററമ്മയ്ക്കുവേണ്ടി അവരുടെ സ്വന്തം കുട്ടികൾക്കു കഴിയാത്ത വിധത്തിൽ ജോലികൾ ചുറ്റുചുറ്റക്കോടെ ചെയ്യാൻ അവന്നു സാധിക്കുമായിരുന്നു. അതിനാൽ ആ സ്ത്രീക്കു ബാലനെ വലിയ സ്നേഹമായിരുന്നു; അവർ അവനെ വല്ലാതെ ലാളിച്ചുപോന്നു.

1952-ൽ തനിക്കു 13 വയസ്സായപ്പോഴേക്കും അവൻ തെരുവിലെ കുറ്റവാളികളായ പോക്കിരിക്കട്ടികളുടെ കൂട്ടുകെട്ടിൽ പെടുകയും സ്വയം ഒരു കുറ്റവാളിയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഹോട്ടലിൽനിന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്കാനും സിനിമയ്ക്കു പോകാനും ആവശ്യമായ ചെലവുകൾ നിവർത്തിക്കാൻ അവൻ എളുപ്പത്തിൽ പണമുണ്ടാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗമവലംബിക്കേണ്ടിവന്നു—മോഷണം. അടുത്തകൊല്ലം നവമ്പറിൽ ട്രിപ്പിക്കെയ്തിലെ ഒരു വീട്ടിലെ വരാന്തയിൽനിന്നു വസ്തുങ്ങൾ മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ അവൻ പിടിക്കപ്പെട്ടു. കോടതി മാപ്പു നൽകി വിട്ടയച്ചപ്പോൾ സംഗതി കൊള്ളാമെന്നു അവൻ വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ പിറേറക്കൊല്ലം ജൂണിൽ ഒട്ടേരിയിലെ ഒരു വീട്ടിൽനിന്നു പിടിച്ചുപറ്റാത്തവർ മോഷ്ടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അവൻ വീണ്ടും പിടിക്കപ്പെട്ടു. ഇത്തവണ ജീവനെയ്തെ കോടതി അവനെ 6 കൊല്ലം പാളയംകോട്ടയിലെ സർട്ടിഫൈഡ് സ്കൂളിൽ പാർപ്പിക്കാൻ കല്പിച്ചു, അതവന്നു ഗുണം ചെയ്യുമെന്നു പ്രതീക്ഷയിൽ.

എന്നാൽ ബാലൻ വേറെവഴിക്കാണ് ചിന്തിച്ചതു്. സർട്ടിഫൈഡ് സ്കൂളിൽ കഴിച്ചുകൂടിയ ഒരാഴ്ചയ്ക്കകം അവൻ അവിടെനിന്നു രക്ഷപ്പെടുകയും വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തുകയും ചെയ്തു. 22-7-'53-നു് താനാസ്സീറിലെ ഒരു വീട്ടിൽനിന്നു മോഷ്ടിച്ച ഒരു വെള്ളിപ്പാത്രവുമൊക്കെണ്ടു പോകുമ്പോൾ വെപ്പറിസ്റ്റേഷനിലെ ഒരു കോൺസ്റ്റബിൾ അവനെ കണ്ടെത്തി. അങ്ങനെ വീണ്ടും അവൻ സർട്ടിഫൈഡ് സ്കൂളിലെത്തിപ്പെട്ടു—ഇക്കറി ചികൽപ്പെട്ട സ്കൂളിൽ 4 കൊല്ലത്തേക്കു്. ഈ പ്രാവശ്യം ബാലൻ തന്റെ കാലാവധി കഴിയുന്നതുവരെ സ്കൂളധികൃതർക്കു വഴങ്ങി ജീവിച്ചു. എന്നാൽ ആ വഴങ്ങൽ

ശാരീരികം മാത്രമായിരുന്നു. മാനസികമായി സ്കൂൾ അവനിൽ തെല്ലും സ്വാധീനത ചെയ്യുന്നതില്ല. പതുക്കെ കണ്ടു അവന്റെ കുറവാസന ദൃഢീഭവിച്ചു.

1957-ൽ സ്കൂളിൽനിന്നു പുറത്തുവന്ന ബാലൻ വീണ്ടും കുററങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ വ്യാപൃതനാവുകയും 24-2-'58-ന് ഒരു തുണി മോഷണക്കേസിൽ തൊണ്ടി സഹിതം പിടിക്കപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്ന് പെരിയമേട്ട് പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലെ ലോക്കപ്പിലെത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തു. അവിടെവെച്ച് അവൻ രസകരമായ ഒരു സൂത്രം പ്രയോഗിക്കുകയുണ്ടായി. തന്റെ രണ്ടു വിരൽ വായിലിട്ടു നഖം കൊണ്ടു തൊണ്ട മാന്തിപ്പൊളിച്ചു എല്ലാവരേയും ഭയപ്പെടുത്തുമാറു് ചോര 'ചർച്ചിച്ചു'.

അവനെ ഉടൻതന്നെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി ആസ്സത്രിയിലേക്കയച്ചു. ആസ്സത്രിവാർഡിൽനിന്നു് കാവൽപ്പോലീസുകാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാനും സ്വാതന്ത്ര്യം വീണ്ടെടുക്കാനും അവന്നു തെല്ലും പ്രയാസമുണ്ടായില്ല.

8-9-'59-ന്, അന്നു രാവിലെ പരശുവാക്കത്തെ ഒരു വീടു് വീട്ടുകാരില്ലാത്ത സമയത്തു് കവർച്ചചെയ്യപ്പെട്ടതായ, അസ്വാസ്ഥ്യജനകമായ വർത്തമാനം ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടി. കവർച്ചക്കാരൻ മുമ്പിലത്തെ ചുമർ തുരക്കുകയും ടെറസ്സിലെ കോണിവാതിൽ കുത്തിപ്പൊളിക്കുകയും ചെയ്തു വീട്ടിനകത്തു കടക്കുകയും ഒരു മേരവലിപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന താക്കോലുകൾ ഉപയോഗിച്ചു് എല്ലാ അളമാരകളും തുരക്കുകയും പണവും സ്വർണ്ണരത്നാഭരണങ്ങളുമായി ഒട്ടാകെ 15,000 ക. വിലവരുന്ന സാധനങ്ങളുംകൊണ്ടു കടന്നുകളയുകയും ചെയ്തു. സംഭവസ്ഥലം പരിശോധിച്ചതിൽ നിലത്തു കിടന്നിരുന്ന ഒരു വെള്ളിഗ്ലാസ്സിന്മേലത്തെ മങ്ങിയ വിരലടയാളം മാത്രമേ കണ്ടുള്ളൂ. മുഴുവൻ കുററാ

നേപേഷനോദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും കേന്ദ്രീകരിച്ച് ഈ കേസ്സേനേപേഷണത്തിനായി നിയോഗിച്ചു.

21-9-'58-ന് ഞാൻ വെപ്പറി പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ അതിർത്തിയിലെ കുറാനേപേഷകരുടെ അനേപേഷണ പുരോഗതി പരിശോധിക്കുകയായിരുന്നു. പുറത്തുള്ള വല കുറവാളികളേയും കുറിച്ചു ചർച്ച ചെയ്യുവേ പെരിയ മേട്ടിലെ ഡിറ്റക്ടീവ് സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ, 10-9-'58-ന് സേലം ജില്ലയിലെ ഹസ്സാംപട്ടിയിൽ വെച്ച് ബാലൻ അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടുവെന്നും എന്നാൽ അവൻ വീണ്ടും, ചോര ഛർദ്ദിക്കൽ തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചുവെന്നും തുടന്ന് 13-9-'58-ന് സേലം ഹെഡ് ക്വാർട്ടേഴ്സ് ആസ്സത്രിയിൽ നിന്ന് അവൻ രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും കാണിച്ച് ഒരു സന്ദേശം ലഭിച്ചതായിരിച്ചു. എങ്കിൽ ബാലൻ വീണ്ടും നഗരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാനിടയുണ്ടെന്ന് ഞാൻ അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു മുന്നറിയിപ്പു നൽകി. അനേപേഷണവിധേയമായ കേസ്സിൽ അപ്പോഴും യാതൊരു തന്ത്രം കിട്ടിയിരുന്നില്ല.

24-9-'58-ന് രാവിലെ സെമ്പിയം സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ, തനിക്കു ലഭിച്ച ചില വിവരങ്ങളെ മുൻനിർത്തി, നന്നായി വസ്തുധാരണം ചെയ്ത ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെ സഭാപതിമുതലിലെ റ്റിൻ വെച്ച് അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. പോലീസ് കസ്റ്റഡിയിലെടുത്ത ഉടനെ, മുത്തി എന്നാണ് തന്റെ പേരെന്നു പറയുന്ന അവൻ, പതുക്കെ ഒരു ചെറിയ കറുത്ത പെൺസ് അവിടെ വലിച്ചെറിഞ്ഞു. അതാതും ശ്രദ്ധിക്കില്ലെന്നുണവൻ കരുതിയത്. എന്നാൽ സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ ഉടൻതന്നെ അതു കണ്ടെടുക്കുകയും തുറന്നുനോക്കിയപ്പോൾ അതിനകത്തു രത്നചിത്രമായ ഒരു ഇയർറിങ് (കണ്ണാഭരണം) കാണുകയും ചെയ്തു. താമസ

മുണ്ടായില്ല. ആ യുവാവ് ചോര ഛർദ്ദിക്കാൻ. അതു കണ്ടപ്പോൾ സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ 21-9-58-നു നടന്ന ചർച്ച അനുസ്മരിക്കുകയും ബാലൻ തന്റെ പിടിയിൽ പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് അയാൾക്കു ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ താൻ ബാലനാണെന്ന് പുളളി സമ്മതിച്ചുവെങ്കിലും പെഴ്സിന്റെ ഉടമസ്ഥത അവൻ ശക്തിയായി നിഷേധിച്ചു; അതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തെക്കുറിച്ച് അജ്ഞത ഭാവിച്ചു.

സെമ്പിയംസ്റ്റേഷനിലെ മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സാധനങ്ങളുടെ പട്ടിക—നഗരത്തിലെ എല്ലാ കേസുകളെയും സംബന്ധിച്ച് അങ്ങനെയൊരു പട്ടിക സൂക്ഷിക്കാറുണ്ട്—പരിശോധിച്ചതിൽ പരസുവാക്കുകേസിൽ കളവു പോയ സാധനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ രത്നഖചിതമായ ഒരു ഇയർറിങ്ങും പെട്ടമെന്നു കണ്ടു. ആവലാതിക്കാരനെ ഉടനെ വരുത്തി. ഇയർറിങ്ങ് തന്റെതുതന്നെയെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു അടയാളം അയാൾ കണ്ടുപിടിച്ചു. താമസിയാതെതന്നെ വിരലടയാളവിഭാഗത്തിൽനിന്നുള്ള റിപ്പോർട്ടും കിട്ടി. സംഭവസ്ഥലത്തു കണ്ട വിരലടയാളം തിട്ടമായും ബാലന്റെ ഇടത്തെ കൈയിലെ നടുവിരലിന്റേതാണെന്നു തെളിഞ്ഞതായി അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

ഈ തെളിവുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ബാലനു പാതകത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം നിഷേധിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അന്നു വൈകുന്നേരത്തന്നെ അവൻ ഞങ്ങളെ തന്റെ ചിറ്ററമ്മയുടേയും അവരുടെ മകളുടേയും വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി. വീട്ടിലെ ചിമ്മിനിയിൽനിന്നു ബാലന്റെ ചിറ്ററമ്മയും അവരുടെ മകൻ ശ്രീരാമലുവുപുക്കുടി ഒളിപ്പിക്കപ്പെട്ട കവർച്ചമുതലിൽ പങ്കുതുടങ്ങിയ ഒരു തുണിക്കെട്ടു പുറത്തെടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു. അവിടെനിന്ന് ഏതാനും

വീട്ടുകൾക്കപ്പുറം താമസിക്കുന്ന ബാലന്റെ ചിറ്റമ്മയുടെ മകൾ തന്റെ ഓഹരി ഒളിപ്പിക്കാൻ ഒരവസാനശ്രമം നടത്തിയെങ്കിലും അതു വിഫലമായി. പോലീസ് നടത്തിയ പരിശോധനയുടെ ഫലമായി പണ്ടങ്ങളും മറ്റും അടുത്തുള്ള ഒരു പാത്രത്തിൽ ഒളിപ്പിച്ചതായി കണ്ടു പിടിച്ചു. പിന്നെ, മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സാധനങ്ങളിൽ ഏതൊക്കെ വിറ്റു, ഏതൊക്കെ പുതിയ പണ്ടങ്ങളാക്കി മാറ്റി എന്നു കണ്ടുപിടിക്കുക എളുപ്പമായിരുന്നു.

1-10-58-നു ബാലൻ രണ്ടുകൊല്ലത്തെ കുറിയെടുത്തു. താൻ മിക്കവാറും നഷ്ടപ്പെട്ടവയെ കണ്ടു കണ്ടുപിടിക്കാൻ തിരിച്ചു കിട്ടിയ ആവലാതിക്കാരനോടും മറ്റാർക്കും സന്തോഷമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കില്ല.

ബാലന്റെ വ്യക്തിപരമായ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചെറിയൊരു പരാമർശം ഇത്തരഗതത്തിൽ അപ്രധാനമാവാതിട്ടില്ല. ചിങ്കൽപ്പെട്ട സ്കൂളിലെ ജീവിതത്തിനിടയിൽ അവൻ ക്രിസ്തുമതമെങ്കിലും ഒരു ക്രിസ്തീയനാമധേയം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. അക്കാലത്ത് അവൻ മതത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാനിടയായത് രസാവഹംതന്നെ. എന്നാൽ മതപരമായ ആഭിമുഖ്യം അവനു തന്റെ പാതകവൃത്തിക്കു തടസ്സമായില്ല!

പീടികക്കുവർച്ചക്കാരനായ മണി

മദിരാശിയെപ്പോലുള്ള വൻനഗരങ്ങൾക്കു പൊതുവായ ഒരു പ്രശ്നമുണ്ട്. അടുത്തുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നും ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നും നിരന്തരമായ ജനപ്രവാഹത്തെ അത് ആകർഷിക്കുന്നു. അവരിൽ പലരും തൊഴിലോ

വ്യവസായസാധ്യതയോ വിനോദമോ തേടിവരുന്ന നിയമാനുസാരികളായ ആളുകളായിരിക്കും; എന്നാൽ പാതകങ്ങൾക്ക് അവസരംനോക്കി പുറപ്പെട്ട നിയമാനുസാരികളല്ലാത്ത ചുരുക്കംചിലരുമുണ്ടാവും അക്കൂട്ടരിൽ. 1956-ൽ മണി ബാങ്കുകളിൽനിന്നു മദിരാശിക്കു പോന്നത് അവിടത്തെ കവർച്ചക്കാർക്കിടയിലെ പ്രധാനി എന്ന നിലയിൽ അവൻ ബാങ്കുൾ പോലീസിനു സുപരിചിതനായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്നതുകൊണ്ടാണ്; പുറമെ മദിരാശി സിറ്റി പോലീസിന് അവൻ അത്രതന്നെ അറിയപ്പെട്ടവനല്ല എന്ന മെച്ചംകൂടിയുണ്ടായിരുന്നു. വളരെ മോടിയിൽ വസ്ത്രധാരണം ചെയ്തിരുന്ന ഈ പ്രസരിപ്പുകാരനായ ചെറുപ്പക്കാരൻ നഗരം എക്കാലവും കണ്ട അതിസമത്വരായ കവർച്ചക്കാരിൽ ഒരാളാണെന്ന് ആരും വിശ്വസിക്കുകയില്ല. രണ്ടു കൊല്ലത്തോളം അസ്വാസ്ഥ്യജനകങ്ങളായ ഏതാനും പീടികകുവർച്ചകളെച്ചൊല്ലി ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഞങ്ങളെ വേവലാതിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു—ഒടുവിൽ അവൻ ഞങ്ങളുടെ പിടിയിലമരുന്നതുവരെ. ഞങ്ങൾക്ക് അവസാനം അവനെ എങ്ങനെ പിടികിട്ടി എന്നത് കുറാനേപക്ഷണതന്ത്രങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന രസകരമായ ഒരു കഥയത്രെ.

15-1-58-നു രാവിലെ പുന്നമല്ലി ഫൈറോഡിലെ ഒരു വലിയ തുണിപ്പോപ്പുകാരൻ പതിവുപോലെ തന്റെ പീടികയുടെ മുൻഭാഗത്തെ വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ, പിൻപുറത്തെ വാതിൽ കുത്തിപ്പൊളിച്ചു തുറക്കപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതു കണ്ട് അവരന്നു. വാതിൽ കുത്തിത്തുറക്കാനുപയോഗിച്ച ഇരുമ്പുദണ്ഡ് അടുത്തുതന്നെ നിലത്തു കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വെപ്പരി പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലെ ഡിറക്ടീവ് ഇൻസ്പെക്ടറും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴ്ദ്വോ

ഗുസ്ഥന്മാരും വിരലടയാളവിദഗ്ദ്ധനും ഉടൻതന്നെ സംഭവസ്ഥലത്തെത്തി. ഷോപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന 2500 ക. വിലയുള്ള സിംലസാരികളും ആഭരണങ്ങളും മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതായി കണ്ടു. സ്റ്റെയ്ൻലസ്സ് സ്റ്റീലിന്റെ ഒരു മുറുക്കാൻ പെട്ടി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടനിലയിൽ നിലത്തു കിടന്നിരുന്നു. പെട്ടി ഷോപ്പുമധ്യമയുടെതന്നെയായിരുന്നുവെങ്കിലും അതിന്മേൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെതല്ലാത്ത ഒരു വിരലടയാളം പതിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നു. ഈ നിസ്സാരമായ തുമ്പിനെപ്പിടിച്ചു താമസിയാതെതന്നെ ഊജ്ജിതമായ അന്വേഷണമാരംഭിച്ചു.

മദിരാശി സിററിപോലീസിന്റെ വിരലടയാളവിഭാഗത്തിൽ, നഗരത്തിൽ മുമ്പു കവർച്ച നടത്തിയവരുടേയും നടത്താനിടയുള്ളവരുടേയും വിരലടയാളങ്ങളുടെ ഒരു ശേഖരമുണ്ടായിരുന്നു. എന്തെങ്കിലും പാതകം നടന്ന സ്ഥലത്തു കാണപ്പെടുന്ന വിരലടയാളം ഈ ശേഖരത്തിലെ വിരലടയാളങ്ങളുമായി ഒത്തുനോക്കപ്പെടുന്നു. വിരലടയാളശേഖരം എത്രത്തോളം വലുതാണോ അത്രയ്ക്കു സംഭവസ്ഥലത്തു കാണപ്പെട്ട അടയാളത്തോടു സാദൃശ്യമുള്ള വിരലടയാളങ്ങൾ കണ്ടുകിട്ടാനുള്ള സാധ്യത അധികമായിരിക്കും. 1958-ൽ സിററിപോലീസിന്റെ വിരലടയാളശേഖരം ശൈശവാവസ്ഥയിലായിരുന്നു; അതു വികസിപ്പിക്കാൻ ശ്രമം നടന്നുവരികയായിരുന്നു. അതിനാൽ അക്കാലത്തു പല സംഭവസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും കണ്ടുകിട്ടിയ വിരലടയാളങ്ങൾ തിരിച്ചറിയപ്പെടാതെ അവശേഷിച്ചിരുന്നു.

11-3-58-നു വെല്ലൂരിലെ സ്റ്റേറ്റ് വിരലടയാള ബ്യൂറോവിൽനിന്നു മദിരാശി സിററിപോലീസിന്റെ ശേഖരത്തിലേക്കു കപ്രസിദ്ധരായ കവർച്ചക്കാരുടെ ഒരു കൂട്ടം

വിരലടയാളങ്ങൾ ലഭിച്ചു. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരു സെറൂം മണിയുടേതായിരുന്നു. ഈ വിരലടയാളങ്ങൾ, പുതിയ അടയാളങ്ങൾ കിട്ടിയാൽ സാധാരണ ചെയ്യാറുള്ളതു പോലെ, പല സംഭവസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും കിട്ടിയ വിരലടയാളങ്ങളുമായി ഒത്തുനോക്കിയതിൽ അത്ഭുതാവഹമായ ചില സംഗതികൾ വെളിപ്പെട്ടു. രണ്ടു സംഭവസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു കണ്ടെടുത്ത വിരലടയാളങ്ങളുമായി മണിയുടേതിന്നു സാദൃശ്യമുള്ളതായി കാണപ്പെട്ടു—30-9-56-നു മൗണ്ട് റോഡിലെ ഒരു പ്രമുഖ സിപ്ലിഷാപ്പിൽ നടന്ന കവർച്ചയായിരുന്നു ഒന്നാമത്തേത്. രണ്ടാമത്തേത്, ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട പുനമല്ലി ഹൈറോഡ് തുണിഷാപ്പിലെ കവർച്ചയും.

രണ്ടു കേസ്സുകളും സൂക്ഷ്മമായി വിശകലനം ചെയ്ത നോക്കിയതിൽ പൊതുവായ ചില സാദൃശ്യങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടു. രണ്ടു കവർച്ചകളും വലിയ ഷാപ്പുകളിലാണ് നടന്നിട്ടുള്ളത്. ഷാപ്പുകളിലേക്കു പ്രവേശം സാധിച്ചിട്ടുള്ളത്, ആദ്യത്തേതിൽ പിന്നാപ്പുറത്തെ ജാലകത്തിലൂടെയും രണ്ടാമത്തേതിൽ പിൻപുറത്തെ വാതിലിലൂടെയുമാണ്. രണ്ടിലും ഒരു ഇരുമ്പുദണ്ഡ് (ക്രട്ടപ്പാറ) ഉപയോഗിച്ചു കുത്തിത്തുറക്കുകയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഒരാഴി വുദിവസത്തിന്റെ തലേന്നാണ് ഓരോ കവർച്ചയും നടന്നിട്ടുള്ളത്—സംഗതി കണ്ടുപിടിക്കുന്നത് അടുത്ത പ്രവൃത്തി ദിവസംവരെ താമസിപ്പിക്കാമെന്നുദ്ദേശിച്ചാണിങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു വ്യക്തം. മണി നടത്തിയിട്ടുള്ള പാതകങ്ങൾ ഇതു രണ്ടും മാത്രമാണോ അതോ കൂടുതൽ പാതകങ്ങൾക്ക് അയാൾ ഉത്തരവാദിയാണോ എന്നുള്ളതായിരുന്നു അപ്പോഴത്തെ ഒരു പ്രശ്നം. നഗരത്തിലെ പാതകങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച രേഖകൾ പരിശോധിച്ചതിൽ

30-9-56-നു രാത്രിയും 13-1-58-നു രാത്രിയും ഉണ്ടായ സംഭവങ്ങൾക്കിടയിൽ മണി നടത്തിയതെന്നു വ്യക്തമായ, മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ടു കേസ്സുകളിലും ഉള്ളതായി കണ്ട പൊതുസവിശേഷതകളോടുകൂടിയ 20 തെളിയിക്കപ്പെടാത്ത പാതകങ്ങൾ നടന്നിട്ടുള്ളതായി കണ്ടു.

ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായ അന്വേഷണങ്ങളെ തുടർന്ന് 18-3-58-നു മണി അറസ്റ്റുചെയ്യപ്പെട്ടു. പുനമല്ലി ഹൈറോഡിലെ ഷാപ്പ് മണി കവർച്ചചെയ്തതെങ്ങനെ എന്നതിനെപ്പറ്റി, അന്വേഷണഫലമായി ലഭിച്ച വിവരങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, വിശദമായ വിവരണം ഞങ്ങൾ നൽകിയപ്പോൾ മണി അന്തംവിട്ടുപോയി. താമസിയാതെ ഈ കുറ്റം അവൻ സമ്മതിക്കുകയും മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മുഴുവൻ സാധനങ്ങളും താൻ മനടിയിലെ 'എം', 'എ' എന്നീ രണ്ടുപേർക്കു കൊടുത്തതായിരുന്നെന്നും ചെയ്തു. ഇതിനെ തുടർ നടത്തിയ അന്വേഷണങ്ങളെ തുടർന്ന് പിറേന്ന് അവർ രണ്ടുപേരും അറസ്റ്റു ചെയ്യപ്പെടുകയും അവരുടെ വീട്ടിൽനിന്ന് ഒരു പെട്ടി നിറയെ പുതിയ സാരികളും തുണിത്തരങ്ങളും ടൈംപീസുകളും മറ്റും കണ്ടുകിട്ടുകയും ചെയ്തു. പുനമല്ലി ഹൈറോഡ് സംഭവത്തിൽ മാത്രമല്ല മറ്റു പല കേസ്സുകളിലും നഷ്ടപ്പെട്ട സാധനങ്ങൾ അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. മണിയെ കൂടുതലായി ചോദ്യംചെയ്യുന്നതിന് ഈ കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട സാധനങ്ങൾ ഒന്നാത്തരം ഉപാധിയായിത്തീർന്നു.

മണി പോലീസ് കസ്റ്റഡിയിലായിരുന്നപ്പോഴത്രയും അവൻ എല്ലാ സുഖസൗകര്യങ്ങളും നല്ലവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. കുളിക്കാനും യഥേഷ്ടം വസ്ത്രധാരണം ചെയ്യാനും അവനെ അനുവദിച്ചിരുന്നു; ഇഷ്ടപ്പെട്ട എല്ലാ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും അവനു നൽകിയിരുന്നു. ഇതു്

അവന്റെ മാനസികമായ ചെറുത്തുനില്പിനെ ഗണ്യമായി തകർക്കുകയും ചോദ്യം ചെയ്യൽ വളരെ എളുപ്പമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. തനിക്കു മുമ്പാരികളും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഈ മധുരമായ പെരുമാറ്റം കാരണം അവൻ ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടി പറയുന്നതിൽ വൈമനസ്യമോ കുറവോ കാണിക്കുകയുണ്ടായില്ല. എന്നാൽ അതേസമയം, തഴക്കംചെന്ന ഒരു കുററവാളിയായ അവൻ സ്വമേധയാ വിവരങ്ങളൊന്നും വെളിപ്പെടുത്തിയതുമില്ല. 19-3-58-ന് അവനെ ചോദ്യം ചെയ്യുവേ, ഞാനവനോടു പറഞ്ഞു, ഞാനവനോടു കുററം സമ്മതിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല, മറിച്ച് അവൻ എന്തെല്ലാം കുററങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് ഞാൻ അവനോടു പറയാമെന്ന്. അവൻ ഉല്ലാസത്തോടും താല്പര്യത്തോടുംകൂടി എന്റെ നേരെ നോക്കി—ഇത്തവണ പോലീസിൽനിന്ന് എല്ലാ നിലയ്ക്കും വ്യത്യസ്തമായ അനുഭവമാണല്ലോ തനിക്കു ലഭിക്കുന്നതെന്ന അത്ഭുതം ആ നോട്ടത്തിൽ നിഴലിച്ചിരുന്നു. തനിക്കു ഇഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരുനഭവം.

മൗണ്ട് റോഡിലെ സിക്ലഷോപ്പ്, അതേ ഷോപ്പിന്റെ മൈലാപ്പർ ബ്രാഞ്ച് കവർച്ചയെന്ന് ആറുമാസത്തിനുശേഷം 1-10-56-നു രാത്രി അവൻ കവർച്ച ചെയ്തത് ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ മണി അത്ഭുതപൂർവ്വം പല്ലിളിച്ചു. തുടന്ന്, അവൻ വാലജാ റോഡിലെ സ്റ്റോർട്ട്സ് സാമാനപ്പീടികയും അതിനു തൊട്ടുള്ള തുണിഷോപ്പും—രണ്ടാമത്തേതു രണ്ടു തവണ—കവർച്ചയെങ്കാര്യം ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ മണി ശരിക്കും അമ്പരക്കുകയും ഞാനിതൊക്കെ എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു എന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കുററസമ്മതത്തിന്മേൽ ഉടൻ പിടിച്ചുകേറി, അവനു ചിന്തിക്കാൻ സമയം കൊടുക്കാതെ

മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വ്യമാസ്റ്റേർസും, കാമറകളും എന്തുചെയ്തു വെന്ന് ഞാൻ അവനോടു ചോദിച്ചു. അവ 'എം'ന്നു കൊടുത്തുവെന്ന് അവൻ സമ്മതിച്ചു. ഇതു വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കുറ്റസമ്മതമായിരുന്നു. സ്റ്റോർട്ട്സ് ഡാമാനപ്പീടികയിൽനിന്നു വ്യമാസ്റ്റേർസ് മാത്രമേ കളവു പോയിരുന്നുള്ളൂ. മൗണ്ട് റോഡിലെ ഒരു വലിയ കാമറാ ഷോപ്പിൽനിന്നാണ് 15-12-56-നു കാമറകൾ മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്. ഇപ്പോൾ മണി ആ കുറ്റവും അറിയാതെ ഏറ്റുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ ഷോപ്പിൽനിന്നു മോഷ്ടിച്ച 14,000 ക. വിലവരുന്ന കാമറകളും വാച്ചുകളും അവൻ നടത്തിയ കവർച്ചകളിൽ കിട്ടിയ ഏറ്റവും വലിയ 'കോളാ'യിരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടപ്പോൾ ഒരു നിമിഷനേരത്തേക്കു മണി അമ്പരക്കുകയും പിന്നീട്, തന്നോട് ആ സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങിയ ആൾ തനിക്ക് എല്ലാറ്റിനുംകൂടി വെറും 400 ക. മാത്രമേ തന്നുള്ളുവെന്ന് അരിശും പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. 28-11-56 നു രാത്രി മൗണ്ട് റോഡിലെ ഒരു വാച്ച് ഷോപ്പിൽനിന്ന് അവൻ 2,000 ക.യുടെ വാച്ചുകൾ അപഹരിച്ച സംഗതി പറഞ്ഞപ്പോൾ അതും അവൻ നിശ്ശബ്ദനായി തല കുലുക്കി സമ്മതിച്ചു. എന്നാൽ അപ്പോഴും അവന്റെ മനസ്സ് തുച്ഛവിലയ്ക്കു തന്നോട് അവയെല്ലാം തട്ടിയെടുത്ത ആളോടുള്ള വിദ്വേഷത്താൽ നീറുകയായിരുന്നു.

അങ്ങനെ മണിക്കു പങ്കുള്ളതായി ഞങ്ങൾ സംശയിച്ച 20 പീടികക്കവർച്ചകളിൽ 16 എണ്ണവും മണി സമ്മതിക്കുന്നതുവരെ ചോദ്യംചെയ്തത് തുടർന്നുപോയി. ഈ കേസുകളെക്കുറിച്ച് തുടർ നടത്തിയ അന്വേഷണം 10,000 ക.യുടെ സാമാനങ്ങൾ കണ്ടെടുക്കുകയും മണി

രണ്ടുകൊല്ലം കഠിനതടവിന്നു ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത തോടെയാണു സമാപിച്ചത്.

രസകരമായ ഈ കുറാനേപഷണത്തിൽ പൊതുജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രധാനമായ രണ്ടു പാഠങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒരു പാതകം നടന്ന സ്ഥലം, വിരലടയാളവിദഗ്ദ്ധൻ അവിടം പരിശോധിക്കുകയും കുറ്റവാളികൾ കൈകാര്യംചെയ്തു സാധനങ്ങളിലെ—പ്രത്യേകിച്ച്, പുന്നമല്ലി ഫൈറോഡ് തുണിഷോപ്പിൽ നിലത്തു കിടന്നിരുന്ന ചെല്ലപ്പെട്ടിയെപ്പോലെ സ്ഥാനം തെറ്റിക്കിടക്കുന്ന സാധനങ്ങളിലെ—വിരലടയാളങ്ങൾ കണ്ടു പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ അലങ്കോലപ്പെടുത്താതിരിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ഇതിൽ ഒന്നാമത്തേത്. രണ്ടാമത്തേത്, സംഭവസ്ഥലത്തെ വിരലടയാളം എന്നെന്നേക്കും വിലപ്പെട്ടതാണെന്നുള്ളതും. പെട്ടെന്നല്ലെങ്കിൽത്തന്നെയും, രണ്ടുകൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം ഒരുപക്ഷേ, ആവലാതിക്കാരൻ കേസ്സിനെക്കുറിച്ച് മറന്നിരിക്കുകയോ, അതല്ലെങ്കിൽ അതിന്നു തുന്ദുണ്ടാവുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള എല്ലാ ആശങ്കയും കൈരൊടിയുകയെങ്കിലുമോ ചെയ്തിരിക്കാവുന്നതിൽപ്പിന്നെ ഇന്ത്യാ സിപ്ലി ഫൗണ്ട് കേസ്സിൽ സംഭവിച്ചതുപോലെ, ഭാവിയിലെപ്പോഴെങ്കിലും അതു തിരിച്ചറിയപ്പെടാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.

ആൽവാർപെട്ടിലെ ശിവൻ

കവർച്ചക്കാർക്കിടയിൽ പല തരക്കാരുമുണ്ടെന്ന് ഏറെപ്പേർ ധരിച്ചിരിക്കാനിടയില്ല. ഉദാഹരണത്തിന്നു, പകൽ മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്ന കവർച്ചക്കാരും രാത്രി മാത്രം

പ്രവർത്തിക്കുന്ന കവർച്ചക്കാരും ഉണ്ട്. ചിലപ്പോൾ ഒരു കവർച്ചക്കാരൻ വൃദ്ധനും ദുശ്ശത്രുവണശക്തി കുറഞ്ഞവനും ഇരുട്ടിനെ ഭയമുള്ളവനും ആണെന്നു വരാം. അത്തരക്കാരൻ സ്വാഭാവികമായും പകൽ പ്രവർത്തിക്കാനാണിഷ്ടപ്പെടുക. നേരേമറിച്ച് ചെറുപ്പക്കാരനും പ്രസരിപ്പും ജാഗ്രതയുമുള്ളവനുമായ ഒരു കവർച്ചക്കാരനും, തനിക്ക് കവർച്ച നടത്താൻ പററിയ സമയം രാത്രിയാണെന്നു ബോദ്ധ്യമുണ്ടാവും. അങ്ങനെ ശാരീരികവും മനശ്ശാസ്ത്രപരവുമായ കാരണങ്ങളാൽ അവൻ രാത്രികവർച്ചക്കാരനാവുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ, ആപത്സാധ്യതകളെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതിനുള്ള സന്നദ്ധതയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും ഒരു കവർച്ചക്കാരൻ മറ്റൊരു കവർച്ചക്കാരനിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തനാകാം. അങ്ങനെ ഒരുവൻ വലിയ ആപത്സാധ്യതയില്ലാത്ത പൂട്ടിയ വീടുകളിലും പീടികകളിലും കവർച്ച നടത്തുന്ന പതിവു സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ കൂടുതൽ നെഞ്ഞൂക്കുള്ള അപരൻ ആളുകളുള്ള വീടുകളിൽത്തന്നെ, അവർ ഉണരുകയും തന്നെ പിടികൂടുകയും ചെയ്യാനുള്ള സാധ്യതയെ കൂസാതെ, കവർച്ച നടത്താൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നു.

മദിരാശി നഗരത്തിലെ ഏറാവും നെഞ്ഞൂക്കുള്ളവനും ധിക്കാരിയുമായ കവർച്ചക്കാരിലൊരുവനായിരുന്നു ആൽവാർപ്പെട്ടിലെ ശിവൻ. അവനെ എങ്ങനെ പിടികൂടിയെന്നത് പോലീസിന്റെ രസകരമായ ചില കുറാനേപഷണതന്ത്രങ്ങളെ വിശദീകരിക്കുന്ന ഹൃദയാവജ്ജകമായ ഒരു കഥയത്രേ. 1957 ആഗസ്റ്റ് മുതൽ ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു നഗരത്തിലെ മൈലാപ്പൂർ—അഡയാർ—തെയ്നാംപെട്ട്—നങ്കമ്പാക്കം പ്രദേശത്തെ പലപ്രമുഖ പൗരന്മാരുടേയും ബാഗ്ഗാവുകളിൽ നടന്ന ഒട്ടേറെ കവർച്ചകൾ

ഞങ്ങളെ വല്ലാതെ അസ്വസ്ഥരാക്കിത്തീർത്തു. 1958 സെപ്റ്റംബർ ആയപ്പോഴേക്കും അത്തരം കേസുകളുടെ എണ്ണം അമ്പതിനോടടുത്തിരുന്നു; അതിനും പുറമേ, കവർച്ചകൾ മുമ്പത്തേതിലും തുടർച്ചയായി സംഭവിക്കാനും തുടങ്ങി. ജാഗ്രതാപൂർവ്വമായ പോലീസ് കാവൽകൊണ്ടു ഫലമുണ്ടായില്ല. ഏഴു സംഭവസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു കണ്ടെടുത്ത വിരലടയാളങ്ങൾ, സിററി പോലീസിന്റെ വിരലടയാളവിഭാഗത്തിലെ കപ്രസിദ്ധ കവർച്ചക്കാരുടേതിനോടു സാദൃശ്യമുള്ളവയായിരുന്നു. എല്ലാ കേസുകളും തുമ്പില്ലാതെ പോകുന്ന മട്ടാണു കണ്ടത്.

8-9-58-നു ഞാൻ മൈലാപ്പൂർ സ്റ്റേഷനതിർത്തിയിലെ കവർച്ചകൾ നടക്കുന്ന പ്രദേശത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്ന കുറാനേപഷണോദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി അന്വേഷണപുരോഗതിയെക്കുറിച്ച് ചർച്ചചെയ്തു. എല്ലാ കേസുകളിലും പാതകം നടത്തിയ സമ്പ്രദായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്ഭുതകരമായ സാദൃശ്യം ദൃശ്യമായിരുന്നു. ഒളിച്ചിരിക്കാൻ സൗകര്യമുള്ള കുറിക്കാടുകളോടുകൂടിയ, വസ്തുതമായ വളപ്പുകളുള്ള ബംഗ്ലാവുകളിലാണ് കവർച്ചകളത്രയും നടന്നിട്ടുള്ളത്. ആ ബംഗ്ലാവുകളിലേക്കെല്ലാം നദീതീരമാറ്റമായി പ്രവേശന സാദ്ധ്യമായിരുന്നു. അഡ്വർ—തെയ്നാംപെട്ട്—മൈലാപ്പൂർ പ്രദേശത്തെ ബംഗ്ലാവുകളിലേക്കു അഡ്വർപുഴക്കരയിലൂടെയും, നങ്കമ്പാക്കത്തെ ബംഗ്ലാവുകളിലേക്കു കൂവംപുഴക്കരയിലൂടെയും. അഴുക്കുചാൽപൈപ്പുവഴിയോ വെള്ളപ്പൈപ്പുവഴിയോ ആയിരിക്കണം കവർച്ചക്കാരൻ ഒന്നാം നിലയുടെ മുമ്പുഭിത്തിവരെ എത്തിയിരിക്കുക എന്നു വ്യക്തമാണ്. മുമ്പുഭിത്തിയിലൂടെ നടന്ന് അവൻ ഒന്നാം നിലയുടെ തുറസ്സായ വരാന്തയിലോ ജാലകത്തിലോ

എന്തുകയും അതിലൂടെ മാളികമുറികളിലേക്കു പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തതാവണം. വാച്ചുകൾ, ടൈംപീസുകൾ, സിഗരറ്റ് ലൈറ്റുകൾ, ഫൺഷൻപോനുകൾ, സ്വച്ഛ്വപ്പണ്ടങ്ങൾ എന്നീ സാധനങ്ങളാണ് മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. വെള്ളിസ്സാമാനങ്ങളിൽ അവൻ വലിയ താല്പര്യമില്ലായിരുന്നു. മുകളിൽനിന്നു പ്രധാനകോണിയിലൂടെ താഴെത്തു് അടുക്കളയിലേക്കും തളത്തിലേക്കും കടന്നു് അവിടെയുള്ള റൊട്ടി, മുട്ട, പഴം, മദ്യം തുടങ്ങിയ ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾ അവൻ മതിയാവോളം ആസ്വദിച്ചിരിക്കും. ദുർല്ലഭം ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവൻ ഒരു സഹായിയോടൊപ്പമാണ് കാണപ്പെട്ടത്. ആളുകൾ ഉണർന്നു ശബ്ദമുണ്ടാക്കിയപ്പോഴേക്കും രണ്ടുപേരും രക്ഷപ്പെട്ടു. ഒരിക്കൽ, ഒരു ബംഗ്ലാവിൽനിന്നു ആളുകൾ ചെറുയുണ്ടാക്കുകയും അവനെ പിൻതുടരാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും അവൻ രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്നു മാത്രമല്ല, ഒരുമണിക്കൂറിനകം അടുത്ത തെരുവിൽ ഒരു കവർച്ച നടത്തുകകൂടി ചെയ്തു. ഈ സംഭവങ്ങളിലൊക്കെ കാണുന്ന പൊതുസാദൃശ്യം ഒരേ കുറ്റവാളിയാണവയ്ക്കല്ലാം കാരണഭൂതനെന്നു വ്യക്തമാക്കി. ഈ സാഭവപരമ്പരകളിൽ മൂന്നു പാതകസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു കണ്ടുകിട്ടിയ വിരലടയാളങ്ങളിൽ കാണായ സാമ്യത ഇക്കാര്യം സ്ഥിരീകരിക്കും.

അതുവരെ നടത്തിയ അന്വേഷണഫലമായി, മുമ്പു പോലീസിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള കുപ്രസിദ്ധരായ രാത്രികവർച്ചക്കാർക്ക് അതിൽ പങ്കില്ലെന്നു ഞങ്ങൾ നിഷ്ഠയിച്ചിരുന്നു—നേരിട്ടുള്ള താരതമ്യത്തിലൂടെയും ഈ സാഭവങ്ങൾ നടന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു കിട്ടിയ വിരലടയാളങ്ങളും മേല്പറഞ്ഞവരുടെ വിരലടയാളങ്ങളുമായി ഒത്തുനോക്കിട്ടും. അതിനാൽ, ധീരനും സമ

ത്ഥനമായ, പാതകങ്ങളുടെ—ഒരുപക്ഷേ, നിസ്സാരമായ തോതിലുള്ള പാതകങ്ങളുടെ—പശ്ചാത്തലത്തോടുകൂടിയ വനം പോലീസിന്റെ ശ്രദ്ധയ്ക്കിതുവരെ വിഷയമായിട്ടില്ലാത്തവനുമായ ഒരു പുതിയ പുള്ളിയെയാണ് ഞങ്ങൾക്ക് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളതെന്നു വ്യക്തമായിരുന്നു. അതുകാരണം, കഴിഞ്ഞ 5 കൊല്ലത്തിനകം പ്രായേണ നിസ്സാരമായ പാതകങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കുറവാളികളുടെ പുതിയ തലമുറ ഞങ്ങളുടെ നിഷ്ഠഷ്ടമായ പരിശോധനയ്ക്കു വിധേയമായി; അവരിലാരെങ്കിലും ഒരുപക്ഷേ, ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളവനേപ്പോലുള്ള ഒരു പൂണ്ണകവചക്കാരനായി വളർന്നിരിക്കാം. ഈ പരിശോധന ഒരു ത്രിമുഖപരിപാടി മുഖേന നടത്താനാണ് ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചത്.

1) ഈ കുറവാളികളുടെ പ്രവർത്തനസ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചു നേരിട്ടുള്ള അന്വേഷണം.

2) പഴയ കുറവാളികളെ സംബന്ധിച്ച അനുഭവത്തെ മുൻനിർത്തിയുള്ള സ്വതന്ത്രമായ പഠനം.

3) വെല്ലുരിലെ വിരലടയാളബ്യൂറോവിലുണ്ടായിരുന്ന ഈ പുത്തൻതലമുറക്കാരായ കുറവാളികളുടെ വിരലടയാളങ്ങളുമായി ഇപ്പോൾ ഏഴു സംഭവസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വിരലടയാളങ്ങളുമായി ഒത്തുനോക്കൽ.

8-9-1958-നു ഞാൻ മൈലാപ്പൂർ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലെ പഴയ റിക്കാർഡുകളിൽനിന്നു പുതിയ കവചകൾക്കു കാരണക്കാരാവാനിടയുള്ള കുറവാളികളുടെ ഒരു പട്ടിക തയ്യാറാക്കി. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം മൈലാപ്പൂർ ഡിറ്റക്ടീവ് ഇൻസ്പെക്ടർ താംബരം

സ്റ്റേഷനിലെ റിക്കാർഡുകളിൽനിന്നു മറെറാരു പട്ടികയും തയ്യാറാക്കി. ഈ പട്ടികയിൽ പെട്ടവരുടെ ചലനങ്ങളും സ്വഭാവസവിശേഷതകളും ശ്രദ്ധിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി പ്രത്യേക പോലീസ് പാർട്ടികളെ നിയോഗിച്ചു. ഈ കുറ്റവാളികളുടെ പേർവിവരം, അവരുടെ വിരലടയാളങ്ങൾ പുതുതായി ഏഴു സംഭവസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു കിട്ടിയ വിരലടയാളങ്ങളുമായി ഒത്തുനോക്കാനുള്ള അഭ്യർത്ഥനയോടുകൂടി വെല്ലൂരിലെ വിരലടയാള ബ്യൂറോവിലേക്കയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെല്ലാം പുറമേ, കപ്രസിദ്ധക്രിമിനൽപ്പള്ളികളുമായി ബന്ധം പുലർത്തി, നഗരത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നവരെ സംശയിക്കപ്പെടുന്ന ചെറുപ്പക്കാരായ കുറ്റവാളികളെക്കുറിച്ച് അവരെ വിശദമായി ചോദ്യംചെയ്തു.

13-9-1958-നു ആൽവാർപെട്ടിലെ ഒരു പ്രമുഖ കവർച്ചക്കാരനായ കാപാലിയെ മൈലാപ്പൂർ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ കസ്റ്റഡിയിലാക്കുകയുണ്ടായി. മൈലാപ്പൂർ ഡിറ്റക്ടീവ് ഇൻസ്പെക്ടർ അവനെ ചോദ്യംചെയ്തപ്പോൾ മൈലാപ്പൂർ പ്രദേശങ്ങളിലെ തെങ്ങിൻതോപ്പുകളിൽനിന്നു തേങ്ങ കളവുചെയ്യുകയും വീടുകളിൽനിന്നു മറ്റു ചില്ലറക്കളവുകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ശിവൻ എന്ന തൊഴിലില്ലാത്ത ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ വലിയതോതിൽ ചുതുകളിക്കുകയും ലോഭമില്ലാതെ പണം ചെലവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി അവൻ അറിയിച്ചു. ശിവൻ എന്ന പേർ ഇൻസ്പെക്ടർ സുപരിചിതമായി തോന്നുകയും മൈലാപ്പൂരിലെ മാത്രമല്ല, താംബരത്തേയും പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലെ റിക്കാർഡുകളിൽ ആ പേർ ഉള്ളതായി തീർച്ചതോന്നുകയും ചെയ്തു. രാത്രിതേങ്ങ മോഷ്ടിക്കാൻ തെങ്ങിന്മേൽ കയറുന്നവനു ഇരുട്ടത്തു മോഷണത്തിനായി

ബംഗ്ളാവുകളിലെ അഴുക്കുചാൽ വൈപ്പുകളിൽ കേറുക ഒരു കുട്ടിക്കളി മാത്രമായിരിക്കും.

അങ്ങനെ 15-9-1958-നു വൈകുന്നേരം ഡിറ്റ ക്ലീവ് പാർട്ടി ശിവനെ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടുകയും ആൽവാർപെട്ടിനടുത്തു തിരുവെല്ലൂർ ശാലയ്ക്കു സമീപം അവനെ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. പോലീസ് തന്നെ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ അവൻ രക്ഷപ്പെടാൻ ഒരു ശ്രമം നടത്തിയെങ്കിലും പോലീസ് വിട്ടില്ല. ഒന്നരനാഴികയോളം പിൻതുടന്ന് തെയ്നാംപെട്ടിനു സമീപംവെച്ച് പോലീസ് അവനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. അന്നുരാത്രി മൈലാപ്പൂർ സ്റ്റേഷനിൽവെച്ച് ഒന്നാമത്തെ കേസ്സിൽ—അത് ആ പരമ്പരകളിൽ ഒന്നാണെന്നു വ്യക്തമായിരുന്നു—ശിവൻ കുറാം സമ്മതിച്ച നിമിഷത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ പാട്ടു തീർന്നുവെന്നു ഞങ്ങൾക്കു ബോധ്യമായി. ഉടൻതന്നെ ശിവന്റെ വിരലടയാളമെടുത്തു സിററിപോലീസിന്റെ വിരലടയാളവിഭാഗത്തിലേക്കു യച്ചുകൊടുത്തു. പിറ്റേന്നു രാവിലെതന്നെ ഏഴു സംഭവസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു കണ്ടുകിട്ടിയ വിരലടയാളങ്ങൾ ശിവന്റെതല്ലാതെ മറ്റൊരുവരുമല്ലെന്നു കാണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള റിപ്പോർട്ടു കിട്ടി. അതിന്നു പുറമേ, 17-9-58-നു വെല്ലൂരിലെ വിരലടയാളബ്യൂറോവിൽനിന്നും ഇതേ കാൽസമീരീകരിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു സന്ദേശം ലഭിച്ചു! അങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെ ത്രിമുഖപരിപാടി സഫലമായിത്തീർന്നു. ഒന്നിച്ചുള്ള മൂന്നു വെടികളാൽ ഒരു പക്ഷി കൊല്ലപ്പെട്ടതിന്റെ അന്യാഭൂതമായ ഒരു കഥയായിരുന്നു അത്!

ഇത്തരം പാതകങ്ങൾ എങ്ങനെ തടയാമെന്നത് ഇത്തരങ്ങത്തിൽ ഉയർന്നുവരാവുന്ന ഒരു പ്രധാനപ്രശ്നമാകുന്നു. ഇതിനു എളുപ്പത്തിൽ കൈക്കൊള്ളാവുന്ന ചില

കരുതൽ നടപടികളുണ്ട്. ഒരു പ്രധാനകാര്യം, രാത്രികളിൽ വർച്ചക്കാർ തെളിഞ്ഞ പ്രകാശത്തെ വെറുക്കുന്നുവെന്നതിനാൽ രാത്രിസമയത്തു ബംഗ്ലാവിളക്കുള്ള പ്രവേശന മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ വിളക്കുകൾ പ്രകാശിപ്പിച്ചുവെക്കുകയാണ്. അതുതന്നെ കവർച്ചക്കാരെ അകറ്റാൻ പോരുന്ന ഒരു പാത്രമായും. രണ്ടാമത്തെ പ്രധാനോപായം, ബംഗ്ലാവാസികൾക്കു കടക്കാൻ സഹായകമാവുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ അനഭിഗമ്യങ്ങളാക്കുകയെന്നതാണ്. അഴുക്കുചാൽപൈപ്പുകൾക്കും വെള്ളച്ചെപ്പുകൾക്കും ചുറ്റും മുൾവേലി കെട്ടുകയും പരമ്പിന്റെ പുറംമതിലുകളുടേയും സൺഷെയ്ഡുകളുടേയും ഒന്നാംനിലയുടെ മുന്നമ്പുഭിത്തികളുടേയും ഉപരിഭാഗത്തു കുപ്പിച്ചിലുകൾ പതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ഫലപ്രദമായ പ്രതിവിധിയായും. വീട്ടിൽ ഒരു നല്ല കാവൽനായയുണ്ടാകുന്നതും രാത്രികളുള്ളനാളുടേയും കവർച്ചക്കാരുടേയും ശല്യം ഒഴിവാക്കാൻ ഒന്നാത്തരം ഉപായമാകുന്നു. നഗരത്തിലെ ഓരോ പൗരനും ഈ പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് നിഷ്പക്ഷാപൂർവ്വം ചിന്തിക്കുന്ന പക്ഷം ഇത്തരത്തിലുള്ള പല പ്രതിവിധികളും കണ്ടെത്താൻ സാധിക്കും. അതുകൂടെ, ശിവനേപ്പോലുള്ള ഒരു രാത്രികളിൽ വർച്ചക്കാരന് തന്റെ കൃത്യം അസാധ്യമാക്കിയില്ലെങ്കിൽ ദുഷ്കരമെങ്കിലുമാക്കിത്തീർക്കും.

അലക്കുകാരൻ രജൻ

റെഡ് ഫീൽസിലെ രജൻ 1958-ൽ തന്റെ അലക്കുപണി വിട്ടു കഴുതുകുളുവടക്കാരനാവാനുറച്ചു. സാഹചര്യങ്ങൾ ആവശ്യമാക്കിത്തീർത്ത രസകരമായ ഒരു തീരുമാ

നമായിരുന്നു അത്. ഈ തീരുമാനത്തിന് അവൻ പറയാൻ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു കാരണം, താൻ വെള്ളാസ്സനാണെന്നും (നിറവ്യത്യാസം തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്ത) ഒരു ശുദ്ധ വസ്ത്രവും അഴുകുവസ്ത്രവും തമ്മിൽ തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നും ഉള്ളതായിരുന്നു. ഒരലക്കുകാരനെപ്പോലെ സ്വീച്ചിടത്തോളം അതൊരു വലിയ കോട്ടംതന്നെയാണല്ലോ!

എന്നാൽ യഥാർത്ഥ കാരണം വേറെയായിരുന്നു. 1958 ആയപ്പോഴേക്കും രക്തൻ മോഷണത്തിനും, പലരും അലക്കാൻ എല്ലിടുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനും കപ്രസിദ്ധി നേടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒരലക്കുകാരനായിരുന്ന തന്റെ അച്ഛന്റെ കീഴിൽ പണിയെടുക്കവേ 1940-ൽ അവൻ ഈ ഏർപ്പാടു തുടങ്ങിയപ്പോൾ വീട്ടിൽനിന്നു പുറത്താക്കപ്പെടുകയും ഉപജീവനമാർഗ്ഗം തേടി നഗരത്തിൽ വരുകയും ചെയ്തു. അന്നവൻ 18 വയസ്സ് പ്രായമായിരുന്നു.

വീടുവിട്ട ഉടനെ 1940 സെപ്തമ്പറിൽ വാഷർമെൻ പെട്ടിലെ ഒരലക്കുകാരന്റെ കീഴിൽ അവൻ പണികിട്ടി. ശമ്പളദിവസത്തിനിടയ്ക്ക് അത്യാവശ്യങ്ങൾ നിവർത്തിക്കാൻ പണത്തിനു തെരുക്കും അനുഭവപ്പെട്ടപ്പോൾ അവൻ ഒരു കെട്ട് അലക്കുവസ്ത്രങ്ങൾ എടുത്തു വിറ്റു. അതിന് അവൻ അറസ്റ്റും ചെയ്യപ്പെട്ടുവെങ്കിലും കോടതി അവനെ നല്ലനടപ്പു ജാമ്യത്തിൽ വിട്ടു. 1941 നവംബറിൽ അവൻ എഗ്മൂറിലേക്കു മാറി ഈ തൊഴിൽ ആവർത്തിക്കുകയും ഇത്തവണ അവൻ രണ്ട് ആഴ്ചത്തേ തടവുശിക്ഷ ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് അവനിൽ ഒട്ടൊക്കെ ആശാസ്യമായ ഒരു മാറ്റം വരുത്തിയതായിതോന്നി. അടുത്ത അഞ്ചു കൊല്ലക്കാലം അവൻ നിയമാനുസാരിയായിത്തന്നെ

ജീവിച്ചു. എന്നാൽ 1947 ജൂണിൽ അവൻ മാധാവരത്തു താമസമാക്കിയപ്പോൾ അവനിലെ പഴയ കുറ്റവാസന പിന്നെയും തലപൊക്കുകയും തുടന്ന് ആറു മാസം ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതിനിടയ്ക്ക് മോഷണം അവന്റെ ഒരു സ്ഥിരം സ്വഭാവമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പൊന്നേരിയിലും ഗുമ്മിഡിപ്പുണ്ടിയിലും അയനാവരത്തും സെംബ്യത്തും നടത്തപ്പെട്ട അത്തരം കുറ്റങ്ങൾക്കു യഥാക്രമം തുടർച്ചയായി 1948-ലും 1950-ലും 1951-ലും 1952-ലും അവൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു.

വിസ്തൃതമായ ഒരു പ്രദേശം മുഴുക്കെ ഈ കുപ്രസിദ്ധി ആജ്ജിച്ചതുകാരണം അവനെ ആരും ജോലിക്കുവെക്കാൻ ഒരുക്കമില്ലെന്നു വന്നപ്പോൾ അവൻ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ വീണ്ടും ഒരു പുതിയ അദ്ധ്യായം ആരംഭിച്ചു; അങ്ങനെ അഞ്ചുകൊല്ലത്തേക്കുകൂടി നിയമത്തിനു വഴങ്ങിക്കഴിഞ്ഞുകൂടി. എന്നാൽ അവന്റെ അസ്ഥസ്ഥമായ ആത്മാവുണ്ടോ വെറുതെയിരിക്കുന്നു? ഈ പരിതസ്ഥിതിയിലാണ് അവൻ ഒരു കഴുതക്കുച്ചവടക്കാരനാവാൻ തീരുമാനിച്ചത്. എന്നാൽ അവൻ ഒരു പ്രത്യേകതരം കുച്ചവടക്കാരനായിരുന്നു. അവൻ വില്പന കഴുതകളത്രയും മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവയായിരുന്നു. 12-3-58-ന് സെംബ്യത്തെ അലക്കുകാരനായ മാണിക്യം തന്റെ കഴുതകളെ അടുത്തുള്ള മൈതാനിയിൽ മേയാൻ വിട്ടു തുണികൾ അലക്കുകയായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് രങ്കൻ അവിടെ എത്തിപ്പെടുകയും കഴുതകളെ സൂത്രത്തിൽ ദൂരേക്കു തെളിച്ചുകൊണ്ടു പോകയും കോടമ്പാക്കത്തെ ഒരലക്കുകാരനായ പൊന്നൻ—അവൻ കഴുതകളില്ലാതെ വിഷമിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു—അവയെ വില്പുകയും ചെയ്തു. താൻ റെഡ് ഫീൽസിലെ ഒരു കഴുതക്കുച്ചവടക്കാരനാണെന്ന്

അവൻ പൊന്നനോട്ടു പറഞ്ഞു. സരളവും സുകരവുമായ ഈ അടവു പ്രയോഗിച്ചു് ആദ്യത്തെ ആഴ്ചയ്ക്കകം രങ്കൻ 9 കഴുതകളെ വിറ്റു. എന്നാൽ അലക്കുകാരൻ മാണിക്യത്തിന്റെ ആവലാതിയെത്തുടർന്നു് സംബുദ്ധ പോലീസ് രങ്കനെ അറസ്റ്റു ചെയ്തതോടുകൂടി അവന്നു തന്റെ പുതിയ തൊഴിൽ പൊട്ടുന്നനെ അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടിവന്നു.

നാലു മാസത്തെ ജയിൽശിക്ഷയ്ക്കുശേഷം രങ്കൻ ഇപ്പോൾ റെയ്ഫിൽസിലെ തന്റെ വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയിരിക്കുകയാണ്. അവൻ കഴുതക്കച്ചവടം നിർത്തി വീണ്ടും പഴയ അലക്കുതൊഴിൽതന്നെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. പാതകംകൊണ്ടു ഗുണമില്ലെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടാൻമാത്രം പ്രായം അവന്നു് ആയിക്കഴിഞ്ഞു. എന്നാലും അവനിലെ കുറവാസന ഇനിയും എപ്പോൾ തലപൊക്കുമെന്നു് ആർക്കും പറയാനാവില്ല.

കൊറവർ

പണ്ടുകാലത്തു നമ്മുടെ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ നില നിന്നുപോന്ന ദാരിദ്ര്യാവസ്ഥയുടെ പ്രത്യേകതകൊണ്ടായിരിക്കാം, ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗക്കാർക്കു പാതകം മിക്കവാറും ഒരു തൊഴിലും ജീവിതോപായവുമായിത്തീർന്നു്. “ക്രിമിനൽ ഗോത്രവർഗ്ഗക്കാർ” എന്നാണവരെ വിശേഷിപ്പിച്ചുപോന്നതു്. അവരുടെമേൽ കർശനമായ നിയന്ത്രണം ചുമത്തുകയും അങ്ങനെ അവരുടെ ക്രിമിനൽ നടപടികളെ തടയുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു ക്രിമിനൽ ട്രൈബ്സ് ആക്ട് എന്ന് ഒരു പ്രത്യേകനിയമം തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. ഈ നിയമപ്രകാരം ക്രിമിനൽ ഗോത്രക്കാരായി പ്രഖ്യാ

പിടക്കപ്പെട്ട വസ്തുതിലെ അംഗങ്ങൾ സെററിൽമെണ്ടുക-
ളിലോ പ്രത്യേകം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലോ
താമസിച്ചുകൊള്ളണമെന്നോ ദിവസേന തദ്ദേശത്തെ
പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ ചെന്നു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യണമെ-
ന്നോ ലൈസൻസ് പ്രകാരമേ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു
മററൊരു സ്ഥലത്തേക്കു പോകാൻ പാടുള്ളുവെന്നോ നി-
ഷ്കർഷിക്കാമായിരുന്നു. ഇത്തരം ക്രിമിനൽവർഗ്ഗക്കാരിൽ
ചിലരായിരുന്നു പരമമലൈ കല്ലർമാർ, കൊറവർ, കെ-
പ് മാരികൾ, തൊട്ടുനായ്ക്കന്മാർ തുടങ്ങിയവർ.

സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്കുശേഷം ക്രിമിനൽ ട്രൈബ്സ്
ആക്റ്റിനുപകരം ഹാബിച്ച് പൽ ഓഫൻഡേർസ് ആക്ടിന്റെ
നിയന്ത്രണം നടപ്പാക്കി. ഇവയ്ക്കുതമ്മിൽ ഒരു അടിസ്ഥാന
തത്വത്തിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു. വ്യക്തികളെ—
അവരിൽ ചിലരെങ്കിലും നല്ല പൗരന്മാരാകാം, അഥവാ
ആകാന്നിടയുണ്ടാവാം—കണക്കിലെടുക്കാതെ ഒരു വസ്തു-
ത്തെ മുഴുവൻ കുറവാളികളായി മുദ്രകുത്തുന്നതു ശരിയ-
ല്ലെന്നായിരുന്നു പുതിയ അഭിപ്രായഗതി. അതു ന്യായവു-
മായിരുന്നു. അതിനാൽ, ക്രിമിനൽ ഗോത്രക്കാരായി പ്രഖ്യാ-
പിക്കപ്പെട്ട ഒരു വസ്തുതിലെ അംഗങ്ങളാണെന്ന വസ്തുത
മാത്രം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ, കുറവാളികളെന്ന
നിലയ്ക്ക് അറിയപ്പെടുന്നവരുടെമേൽ മാത്രം നിയന്ത്രണം
നടപടികൾ ചുമത്തപ്പെടുകയാണു വേണ്ടത്.

ഈ മുൻ ക്രിമിനൽവർഗ്ഗക്കാരിൽ തമിഴ് നാട്ടിലെ
തെക്കൻജില്ലകളിലെ കൊറവർ പാതകങ്ങൾക്കും അവ-
നടത്തുന്നതിലുള്ള അവരുടെ, രാജ്യത്തു മറ്റു പലക്കും ഇ-
ല്ലാത്ത, വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിന്നും കുപ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ചിരു-
ന്നു. കൊറവരെപ്പോലെതന്നെ പാതകങ്ങൾക്കു പേരു-
കേട്ടവരാണ് മൈസൂരിലെ കൊറച്ചരും ആന്ധ്രയിലെ

കരിക്കാളം. മറ്റു സ്റ്റേറ്റുകളിലുമുണ്ട് ഇത്തരക്കാർ: വാഴിരികളും ബോറിയകളും മറ്റും. എന്നാൽ തമിഴ് നാട്ടിലെ കൊറവർ ഏറ്റവും ബുദ്ധിശാലികളും സമത്വ മാംവണ്ണം രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിവുള്ളവരുമാകുന്നു. അവരുടെ പ്രവർത്തനം രാജ്യത്തിലെ മിക്കവാറും എല്ലാ സ്റ്റേറ്റുകളിലേക്കും വ്യാപിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പല കൊറവരും സത്സഭാവികളും അഭ്യസ്തവിദ്യരുമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവരിൽ വലിയൊരു വിഭാഗത്തിൽ ക്രിമിനൽ സ്വഭാവം ഇന്നും അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ ഇപ്പോഴും പഴയ തൊഴിൽതന്നെ തുടർന്നുവരികയാണ്.

1952-ൽ രാമനാഥപുരം ജില്ലയിലെ ഒരു ഗ്രാമത്തിലെ കുപ്രസിദ്ധകുറവാളിയായ കോറഗുരുസ്വാമി വമ്പിച്ച തോതിൽ ഒരു പാതകപ്രാധമാനം ആരംഭിച്ചു. അവൻ ജില്ലയിലെ വിവിധ കൊറവസങ്കേതങ്ങളിൽ നിന്ന് തന്റെ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട 81 പേരെ സംഘടിപ്പിക്കുകയും അവർ രാജ്യമാസകലം വ്യാപിച്ച് അഭൂതപൂർവ്വമായ തോതിൽ കൂട്ടായ്മക്കുവർച്ചയും പിടിച്ചുപറിയും മോഷണവും നടത്തുകയും ചെയ്തു. : 1955 ആയപ്പോഴേക്കും അവർ അത്തരം 400-ൽപ്പരം പാതകങ്ങൾ നടത്തി. അവയിൽ 180- ഓളം മദിരാശി സ്റ്റേറ്റിലും 80 എണ്ണം ആന്ധ്രയിലും 30 എണ്ണം മൈസൂരിലും 50 എണ്ണം വീതം ബീഹാറിലും പശ്ചിമബംഗാളിലും ആയിരുന്നു.

പാതകങ്ങൾ നടത്തപ്പെട്ട സമ്പ്രദായത്തിനു കൊറവരുടെ പ്രത്യേകമായ സ്വഭാവസവിശേഷതകൾ പ്രകടമായിരുന്നു. റെയിൽവെ ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ട നഗരങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളുമാണ് അവർ പ്രധാനമായും പാതകങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനായി തിരഞ്ഞെടുത്തത് എന്നതായിരുന്നു പ്രഥ

മവും പ്രധാനവുമായ പ്രത്യേകത. വിപുലമായ തോതിൽ തീവണ്ടിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടരാണ് പാതകങ്ങൾ നടത്തുന്നതെന്നായിരുന്നു അതിന്റെ സൂചന. ഈ നഗരങ്ങളുടേയും ഗ്രാമങ്ങളുടേയും പ്രാന്തങ്ങളിലെ വീടുകളും അവരുടെ ആക്രമണത്തിനു വിധേയമായി. അവർ ആദ്യം തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിനു ഒരു താവളം സൃഷ്ടിക്കുകയും അവിടെ നിലയുറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങൾ പാതകങ്ങൾ നടത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രദേശത്തെക്കുറിച്ച് പഠനം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഫോട്ടലിൽ നിന്നു ഭക്ഷണം കഴിച്ചശേഷം വൈകുന്നേരത്തെ സിനിമയും കണ്ട് അവരിൽ നാലോ അഞ്ചോ പേർ തങ്ങൾ ലക്ഷ്യമാക്കിയിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തെ വയലുകളിലോ കാടുകളിലോ ചെന്നു് അർദ്ധരാത്രിവരെ വിശ്രമിക്കുന്നു. അവർ ഉടുപ്പുകൾ അഴിച്ച് അരയിൽ കെട്ടുകയും അതിന്നു മീതെ ഒരു കറുപ്പുതുണി ചുറ്റുകയും ചെയ്യും. ഇതുകാരണം ഇരുട്ടിൽ അവരെ ആർക്കും കാണാനാവില്ല. പിന്നെ, കൈയിൽ ഓരോ വടിയും കീഴയിൽ നിറയെ കല്ലുകളുമായി അവർ പാതകത്തിന്നു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്തേക്കു പുറപ്പെടും. ഏതെങ്കിലുമൊരു വീട്ടിൽ. വാതിലിന്റെ അരമയ്ക്കു തൊട്ടു ചുമരിൽ ഒരു ദ്വാരമുണ്ടാക്കി അതിലൂടെ കൈയിട്ടു് അരമ നീക്കി, അവർ പ്രവേശിക്കുന്നു. ആദ്യം വീട്ടിലെ എല്ലാ പെട്ടികളും പിൽവരാന്തയിലേക്കോ അല്ലെങ്കിൽ ഏവിടേക്കെങ്കിലുമോ കൊണ്ടുപോയി അവയ്ക്കകത്തുള്ള വിലപിടിച്ച സാധനങ്ങളൊക്കെ എടുത്തു മാറ്റും. പിന്നെ അജ്ഞാതരകളും മറ്റും തുറന്നു് അവയിലുള്ള സാധനങ്ങളും എടുക്കും. ഒടുവിൽ, പുറത്തു കടക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന സ്ത്രീയുടെ കഴുത്തിലെ താലികളും ചങ്ങലകളും അവർ അഴിച്ചെടുക്കും.

അപ്പോൾ, വീട്ടിലുള്ളവർ ഉണെണ്ണിറാൽ കവർച്ചക്കാർ തങ്ങളുടെ കൈയിലുള്ള വടികൊണ്ട് അവരെ പൊതിരെ തല്ലും; ആരെങ്കിലും തങ്ങളെ പിൻതുടർന്നാൽ അവരെ കല്ലുകൊണ്ടടിയും. തങ്ങളെ എതിരിടുകയോ പിൻതുടരുകയോ ചെയ്യുന്നതിനെ തടയുകയെന്നതിൽ കവിഞ്ഞ ഉദ്ദേശമൊന്നും അവർക്കുണ്ടാവില്ല. അങ്ങനെ ഒരൊറ്റ രാത്രി അവർ തുടർച്ചയായി അത്തരത്തിലുള്ള അനേകം പാതകങ്ങൾ നടത്തും.

മൂന്നു കൊല്ലത്തോളം കൂടെക്കൂടെയുള്ള ഇത്തരം കവർച്ചകൾ നിർബ്ബാധം തുടർന്നുപോയി. കൊറവരാണ് ഈ പാതകങ്ങൾ നടത്തുന്നതെന്നതിൽക്കവിഞ്ഞു അവയെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ തെളിവുകളൊന്നും ലഭിക്കുകയുണ്ടായില്ല. 1954-ൽ മദിരാശി നഗരത്തിലും പരിസരങ്ങളിലും വില്ലിവാക്കം, തിരുവട്ടിയൂർ, പല്ലാവരം എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾക്കു ചുറ്റുമായി ഇത്തരം പാതകങ്ങളുടെ ഒരു പുതിയ പരമ്പരയുണ്ടായി. കൊറവർ തിരിച്ചെത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നു വ്യക്തം. സ്റ്റേറ്റ് കുറാനേപക്ഷണവകുപ്പിന്റെ ക്രൈംബ്രാഞ്ച് ഇവയെക്കുറിച്ച് അന്വേഷണം നടത്തി; നഗരത്തിലെയും പരിസരങ്ങളിലെയും കൊറവസങ്കേതങ്ങളിൽ അവർ പരിശോധന നടത്തി. ആളുകൾ നീണ്ടുനിന്ന ക്ഷമാപൂർവ്വമായ അന്വേഷണത്തിനുശേഷം 1955 ഫെബ്രുവരിയിൽ സെംബിയത്തെ ഒരു വീട്ടിൽ കൊറവരെന്ന് സംശയിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കുടുംബം പാപ്പറുപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി വിവരം കിട്ടി. ജോലിയൊന്നുമില്ലാത്ത അവർ ആഡംബരപൂർവ്വമാണ് ജീവിക്കുന്നതെന്നും അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. വീട്ടിലെ പുരുഷന്മാർ തുടർച്ചയായി പല ദിവസങ്ങളിലും—രാവും പകലും— വീട്ടിൽ ഉണ്ടാവാതിരിക്കാറുണ്ടെന്ന് സമീപവാസികൾ പറഞ്ഞു.

1955 ഫെബ്രുവരി 12-ാം തീയതി അന്വേഷണം നടത്തുന്ന ഇൻസ്പെക്ടർ ഒരു സംഘം പോലീസുകാരോടു കൂടി വീടു വളയുകയും കോറഗുരുസ്വാമിയേയും അയാളുടെ ഭാര്യയേയും മൂന്ന് അളിയന്മാരേയും അവരിലൊരാളുടെ ഭാര്യയേയും അവിടെ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. പുരുഷന്മാർ വാച്ചുകളും സ്ത്രീകൾ വിലപിടിച്ച വസ്ത്രങ്ങളും ആഭരണങ്ങളും ധരിച്ചിരുന്നു. ഏറ്റവും ഒടുവിൽ നടന്ന ചില കവർച്ചകളിൽ മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവയാണവയെന്ന് ഉടനെ വ്യക്തമായി. അവരുടെ പക്കലുണ്ടായിരുന്ന മറ്റു സാധനങ്ങളുടെ കൂടെ ഒരു പെട്ടിയിൽ, വിലപിടിച്ച ഒട്ടേറെ സാധനങ്ങൾ പണയംവെച്ചതിന്റെ ടിക്കറ്റുകളും കണ്ടു കിട്ടി. ഒടുവിൽ, തന്റെ ഭാഗ്യം അസ്തമിക്കയും സാഹസികകൃത്യങ്ങൾക്കുതിവരികയും ചെയ്തതായി ഗുരുസ്വാമി മനസ്സിലാക്കി. അവൻ കവർച്ചകളുടെ പൂർണ്ണവിവരണം നല്ലകയും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പോലീസ് വിപുലമായ അന്വേഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി കവർച്ചസംഘത്തിലെ 87 അംഗങ്ങൾ വലയിൽ വീഴുകയും ചെയ്തു.

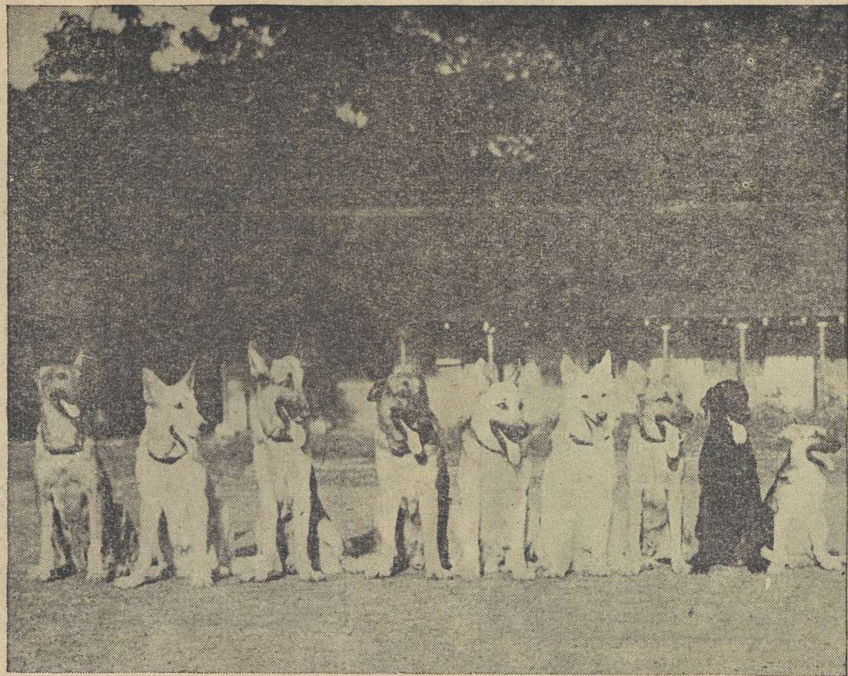
രണ്ടു കേസുകളിലായി മുഴുവൻ സംഘത്തെയും വിചാരണയ്ക്കു വിധേയരാക്കി. കേസുകളുടെ അസാധാരണസ്വഭാവം പരിഗണിച്ച് അവയുടെ വിചാരണയ്ക്കായി ഗവണ്മെണ്ട് ഒരു പ്രത്യേകകോടതിതന്നെ ഏർപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നുമുള്ള 1500ഓളം സാക്ഷികൾ വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടു; നൂറുകണക്കിൽ 'എക്സിബിറ്ററുകൾ' ഹാജരാക്കപ്പെട്ടു; വിചാരണ പൂർത്തിയാവാൻ 5 കൊല്ലം വേണ്ടിവന്നു. പ്രതികളിൽ 58പേർ ദീർഘകാലത്തേക്കു ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. ചിലരെ മാത്രം വേണ്ടത്ര തെളിവില്ലാത്തതിനാൽ വിട്ടയച്ചു. കൊറവ

വർഗ്ഗക്കാരിൽ ഇപ്പോഴും അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ള കുറവാളികൾക്ക് ഒരു കനത്ത പ്രഹരമായിത്തീർന്ന ഈ ഭൂകമ്പം. കോറഗുരുസ്വാമി ഇന്നു ജയിലിലാണ്. പാതകം വാസ്തവത്തിൽ ഗുണം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്നതിനെപ്പറ്റി അവൻ ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടാവണം.

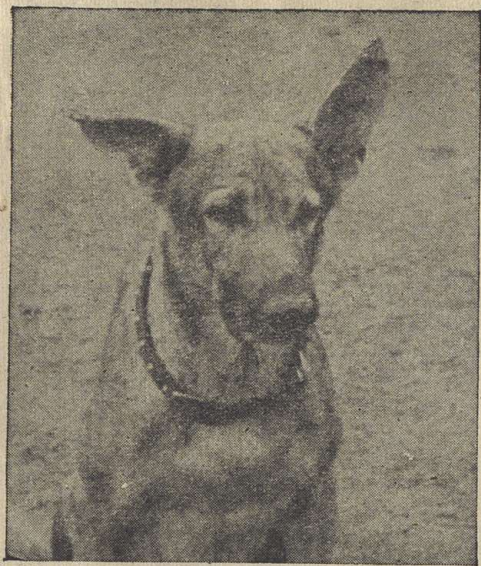
മദിരാശിയിലെ പോലീസ് നായ്ക്കൾ

മദിരാശിപോലീസ് പ്രശസ്തമാണെങ്കിൽ, അവരുടെ പോലീസ് നായ്ക്കൾ കുററാപേഷണത്തിനുള്ള അവയുടെ കഴിവിന്നു കേൾവിപ്പെട്ടതാണെന്നു സത്യമായിത്തന്നെ പറയാം. ഒരു കുറ്റവാളിയെ സ്തംഭനമായിച്ചിടത്തോളം പോലീസുകാരനാൽ പിടിക്കപ്പെടുകയെന്നത് തഴക്കം ചെയ്ത കാര്യമാവും; എന്നാൽ പോലീസ് നായായാൽ പിടിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവൻ പറ്റാ ദുർബ്ബലനായിത്തീരുന്നു. അതിനാൽ പോലീസ് നായ വ്യക്തിപരമായും തൊഴിൽപരമായും പോലീസുകാരന്റെ ഉത്തമസുഹൃത്തത്രേ. 1952-ൽ മദിരാശി പോലീസ് സർവ്വീസിൽ അതു ചേർന്നതുമുതൽ ഇക്കാര്യം തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഒരു പോലീസ് നായയ്ക്ക് ചില ഗുണങ്ങൾ അവശ്യം ആവശ്യമാകുന്നു. അങ്ങേയ്ക്കൊരൊരുത്ത അനുസരണവും യജമാനസ്നേഹവും അതിന്നുണ്ടായിരിക്കണം. ഒരു ജോലി ഏല്പിച്ചാൽ യാതൊന്നിനാലും ശ്രദ്ധ വ്യതിചലിക്കപ്പെടാതെ അതു തുടരാനും പൂർത്തിയാക്കാനുമുള്ള നിശ്ചയദാർഢ്യം അതിന്നുണ്ടാവണം; ആപത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അക്ഷോഭ്യതയും ധൈര്യവും പാലിക്കാൻ കഴിയണം. വിവേചനപരമായ ഘ്രാണശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കണം.

മദ്രാസിലെ പോലീസ് നായ്ക്കൾ

‘യുവരാജ’

‘ചീഫ്’

‘യുവരാജ’ മണം പിടിക്കുന്നു.

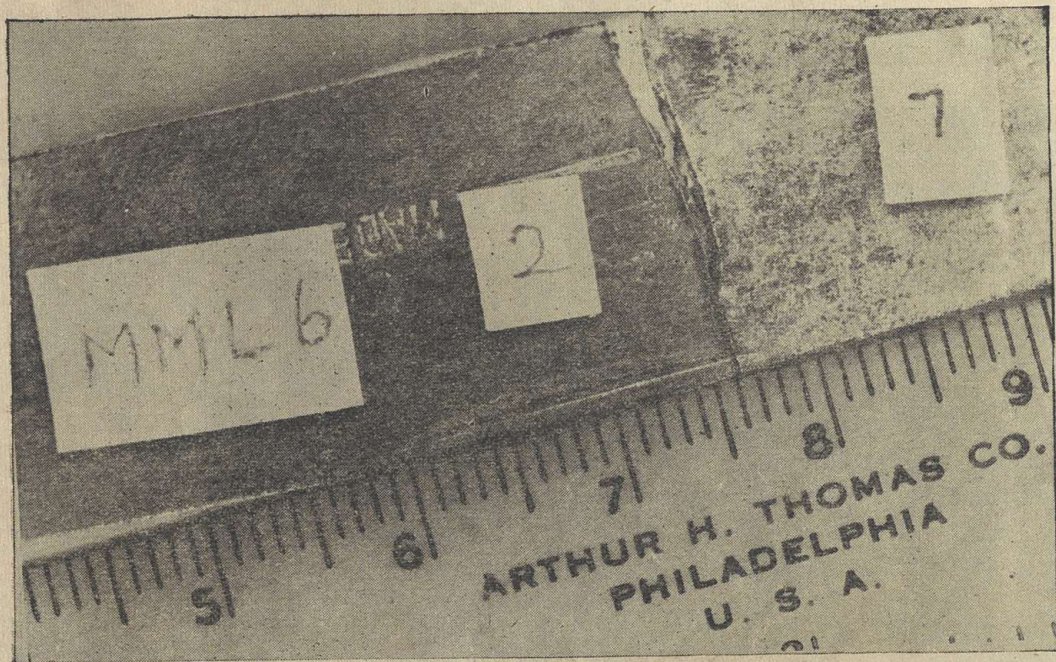
ഒളിപ്പിക്കപ്പെട്ട സാധനങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു.

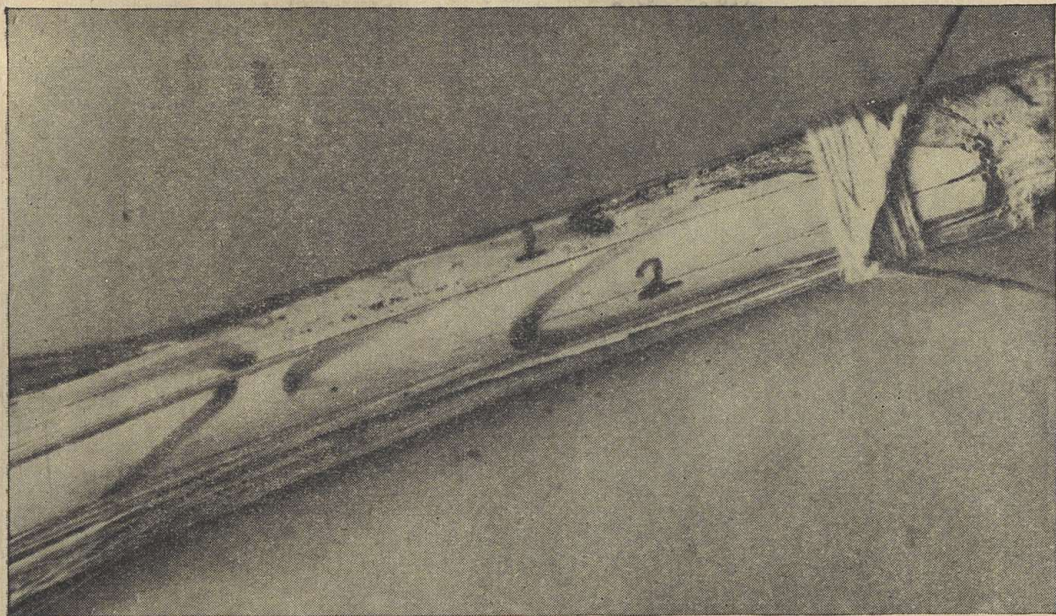
‘ചീഫ്’ മണം പിടിക്കുന്നു.

കറവാളിയെ പിടികൂടുന്നു.

ആക്ഷോണഗ്രാമത്തിൽ നടന്ന കൊലക്കേസ് തെളിയിക്കാൻ സഹായിച്ചത്
ഈ കത്തിയുടെ ഭാഗങ്ങൾ ആണ്. (പേജ് 91)

കർണ്ണാടകഗ്രാമത്തിൽ കവർച്ചസംഘം ഉപയോഗിച്ച വടിയുടെ
കഷണങ്ങൾ (പേജ് 90)

സർവ്വോപരി അതിന്നു നല്ല വ്യക്തിപ്രഭാവമുണ്ടായിരിക്കണം.

വിവിധ ജനസ്സുകളിൽപ്പെട്ട നാക്കുൾക്കു് ഈ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ പല തോതിലുമായിരിക്കും. ലാബ്രഡോർ, ഡൊബർമാൻ പിൻസ്ചർ, അൽസേഷ്യൻ എന്നീ ജനസ്സുകൾക്കു് ഈ ഗുണങ്ങൾ പോലീസുജോലിക്കു് ആവശ്യമായത്രയുണ്ടു്. ഒരുപക്ഷേ, അൽസേഷ്യനിലാണു് ഈ ഗുണങ്ങൾ സമഞ്ജസമായി സമ്മേളിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതിന്റെ ആകാരപ്രാധിതനെന്നും കുറ്റവാളിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ നട്ടക്കുമുളവാക്കുമെന്നു് ആരും സമ്മതിക്കും. ഒരു നായ ഏതു ജനസ്സിൽ പെട്ടതാണോ ആ ജനസ്സിന്റെ പ്രത്യേകസ്വഭാവങ്ങൾ അതിന്നുണ്ടായിരിക്കുമെന്നതുകൊണ്ടു് നായയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ വംശപാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഉറപ്പു ലഭിച്ചിരിക്കണം.

നാനാതരം ആവശ്യങ്ങൾക്കും ഈ നാക്കുളെ പരിശീലിപ്പിക്കാവുന്നതാണു്. പല രാജ്യങ്ങളിലും അന്ധന്മാർക്കു വഴികാട്ടുന്ന നാക്കുളുണ്ടു്. സ്വകാര്യവസതികൾ തുടങ്ങി റെയിൽവേ യാർഡുകൾ, ഡോക്കുകൾ, വിമാനത്താവളങ്ങൾ മുതലായ വലിയ സ്ഥാപനങ്ങൾവരെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ ആളുകളെയും സ്വത്തുക്കളെയും കാത്തുരക്ഷിക്കാൻ ഇത്തരം നാക്കുളെ പരിശീലിപ്പിക്കാം. അവയുടെ പ്രാണശക്തി ഒളിവിലിരിക്കുന്ന ആളുകളെയോ പാതകങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയും ഒളിപ്പിക്കപ്പെട്ടവയുമായ, പാതകത്തിന്നുപയോഗിക്കപ്പെട്ട ആയുധങ്ങൾ, മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സാധനങ്ങൾ, രക്തംപുരണ്ട വസ്തുക്കൾ, നിയമവിരുദ്ധമായി ഒളിച്ചു കടത്തപ്പെട്ട മദ്യങ്ങളും കുറപ്പും, അട്ടിമറിക്കാർ ഒളിച്ചുവെച്ച മൈനുകളും ബോംബുകളും തുടങ്ങിയ സാധനങ്ങൾ തേടിപ്പിടിക്കുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കാം.

ഗപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. മദിരാശി, പശ്ചിമബംഗാൾ, ബീഹാർ, മദ്ധ്യപ്രദേശ്, പഞ്ചാബ്, ആന്ധ്ര, ഒറീസ്സ എന്നിവിടങ്ങളിലെ പോലീസിനും സൈന്യത്തിനും കസ്റ്റംസ് വകുപ്പിനും റെയിൽവേക്കും ഇത്തരത്തിലുള്ള എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ട നായ്ക്കുണ്ട്.

ഒരു നായയെ പരിശീലിപ്പിക്കൽ അതിന്റെ ഇളംപ്രായത്തിൽത്തന്നെ—നാലോ ആറോ ആഴ്ച പ്രായത്തിൽ—ആരംഭിക്കണം. കഴിയുന്നതും ഒരൊറ്റ ആൾതന്നെ വേണം അതിനെ കൈകാര്യം ചെയ്യുക. പഠിപ്പിച്ച നായക്കുട്ടിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കൽ പ്രധാന കാര്യമാണ്. നല്ല ജനസ്സ്, ആരോഗ്യമുള്ള തളളയും തന്തയും, വളവില്ലാത്ത ഉടൽ, ആരോഗ്യകരവും പ്രസരിപ്പുള്ളതുമായ പ്രകൃതി എന്നിവ ഒരു നായക്കുട്ടിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ട കാര്യങ്ങളാണ്. അഞ്ചാറുമാസംവരെയുള്ള പ്രായത്തിൽ സഹജമായ ശീലങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുകയും ലഘുവായ അനുസരണങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ മാത്രം പരിശീലനം പരിമിതപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ആറുമാസം പ്രായമായാൽ ശരിയായ പരിശീലനം ആരംഭിക്കാം. ശരിയായ പരിശീലനത്തിന് ആറുമാസത്തോളം പിടിക്കും. പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ അതിനുശേഷവും നിരന്തരമായി തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

മുറയ്ക്കുള്ള പോലീസ് ജോലിക്ക്, ഒരു നായയെ നിശ്ചിതമായ ശാസനാവചനങ്ങൾ കണിശമായി അനുസരിക്കാൻ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നു. നില്ക്കുവാനോ ഇരിക്കുവാനോ കിടക്കുവാനോ അതല്ലെങ്കിൽ പരിശീലകന്റെ കാലടികളെ തോൽപ്പിച്ചയോടുകൂടിയോ അല്ലാതെയോ നിശ്ശബ്ദമായി പിൻതുടരുവാനോ റോൾക്കോ വസ്തുവിനോ പ്രദേ

ശത്തിനോ കാവൽ നില്ക്കാനോ ഓടിപ്പോകുന്ന ഒരാളെ പിടികൂടാനോ ഒരു പാതകിയേയോ പാതകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വസ്തുവേയോ മണത്തറിഞ്ഞു കണ്ടുപിടിക്കാനോ ആവശ്യപ്പെടുന്നതാവും ഈ ശാസനാവചനങ്ങൾ. പോലീസ് നായ്ക്കൾക്ക് അവയുടെ പരിശീലകന്മാർ മാത്രമേ ഭക്ഷണം കൊടുക്കുകയുള്ളൂ; അന്യന്മാർ നല്കുന്ന ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ നിരസിക്കാൻ അവയെ പരിശീലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. വിഷം നല്കപ്പെടാനുള്ള സാധ്യത ഒഴിവാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത്. കുറവാളി കീഴടങ്ങാൻ വിസമ്മതിക്കുകയോ അക്രമത്തിന്നു മുതിരുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നിടത്തോളം അയാളെ കടിക്കാതെ അയാളുടെ വലതുകൈയിൽ കടന്നുപിടിക്കാനാണ് പോലീസ് നായ്ക്കളെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നത്.

രാത്രികാലങ്ങളിൽ കുറവാളികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം വളരെ അകലേനിന്നുതന്നെ മണത്തറിയാനുള്ള കഴിവു കാരണം, താമസസ്ഥലങ്ങളിലും രാത്രി മോഷണം സാധാരണമായ വലിയ റെയിൽവേ യാർഡുകളിലും തുറമുഖങ്ങളിലും മറ്റും നായ രാത്രിക്കാവലിന്നു വളരെ പ്രയോജനപ്പെടുന്നു. പോലീസ് നായയുടെ കാവൽ അത്തരം പാതകങ്ങൾ തടയുന്നതിന്നു വളരെ ഫലപ്രദമാകുന്നു. ഒരു നായയ്ക്ക് പത്താൾ കാവൽ നില്ക്കേണ്ട സ്ഥലം ഫലപ്രദമായി കാത്തുരക്ഷിക്കാനാവുമെന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഒരു നായയ്ക്ക് ഒരു കുറവാളിയേയോ ഒളിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു സാധനമോ കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിയണമെങ്കിൽ മണം 'ചൂടോട്' കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ അതിനെ അതിനായി നിയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കുറവാളിയുടെ മണം ഉള്ളതായ സ്ഥലത്തു ജിജ്ഞാസ്യക്കളായ താമസ

ക്കാരോ ഭൃത്യന്മാരോ അയൽവാസികളോ ഇടപെടാതിരിക്കാനും സൂക്ഷിക്കണം. കാരണം, അവിടത്തെ മണം ഈ ആളുകളുടെയൊക്കെ മണവുമായി ഇടകലരാനിടവരും. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ നായ തെറ്റായ മണം ഗ്രഹിക്കാനും തെറ്റായ ആളെ പിടികൂടാനും സംഗതിയാവും. കുറാനേപക്ഷകനെസ്സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇയാൾ തെറ്റായ ആൾ ആണെങ്കിലും നായയെസ്സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശരിയായ ആൾതന്നെയാണ്. അതിനാൽ നായയ്ക്കു പിഴച്ചുപോയി എന്നു പഴി പറയാൻ ആരും മുതിന്നുകൂടാ.

ഒരു കുറവാളിയുടെ മണം എത്രനേരത്തേക്കു ലഭ്യമാകുമെന്നത്, സാഹചര്യങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. കുറവാളി തന്റെ സാധനങ്ങളിൽ വല്ലതും—തുറുപ്പായോ ചെരുപ്പോ മറ്റോ—സംഭവസ്ഥലത്തു് ഇട്ടേച്ചുപോവുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ ദേഹത്തിലോ വസ്ത്രത്തിലോ സംഭവസ്ഥലത്തുനിന്നു ചോര പുരളുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ള പക്ഷം നായയ്ക്കു് ആ ചുരു പിടിച്ചു വിജയകരമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്നു. നേരേമറിച്ചു കുറവാളിയാതൊരു സാധനവും ഇട്ടേച്ചു പോവാതിരിക്കുകയോ അയാളിൽ സംഭവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട യാതൊരു പാടുകളും അവശേഷിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ സംഭവസ്ഥലത്തെ ചുരു് വളരെവേഗം വായുവിൽ വിലയിച്ചു പോകയും കുറവാളിയെ തേടിപ്പിടിക്കൽ വിഷമകരമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. കൊലപാതകക്കേസുകളിൽ നായ്ക്കു് വിജയകരമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയുന്നതു ചോരയുടെ മണം ഏറെസമയം നിലനില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്; മോഷണക്കേസുകളിൽ അതിന്നു സാദ്ധ്യതയില്ലല്ലോ. നായ എത്രവേഗം സംഭവസ്ഥലത്തെത്തിച്ചേരുകയും മണം എത്രത്തോളം അലങ്കോലപ്പെടാതെ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടു

കയും ചെയ്യുന്നുവോ അത്രയ്ക്കു നായയ്ക്കു കുറ്റവാളിയെ തേടി
പ്പിടിക്കുന്നതിലുള്ള വിജയസാധ്യത വർദ്ധിക്കുന്നു.

പോലീസ് നായ എവിടെ പോയാലും അതു ജനങ്ങളുടെ
പ്രിയപ്പെട്ട ആരാധനാപാത്രമായിരിക്കും. പുരുഷനാകും സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും അതിന്റെ തീക്ഷ്ണമായ
ബുദ്ധിശക്തിയെ ആദരിക്കുന്നു. അവൻ ഭയമോ പക്ഷപാതമോ
കൂടാതെ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുമെന്ന പൂർണ്ണവിശ്വാസം പൊതുജനങ്ങൾക്കുണ്ട്. സർപ്പാപരി, പാതകം നടത്തിയ ഉടനെ പോലീസ് നായയെ നേരെ തന്റെ കാൽ
മടമ്പുകളിൽ എത്തിക്കുകയും സത്പരമായി നീതിനിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ അദൃശ്യശക്തിയെ കുറ്റവാളികൾക്കു മരണഭയമാകുന്നു.

യുവരാജം ചീഫും

മദിരാശി പോലീസ് നായയുടെ സംഘത്തിലെ രണ്ടു മേലേക്കിട കുറ്റാനുപേക്ഷകരാണ് യുവരാജം ചീഫും. പാതകങ്ങൾക്കു തുമ്പുണ്ടാക്കുന്ന കായ്കത്തിലുള്ള അവയുടെ നേട്ടങ്ങൾ ഏതു പോലീസ് ഓഫീസ്സു്ക്കും അഭിമാനിക്കത്തക്കവയാകുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ സ്റ്റേഷനുകളിലേയും പോലീസ് വകുപ്പുകളും ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിന്റെ മറ്റു വകുപ്പുകളും തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പാതകികളേയും ഒളിച്ചുകൂട്ടത്തുകാരേയും ചാരന്മാരെയും തിരഞ്ഞുപിടിക്കുക മുതൽ സ്വത്തുക്കൾ കാത്തുരക്ഷിക്കുകവരെയുള്ള വിവിധാവശ്യങ്ങൾക്കു നായയ്ക്കുള്ള പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിന്നു മദിരാശി പോലീസിനെയാണ് ഉററുനോക്കുന്നത്. കൊലപാതകികളേയും കവർച്ചക്കാരെയും കൊള്ളക്കാരെയും കള്ളന്മാ

രെയും കിടിലംകൊള്ളിക്കുന്ന പേരുകളത്രേ യുവരാജം ചീഫും.

മുന്തിയ ജനസ്സിൽപ്പെട്ട അൽസേഷ്യൻ മാതാപിതാക്കൾക്ക് 8-2-54-നു യുവരാജം 19-2-57-നു ചീഫും പിറന്നു. തങ്ങളുടെ പരിശീലകരായ കോൺസ്റ്റബിൾ നാരായണസ്വാമിയോടും കോൺസ്റ്റബിൾ രാജഗോപാലനോടും ഉള്ള മിക്കവാറും ആരാധനയോളമെത്തുന്ന അവയുടെ ഇണക്കവും അനുസരണവും കണ്ടുതന്നെ വേണം വിശ്വസിക്കുക. ഓരോദിവസവും രാവിലെ പരിശീലകന്മാർ നായ്ക്കുടിനെ സമീപിക്കുമ്പോൾ, അവരെ ദൂരെ കാണുമ്പോഴേക്കുതന്നെ നായ്ക്കൾ എഴുന്നേറ്റു നില്ക്കുകയും സന്തോഷത്തോടെ കുരയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂടുതൽ പ്രായവും പക്വതയുമുള്ള യുവരാജ് കുരയ്ക്കുകയും വാലാട്ടുകയും മാത്രം ചെയ്യുമ്പോൾ, ഇളംപ്രായക്കാരനായ ചീഫ് പ്രസരിപ്പോടെ കൂട്ടിനകത്തു കിടന്നു തുളളിക്കളിക്കും.

1955-ൽ പരിശീലനം പൂർത്തിയാക്കിയതിനുശേഷമാണ് യുവരാജ് ഔപചാരികമായി പോലീസ് ജോലി ആരംഭിച്ചത്. അതുമുതൽ 1961 ജൂൺവരെയുള്ള കാലത്തിനിടയ്ക്ക് എല്ലാ തരത്തിലുമുള്ള 300-ഓളം പാതകസ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് അവനെ നിയോഗിക്കുകയുണ്ടായി. അവയിൽ 80-ലും അവന്റെ സേവനം പ്രയോജനകരമായിരുന്നു. 1958 മുതൽ തൊഴിലിലേർപ്പെട്ട ചീഫ് 150-ഓളം പാതകസ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെടുകയും അവയിൽ 40-ഓളം വിജയകരമാവുകയും ചെയ്തു. കൊലക്കേസുകളെ മാത്രമെടുത്താൽ അവരുടെ വിജയം വിസ്തയാവഹമാണെന്നു പറയണം—50 ശതമാനവും വിജയകരമായിരുന്നു. അന്വേഷണമാരംഭിക്കാൻ പോലീസിനു യാതൊരു തുമ്പും കിട്ടാത്തവയായിരുന്നു ഈ കേസു

കൾ എന്നതു പ്രസ്താവ്യമാണ്. കൊലക്കേസുകളിൽ രക്തത്തിന്റെ മണം കുറവാളികളെ തിരഞ്ഞുപിടിക്കാൻ വളരെ സഹായമായിത്തീരുന്നു എന്നതാണ് ഈ വിജയത്തിനു കാരണം. കൊലപാതകി രക്തം പുറണ്ടതന്റെ കൈകളോ വസ്ത്രങ്ങളോ എത്രതന്നെ കഴുകിയാലും ഒരു നായയ്ക്കു മണത്തറിയാൻ മാത്രമുള്ള ചുറ് അ വശേഷിച്ചിരിക്കും. നായയുടെ പ്രാണശക്തിയും നേരിയ മണങ്ങൾപോലും വേർതിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള കഴിവും അത്ഭുതാവഹമാകുന്നു.

1959-ലെ പുതുവത്സരദിനം രാമനാഥപുരം ജില്ലയിലെ ഒരു തീരഗ്രാമത്തിലെ ഒരു ധനികവ്യവസായിയായ മൂന്നുപാമിപ്പിള്ളയ്ക്കു ഒരു ദുർദ്ദിനമായിട്ടാണ് അനുഭവപ്പെട്ടത്. അയാളുടെ ഏഴുവയസ്സുമാത്രം പ്രായമായ മകൻ അന്ന് അത്ഭുതകരമാംവണ്ണം അപ്രത്യക്ഷനായി. ഗ്രാമത്തിലും അയൽപ്രദേശങ്ങളിലും നടത്തിയ കൊണ്ടുപിടിച്ച പരിശോധനകൾ വിഫലമായതേയുള്ളൂ. ഒരാഴ്ചയ്ക്കു ശേഷം കുട്ടിയുടെ മൃതദേഹം ചോരപുരണ്ട ഒരു തുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞനിലയിൽ കടൽത്തീരത്തെ ഒരു തോണിക്കടിയിൽനിന്നു കണ്ടുകിട്ടി. അവന്റെ തലയോട്ടിൽ ഒരു പരുക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഒരുപക്ഷേ, അതാവാം മരണത്തിനിടയാക്കിയത്. ലോക്കൽ പോലീസ് അന്വേഷണമാരംഭിച്ചു. ആർക്കും നിരപരാധിയായ ഈ ചെറിയ കുട്ടിയെ കൊലപ്പെടുത്തേണ്ട കാര്യമില്ല. അങ്ങനെ അന്വേഷണത്തിനു സഹായകമായ യാതൊരു തുസ്യമില്ലാതിരിക്കവേ, മദിരാശിയിൽനിന്നു യുവരാജിനെ വരുത്തി. 11-1-59-നു വൈകുന്നേരം യുവരാജ് ഗ്രാമത്തിലെത്തി. സംഭവസ്ഥലത്തുനിന്ന് ഏകദേശം അരനാഴിക അകലെ വെച്ചു യുവരാജിനെ കുട്ടിയുടെ രക്തപുരണ്ട വസ്ത്രങ്ങൾ

മണപ്പിച്ചു. യാതൊരു വൈമനസ്യവും കൂടാതെ യുവരാജ് കിഴക്കോട്ടു തിരിക്കുകയും നേരെ കടലുരയിൽ കുട്ടിയുടെ മുതദേഹം കാണപ്പെട്ട സ്ഥലത്തേക്കു ചെല്ലുകയും ചെയ്തു. ശരിയായ വഴിക്കാണ് അവന്റെ പോക്കെന്ന് അതു തെളിയിച്ചു. അവിടെനിന്ന് യുവരാജ് നേരെ മുനസ്വാമിപ്പിള്ളയുടെ വീട്ടിലേക്കാണ് ചെന്നത്. അവനെ പിൻതുടന്നിരുന്ന ജനങ്ങൾ അത്ഭുതസ്തബ്ധരായി. പിള്ളയുടെ വീട്ടിൽനിന്നു യുവരാജ് അയാളുടെ വ്യവസായസ്ഥലത്തു ചെന്നു. അവിടെനിന്നവൻ ശക്തിയായ ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തോടെ തൊട്ടടുത്തുതന്നെയുള്ള നെല്ലുകുത്തുമില്ലിലേക്കു കടക്കുന്നത് ആളുകൾ കണ്ടു. മില്ലു നടത്തുന്ന ആൾ—ഷൺമുഖം എന്നായിരുന്നു അയാളുടെ പേര്—തന്റെ വലതു കൈ ഒരു കൂറൻ അൽസേഷ്യൻനായയുടെ വായിലകപ്പെട്ടതായി കണ്ടപ്പോൾ അയാളുടെ മുഖത്തെ ഭീതി ഊഹിച്ചുകൊള്ളുക. പോലീസ് ഷൺമുഖത്തെ കസ്റ്റഡിയിലെടുത്തപ്പോൾ, നെററിയിൽനിന്നു വിയപ്പ് ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്ന അവൻ കുറാം സമ്മതിച്ചു—മുനസ്വാമിപ്പിള്ളയോടുള്ള ഒരു പഴയ പക വീട്ടുന്നതിനായി താൻ കുട്ടിയെ കൊന്നതാണെന്ന്. കൊലപാതകം നടത്താനുപയോഗിച്ച ആയുധം ഷൺമുഖം ഹാജരാക്കി. ഏഴുമാസത്തിനുശേഷം സെഷ്യൻസ് കോടതി അവനെ ശിക്ഷിച്ചു. ആയിരക്കണക്കിൽ അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ഗ്രാമീണർ യുവരാജിനെ മാലയണിയിക്കുകയും അവനെയുംകൊണ്ട് ജാഥയായി ഗ്രാമപ്രദക്ഷിണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. സരളഹൃദയരായ ഗ്രാമീണർ യുവരാജ് അന്നത്തെ വീരനായകനായിരുന്നു.

അങ്ങനെ ആ ഉദ്യമത്തിൽ വിജയശ്രീലാളിതനായി മടങ്ങാൻ ഭാവിക്കുമ്പോഴേക്കും അടുത്തുതന്നെയുള്ള

മരൊരു പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് യുവരാജ് വിളിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അവിടെയും ഒരു കുട്ടിയുടെ കൊലപാതകത്തിനു തുമ്പുണ്ടാക്കാനുവാതെ പോലീസ് വിഷമിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ കേസിൽ 19-12-58-നു മൂന്നു വയസ്സു മാത്രം പ്രായമായ ഒരു കുട്ടി വധിക്കപ്പെടുകയും കിണറ്റിലെറിയപ്പെടുകയുമാണുണ്ടായത്. കുട്ടിയുടെ ശവം പിറേറുന്നതന്നെ കണ്ടുകിട്ടി. അവന്റെ ദേഹത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സ്വണ്ണ ചുണ്ടലയും തകിടും നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. തകിടുമാത്രം 24-12-58-നു കുട്ടി താമസിച്ചിരുന്ന വീട്ടിന്റെ പിന്നാപ്പുറത്തു കിടക്കുന്നതായി കണ്ടു. അയൽവാസികളെ ചോദ്യംചെയ്തുവെങ്കിലും എല്ലാവരും പാതകത്തെപ്പറ്റി വിവരമില്ലെന്നു പറഞ്ഞൊഴിയുകയാണുണ്ടായത്. അടുത്ത പോലീസ് അതിർത്തിയിൽ യുവരാജ് എത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു കേട്ടപ്പോൾ, എന്തുകൊണ്ട് അവനെ വരുത്തി ഭാഗ്യം പരീക്ഷിച്ചുകൂടാ എന്ന് ഇവിടുത്തെ പോലീസ് അധികൃതർ ആലോചിച്ചു. 12-1-1959-നു ഗ്രാമത്തിലെത്തിച്ചേർന്ന യുവരാജിനെ നേരെ കുട്ടിയുടെ വീട്ടിലേക്കുണ്ടു കൊണ്ടുപോയത്. കുട്ടിയുടെ ഉടുപ്പിൽനിന്നു യുവരാജ് മണം ഗ്രഹിക്കുകയും നേരെ കിണറ്റിലേക്കു കിണറ്റിൽനിന്നു അയൽപക്കത്തെ ഒരു വീട്ടിലേക്കു അവൻ പോകയും ചെയ്തു. ആ വീട്ടിലെ കദീജാബീയെ അവളുടെ വലത്തുകൈ കടിച്ചുപിടിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ പുറത്തു കൊണ്ടുവരികയും “എന്നെ വിടു, ഞാൻ എല്ലാം പറഞ്ഞുകൊള്ളാം” എന്ന് ആ സ്ത്രീ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തതു കണ്ടപ്പോൾ ആളുകൾക്കുണ്ടായ അത്ഭുതമൊന്നാലോചിച്ചുനോക്കൂ. കുററം അവർ പൂണ്ണമായും സമ്മതിക്കയും അതിന്നു തെളിവായി സ്വണ്ണ

ചുണ്ടല ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്തു. ആ ചുണ്ടലയ്ക്കുവേണ്ടി അവർ കുട്ടിയെ കൊന്നതായിരുന്നു!

മേൽപ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ ഒരു കേസിൽ ഒരാഴ്ചത്തേയും രണ്ടാമത്തേതിൽ രണ്ടാഴ്ചത്തേയും വിടവിനുശേഷം യുവരാജ് നേടിയ വിജയം അത്ഭുതാവഹമായിരുന്നുവെങ്കിൽ രാമനാഥപുരത്തെ മറ്റൊരു ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു കുറവാളിയുടെ മണത്തെ പിൻതുടന്ന് റെക്കാർഡ് ദൂരം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ചീഫിന്റെ പ്രകടനം അമ്പരപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. 17-10-58-നു രാത്രി ധനാധ്യനായ ഒരു ചെട്ട്യാരുടെ പുട്ടിയിട്ട വീടു കത്തിത്തുറക്കപ്പെടുകയും ഒട്ടാകെ 15000 ക. വിലവരുന്ന സ്വർണ്ണ-രത്നാഭരണങ്ങൾ മോഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 19-10-58-നു വീട്ടുമസ്ഥൻ മടങ്ങിവന്നപ്പോഴാണ് നഷ്ടം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടത്. ചീഫ് എന്ന പോലീസ് നായയ്ക്കു സ്ഥലത്തെത്തിച്ചേരാൻ കഴിഞ്ഞത് 21-10-58-നു മാത്രമായിരുന്നു. സംഭവസ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്ന കവർച്ചക്കാരുടെ കാല്പാടുകളുടേയും അവരുടെ ചില വസ്തുക്കളുടേയും ചുരു പിടിച്ചു ചീഫും പോലീസ് പാർട്ടിയും ആ ഗ്രാമപ്രദേശത്തു കുററാമ്പേഷണമാരംഭിച്ചു. അവർ 12 നാഴിക ദൂരെയുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിലെത്തിയപ്പോഴേക്കും നേരം രാത്രിയായതിനാൽ, അതു കാട്ടുതാരാവിനെ പിൻതുടരുന്നപോലുള്ള ഒരു നിഷ്ഫലയത്നമാണെന്നു തോന്നി, യാത്ര തല്പാലം നിർത്താൻ തീരുമാനിച്ചു. പിറ്റേന്നു നന്ന രാവിലെ കുറവാളികളുടെ വസ്തുക്കളിൽനിന്നു വീണ്ടും മണം ഗ്രഹിച്ചു—വസ്തുക്കൾ നായയ്ക്കു ആവശ്യമുള്ളപക്ഷം മണം പുതുക്കേണ്ടതിലേക്കു കൂടെ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു— ചീഫ് പാർട്ടിയെ പിന്നെയും അഞ്ചുനാഴിക നയിച്ചു. മറ്റൊരു ഗ്രാമത്തിന്റെ പ്രാന്തത്തിലെത്താറായപ്പോഴേക്കും സംഘ

ത്തിലുള്ളവർ ക്ഷീണിതരായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവർ അന്വേഷണം ഉപേക്ഷിക്കാനുള്ള ആലോചനയിലായിരുന്നു. എന്നാൽ അപ്പോഴേക്കും ചീഫ് പൊട്ടണനെ മുന്നോട്ടു ക്ഷതിക്കുന്നതും എതിർഭാഗത്തുനിന്നു വരുകയായിരുന്ന ഒരാളെ പിടികൂടുന്നതും കാണായി. ആ വഴിക്കു കടന്നു പോയിരുന്ന ഗ്രാമീണർ പറഞ്ഞു, അവിടത്തെ കുപ്രസിദ്ധ ഭവനഭേദകനായ മുത്തുവാണ് അവനെന്ന്. സംഘത്തിലെ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഉടൻതന്നെ അവനെ പരിശോധിച്ചു. മഹാത്മ്യമെന്നു പറയട്ടെ, മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സാധനങ്ങളിൽ ഒരു ഭാഗം അവന്റെ മൂണ്ടിന്റെ മടിയിലുണ്ടായിരുന്നു! അവിടെനിന്നു ചീഫ് സംഘത്തെ ഗ്രാമത്തിലെ മറ്റൊരു കുപ്രസിദ്ധ ഭവനഭേദകനായ കറുപ്പന്റെ വീട്ടിലേക്കു നയിച്ചു. മുത്തുവും കറുപ്പനും ചെട്ടാരുടെ വീടു കവർച്ചചെയ്തത് തങ്ങളാണെന്നു സമ്മതിക്കുകയും കളവുമുതലിൽ ബാക്കികൂടി ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്തു.

മുത്തുവും കറുപ്പനും ഷൺമുഖത്തേയും കദീജാബിയേയുംപോലെ ഇന്നു ജയിലിലാണ്. ഒരുപക്ഷേ, അവർ തങ്ങളുടെ കുറ്റവാളിസുഹൃത്തുക്കളോടു പറയുന്നുണ്ടാവും, മദിരാശി പോലീസുകാരനെയോ അതോ പോലീസ് നായയെയോ ആരെയാണ് അധികം ഭയപ്പെടേണ്ടതെന്ന് തങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ എന്ന്!

പോലീസ് നായയുടെ മാസ് മരശക്തി

നിയമലംഘകന്മാരിൽ പലതരക്കാരുമുണ്ട്. നിയമം ലംഘിക്കപ്പെടാനുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതാണ്; കാരണം, തന്റെ

17-2-58-നു രാത്രി, മധുരജില്ലയിലെ, മലമ്പ്രദേശത്തെ ഒരു എസ്റ്റേറ്റിലെ തോട്ടം കാവല്ലാരനായ ഒരു നാഗനും അവന്റെ ഭാര്യയും കുട്ടിയായ മകനും അവരുടെ കുടിലിൽവെച്ചു മൃഗീയമായി വധിക്കപ്പെട്ടു. 18-ാം തീയതി വൈകുന്നേരം അവർ ഓരോരുത്തരും മുഖത്തും കഴുത്തിലും പരുക്കേറാ നിലയിൽ രക്തത്തളത്തിൽ മരിച്ചുകിടക്കുന്നതു കണ്ടതായി അടുത്തുള്ള ഒരു തോട്ടക്കാരനായ രാമൻ പിള്ള 19-ാം തീയതി രാവിലെ ലോക്കൽ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. പല ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും കേസ്സിനെക്കുറിച്ച് യാതൊരു തുമ്പും കിട്ടിയില്ല; അതിനാൽ പോലീസ് നായയെക്കൊണ്ട് ഒരു പരീക്ഷിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. കുറച്ചു ദിവസത്തെ വിടവു സംഭവിച്ചു വെന്നിരുന്നാലും മദിരാശിയിൽനിന്നു യുവരാജ് എന്ന പോലീസ് നായയെ അയയ്ക്കുകയും 24-2-58-നു വൈകുന്നേരം, അതായത് പാതകം നടന്നിട്ട് ശരിക്കും ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞശേഷം അവൻ സംഭവസ്ഥലത്തെത്തുകയും ചെയ്തു.

യുവരാജ് സംഭവസ്ഥലത്തെ രക്തംപുരണ്ട മണ്ണിൽ നിന്ന് മണം ഗ്രഹിക്കുകയും എന്നിട്ട് വടക്കോട്ടു കുതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഒരു കൂട്ടം ജിജ്ഞാസാഭരിതരായ ഗ്രാമീണർ വീക്ഷിച്ചു. കുന്നുകളും കാടുകളും കടന്ന് ആറുനാഴിക അകലെ ഒറ്റപ്പെട്ട ഒരു വയലിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ദൊരരാജുവിന്റെ കുടിലിലേക്കു തങ്ങളെ നയിച്ച യുവരാജിനെ ഗ്രാമീണർ ആവേശപൂർവ്വം പിൻതുടന്ന്; അവരിൽ ഒരാളുടെ ആവേശത്തിന്ന് അതിരില്ലായിരുന്നു. ഈ ഒഴിഞ്ഞ കുടിലിന്റെ വാതിൽ തള്ളിത്തുറന്ന്, നിലത്ത് ഒരു മുകുളിക്കിടക്കുന്ന ഒരു തുണി യുവരാജ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. തുണിയിൽ എമ്പാടും ചോരപ്പാടുകളുണ്ടായി

തന്നു. പിന്നീട് മറ്റൊരു മൂലയിലേക്കു തിരിഞ്ഞു അവൻ ഒരു ചാക്കിൻഭാഗ്യത്തിന്നു നേരെ മാനാൻ തുടങ്ങി. ഭാഗ്യം തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ രക്തംപുരണ്ടു, കാഴ്ചയ്ക്കു ഭീകരമായ നാല് അരിവാളുകൾ കാണായി. പുറത്തുനിന്നിരുന്ന ജനക്കൂട്ടം ആവേശത്തോളിച്ചയ്ക്കിയിൽ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നൊരാൾ പതുക്കെ രക്ഷപ്പെട്ടതു ശ്രദ്ധിക്കുകയുണ്ടായില്ല. അന്നുതന്നെ അടുത്തുള്ള ഒരു കിണറ്റിൽ ഒരു മൃതദേഹം കാണപ്പെട്ടു. കിണറ്റിൻ കരയിൽ മരിച്ച ആളുടെ ഒരേഴുത്തുണ്ടായിരുന്നു. താനും വേറെ മൂന്നുപേരും കൂടിയാണ് കുറുവൻ ചെയ്തതെന്ന് അതിൽ സമ്മതിച്ചിരുന്നു. നായ അന്വേഷണമാരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഗത്യന്തരമില്ലെന്നും ബോധ്യപ്പെട്ടതിനാൽ അവൻ ആത്മഹത്യചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചു കത്തെഴുതുകയും പിന്നീട് സ്വയം കിണറ്റിൽ ചാടി ആത്മഹത്യ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു ആൾ, സംഭവത്തെപ്പറ്റി ആദ്യംതന്നെ പോലീസിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത രാമൻപിള്ളയല്ലാതെ മറ്റാരുമായിരുന്നില്ല!

കുറുവാളികളിൽ പോലീസ് നായയുടെ മാസ്റ്ററശക്തിയുടെ പ്രവർത്തനം, വിശേഷിച്ചു ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ, അത്ഭുതാവഹമത്രേ. ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ കുറുവാളിയുടെ മണം കൂടുതൽ സമയം അലങ്കോലപ്പെടാതെ വായുവിൽ തങ്ങിനില്ക്കുന്നതായിരിക്കാം അതിന്നു കാരണം. എന്നാൽ നഗരങ്ങളിൽ റോഡുകളിലെ തിരക്കു പിടിച്ച ഗതാഗതം കുറുവാളിയുടെ മണം വേഗം നശിപ്പിച്ചുകളയുകയും അങ്ങനെ അതു തേടിപ്പിടിക്കൽ വിഷമകരമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 1960 മാർച്ചിൽ ആക്കോണത്തു് ഒരു മോഷണക്കേസ്സുണ്ടായി. ആഭരണങ്ങളാണ് മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്. പോലീസ് നായയെ വരുത്താൻപോ

കുന്നുണ്ടെന്ന അഭ്യൂഹം പ്രചരിച്ചപ്പോൾ, കള്ളൻ പിറ്റേ
ന്നു രാത്രി താൻ മോഷ്ടിച്ച ആഭരണങ്ങൾ അതെടുത്ത
സ്ഥലത്തുതന്നെ കൊണ്ടുപോയി വെച്ചു! 1958-ൽ രാശി
പുരത്തും അത്തരമൊരു സംഭവമുണ്ടായി. അതൊരു കൊല
ക്കേസായിരുന്നു. പോലീസ് നായ തിരച്ചിൽ തുടങ്ങിയിട്ടു
ണ്ടെന്നു കേട്ടപ്പോൾ ഘാതകൻ അടുത്തുള്ള ഒരു മര
ത്തിൽ കെട്ടിത്തൂങ്ങി മരിച്ചു. ഈ രണ്ടു സംഭവങ്ങളെയും
സംബന്ധിച്ച രസാവഹമായ ഭാഗം, വാസ്തവത്തിൽ
രണ്ടിലും പോലീസ് നായയെ വരുത്താൻ ഏല്പാട്ടു ചെയ്തി
രുന്നില്ല എന്നതാണ്. പോലീസ് നായയെ വരുത്താൻ
പോകുന്നു എന്ന അഭ്യൂഹംതന്നെ മതിയായിരുന്നു, കുററ
വാളികൾ കൂടുതൽ ഉന്നതമായ ന്യായാസനത്തിനു കീഴട
ങ്ങാൻ!

ശാസ്ത്രവും പാതകവും

പാതകസ്ഥലത്തുനിന്നു കണ്ടുകിട്ടിയ, അപ്രധാനമെ
ന്നു തോന്നുന്ന സാധനങ്ങളിൽനിന്നു പലപ്പോഴും പാതക
ത്തെസ്സംബന്ധിച്ച ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഖണ്ഡിത
മായ തെളിവുണ്ടാക്കിത്തരുന്നതെങ്ങനെയെന്നു സാധാര
ണക്കാരന് അറിവില്ല; അല്ലെങ്കിൽ അവന്ന് അതിനെ
ക്കുറിച്ച് ബോധമില്ല. ഒരു പാതകത്തിനു ദുക്സാക്ഷിക
ളില്ലെങ്കിലും കുററവാളി കുററം നിഷേധിച്ചാലും കാര്യം,
മൈക്രോസ്കോപ്പ്, വിവിധങ്ങളായ രസതന്ത്ര-വസ്തു
ശാസ്ത്രോപാധികൾ എന്നിവയ്ക്ക് ഒരു പാതകസ്ഥലത്തു
നിന്നു കുററവാളിയുടെ പാതകകൃത്യം തെളിയിക്കുന്നതി
ന്നാവശ്യമായത്ര തെളിവുകൾ സമ്പാദിക്കാൻ കഴിയും.

14-9-'58-ന് മദിരാശിനഗരത്തിലെ ഒരു ബാങ്കി
ലെ ഒരു അക്കൗണ്ടന്റിനെ രണ്ട് ഉത്തരേന്ത്യക്കാർ തട്ടി
ക്കൊണ്ടുപോകയും അയാളുടെ പക്കലുണ്ടായിരുന്ന 14,000
കു. അവർ തട്ടിയെടുക്കുകയും പട്ടാപ്പകൽ ഓടിക്കൊണ്ടി
രിക്കുന്ന ഒരു കാറിൽവെച്ച് അയാളെ കൊലപ്പെടുത്തുക
യും ചെയ്തു. പാതകം നടത്തപ്പെടുമ്പോൾ അക്രമികളുടെ
സഹായിയായ ഒരു മൂന്നാമനാണ് കാർ ഓടിച്ചിരുന്ന
ത്. കൊലപാതകത്തിനു മുമ്പായി കുററവാളികൾ തമ്മി
ലുള്ള അടുത്ത സമ്പർക്കം, കാറിനു കർട്ടനുകൾ ഉണ്ടാക്ക
ലും വഴിക്കുവെച്ച പെട്രോൾ വാങ്ങലും മുർമാക്കറിൽനി
ന്നു കത്തികൾ വാങ്ങലും ഉൾപ്പെടെ പാതകത്തിനുള്ള
അവരുടെ സന്നാഹങ്ങൾ, ബീച്ച്റോഡിലൂടെ കൂതിച്ചു
പായുന്ന കാറിൽനിന്നു കേൾക്കായ, അക്രമത്തിന്നിരയാ
യ ആളുടെ സഹായത്തിന്നഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ദീനരോ
ദനം, സാന്തോമിൽവെച്ചു കുററവാളികൾ വേർപിരി
ഞ്ഞ സമ്പ്രദായം, ഒടുവിൽ നഗരത്തിൽനിന്നു 30 നാഴി
ക അകലെയുള്ള ഒരു വയലിൽ മൃതദേഹം കൊണ്ടുപോ
യിട്ടത്, മാഗ്നമദ്ധ്യേ കാറിനു നേരിട്ട തകരാറുകൾ—ഇ
തൊക്കെ സംബന്ധിച്ച തെളിവുകൾ അവസാനം പോ
ലീസിനു പിടികിട്ടിയ കുററവാളികളിൽ രണ്ടുപേരെ
തിരായി കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കപ്പെട്ടു. തെളിവ്വിന്റെ
ഈ സുശക്തമായ ചങ്ങല പ്രതികളുടെ ശിക്ഷയ്ക്കു വഴി
തെളിച്ചു. അവരിൽ മരണപ്പെട്ട ആളെ കത്തിക്കൊണ്ടു
കത്തിയവനെ തൂക്കിക്കൊന്നു; കാരോടിച്ചിരുന്ന മറ്റേ
ആൾക്കു ജീവപര്യന്തം തടവുശിക്ഷ കിട്ടി. തെളിവായി
കിട്ടിയ നിസ്സാരമായ മൂന്നു സാധനങ്ങൾ ശാസ്ത്രീയമാഗ്ന
ങ്ങളിലൂടെ പരിശോധിക്കപ്പെടുകയും അവ കേസ്സിനു
തുണുണ്ടാക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. കാറിന്റെ പിൻസി

ററിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഏതാനും തലനാരിഴകൾ ഭൂതക്കണ്ണാടിയിലൂടെ പരിശോധിച്ചതിൽ, അവയ്ക്ക് അക്രമത്തിനിരയായ ആളെ കുത്തിയ കുറ്റവാളിയുടെ തലമുടിയുമായി—ഈ കുറ്റവാളി താമസിച്ച മുറിയിൽനിന്നു കണ്ടു കിട്ടിയ ചില വസ്തുക്കളിൽ അയാളുടെ തലമുടി പറ്റിപ്പിടിച്ച് കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു—സാദൃശ്യമുള്ളതായി കാണപ്പെട്ടു. സംഭവം നടന്ന സ്ഥലത്തു കാരോടിച്ചിരുന്ന ആളുടെ വസ്തുങ്ങൾ രാസപരിശോധനയ്ക്കു വിധേയമാക്കിയതിൽ, അലക്കിയിരുന്നിട്ടും അവയിൽ രക്തത്തിന്റെ പാടുകൾ അവശേഷിച്ചതായി കണ്ടു. രക്തം പുരണ്ട മുതദേഹം അയാൾ കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നുവെന്നതിന്നു മതിയായ ദൃഢനയാണല്ലോ അത്. ക്വാറിന്റെ അടിയിൽ വിരിച്ചിരുന്ന റബ്ബർപ്പായയുടെ പാടുകൾ മരിച്ച ആളുടെ വസ്തുങ്ങളിൽ പതിഞ്ഞിരുന്നു. മുതദേഹം ക്വാറിൽ താഴെ കിടത്തിയാണു കൊണ്ടുപോയതെന്ന് അതിൽനിന്നും അനുമാനിക്കാം. റബ്ബർപ്പായയുടെയും വസ്തുത്തിൽ പതിഞ്ഞിരുന്ന അതിന്റെ പാടുകളുടെയും മാതൃക പ്രത്യേകം ചേർത്തിട്ടുള്ള ചിത്രങ്ങളിൽനിന്നു തെളിഞ്ഞു കാണാം.

6-7-58-നു കർണ്ണൂൽ ജില്ലയിലെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ തന്റെ വയലിൽ വിള കൊയ്യുകയായിരുന്ന ഒരു കൃഷിക്കാരനെ ഒരു കവർച്ചസംഘം ആക്രമിച്ചു. കവർച്ചക്കാരിലൊരാൾ കൃഷിക്കാരനെ ഒരു വടികൊണ്ടു കുറിനമായി പ്രഹരിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് വടി രണ്ടു കഷണമായി. അതിലൊന്നു കുറ്റവാളി സംഭവസ്ഥലത്തിട്ടു പോയി. രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞു സംഘത്തിലെ മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം കൃഷിക്കാരനെ അടിച്ച ഈ കുറ്റവാളിയേയും പോലീസ് അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. അവന്റെ വീടു പരിശോധിച്ചതിൽ,

അവൻ കൃഷിക്കാരനെ അടിച്ച വടിയുടെ മറ്റേ കഷണം കണ്ടുകിട്ടി. വടിയുടെ രണ്ടു കഷണങ്ങളും ഒപ്പിച്ചുവെച്ചു നോക്കിയതിൽ—അതിന്റെ ചിത്രം പ്രത്യേകം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്—ഇരുഭാഗങ്ങളും തമ്മിലുള്ള സാമ്യതയും ഏതു സ്ഥലത്തെ മുഴപ്പില്ലായ്മയുണ്ടാക്കുന്നുവോ അവിടെ വടിയുടെ ഭാഗങ്ങളാണെന്നു വ്യക്തമായി. ശാസ്ത്രീയമായി തെളിയിക്കപ്പെട്ട ഈ വസ്തുത ഏതു സാക്ഷിക്കും കഴിയുന്നതിനേക്കാൾ ഫലപ്രദമായി സത്യം വെളിപ്പെടുത്തി.

14-2-59-നു തെക്കനാക്കാട്ടിലെ ആക്കോണം ഗ്രാമത്തിൽ സുബ്ബരാജ് എന്നൊരാൾ അംബുജാംബാൾ എന്നു പേരായ തന്റെ വെപ്പാട്ടിയുമായി കലശലായ ശൗകൃത്യവും അവളുടെ തലമുടിവിടിച്ചു വലിച്ചു് ഒരു കത്തികൊണ്ടു കഴുത്തു വെട്ടുകയും ചെയ്തു. കോപാന്ധനായിത്തീർന്ന അയാൾ അവളുടെ ശിരസ്സിന്മേൽ വേർപെടുത്തിയെടുക്കുകയും ആ ഭീകരവസ്തു, രക്തമൊലിക്കുന്ന കത്തിയോടുകൂടി വില്ലേജ് മുൻസിഫിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്തു. വില്ലേജ് മുൻസിഫ് പകച്ചുപോയി. ഈ ഭീകരമായ കൊലപാതകത്തിന്നു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചവരുടെ മൊഴികോടതി വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയോ അതല്ലെങ്കിൽ സമർത്ഥനായ ഒരു ഭിക്ഷുക്കൻ എതിർവിസ്താരത്തിൽ അവർ അവിശ്വസ്തരാണെന്നു വരുത്തിത്തീർക്കുകയോ ചെയ്തേക്കാമായിരുന്നപ്പോൾ, മാററിമറിക്കാനാവാത്ത ഒരു സാധനത്തിന്റെ സഹായത്താൽ പാതകത്തിന്റെ സാഹചര്യം ശാസ്ത്രീയമായി തെളിയിക്കപ്പെട്ടു. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധനയിൽ, മരിച്ചയാളുടെ കഴുത്തിൽനിന്ന് ഒരു ലോഹക്കഷണം, മാംസത്തിൽ തറച്ചുകിടക്കുന്ന നിലയിൽ, മെഡിക്കൽ ഓഫീസ്സർ കണ്ടെടുത്തു. സുബ്ബരാജ് വില്ലേജ് മുൻസിഫിന്റെ മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കിയ കത്തിയുടെ

അഗ്രഭാഗമായിരുന്നു അതെന്നു പിന്നീട് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. സുബ്ബരാജ് അക്രമത്തിനിരയായ ആളുടെ തല വെട്ടിയെടുക്കുന്നതിനിടയിൽ കത്തിയുടെ ഒരു ഭാഗം പൊട്ടിപ്പോയതായിരുന്നു. അന്യത്ര ചേർത്തിട്ടുള്ള ഇതിന്റെ എൻലാർജ് ചെയ്ത ഫോട്ടോ കത്തിയുടെ ഇരുഭാഗങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ചേർച്ച തെളിയിച്ചു.

1960-ൽ ഒരു ദിവസം വെളുപ്പാൻകാലത്തു് ഉറക്കം തുടങ്ങിക്കൊണ്ടു കാറോടിച്ച് ഒരു ടാക്സി ഡ്രൈവർ മദിരാശി നഗരത്തിൽ ത്യാഗരാജനഗറിൽ വെച്ച് ഒരു കാൽനടയാത്രക്കാരന്റെമേൽ കാർ മുട്ടിക്കുകയും അയാളുടെ മരണത്തിനിടയാക്കുകയും ചെയ്തു. പെട്ടെന്നു തന്റെ ചെയ്തിയെക്കുറിച്ച് ബോധംവന്ന ടാക്സിഡ്രൈവർ ഭയപ്പെട്ട് സംഭവസ്ഥലത്തുനിന്ന് ഓടിമറഞ്ഞു. സംഭവത്തിന്നു ദുക്സാക്ഷികളാരുമുണ്ടായിരുന്നില്ലാത്തതിനാൽ തന്റെ രക്ഷപ്പെടൽ വിജയകരമായി എന്ന് അവൻ വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പോലീസ് തന്റെ വാതിലിൽ മുട്ടുകയും താൻ അറസ്റ്റുചെയ്യപ്പെട്ടതായി അറിയിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവൻ അമ്പരന്നു പോയി. കോടതിയിൽ, നിഷേധിക്കാനാവാത്ത ഒരു തെളിവിലൊന്നാണ് തനിക്ക് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നതെന്ന് അവൻ കണ്ടു. അവന്റെ കാറിന്റെ ഇടത്തേ ഹെഡ് ലൈറ്റിന്റെ 'മെറ്റൽറിമ്മി'ന്റെ ഫോട്ടോ ഗ്രാഫുകളും റോഡിൽനിന്നു പോലീസ് പെറുക്കിയെടുത്ത ചില്ലിൻകഷണങ്ങളും, ഒരു ശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധൻ 'റിമ്മി' നുചുറ്റും ചില്ലിൻകഷണങ്ങൾ ചേർത്തുവെച്ച് അവ എത്രമാത്രം ചേർച്ചയുണ്ടെന്നു വെളിപ്പെടുത്തിയതിന്റെ ഏതാനും ഫോട്ടോഗ്രാഫുകളും (അവ അന്യത്ര ചേർത്തിട്ടുണ്ട്) ആണ് കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കിയിരിക്കുന്നത്!

ഒരു പാതകം പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ യാതൊരാളും പൂർണ്ണമായും അവനവന്റെ നിയന്ത്രണത്തിന്നു വിധേയനായിരിക്കില്ല. വികാരവിക്ഷോഭത്തോടുകൂടിയാവും അവൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്; അതിനാൽ തന്നെ പിടികൊടുക്കാൻ സഹായകമായേക്കാവുന്ന പല നിസ്സാരകാര്യങ്ങളും അവൻ ചെയ്തുപോകുന്നു. പാതകസ്ഥലത്തു വരുകയോ പോവുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ അവന്റെ കാല്പാദകൾ നിലത്തു പതിയാനിടവരുന്നു. വല്ല സാധനങ്ങളും തൊടാനിടയായാൽ അവയുടെമേൽ കൈവിരലടയാളങ്ങളും പതിയുന്നു. അവൻ ആരെയെങ്കിലും ആക്രമിക്കുകയും കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്താൽ, കൊലചെയ്യപ്പെട്ട ആളുടെ രക്തം, തലമുടി, തുണിക്കഷണങ്ങൾ എന്നിവ അയാളുടെ സ്വന്തം ശരീരത്തിൽ അവശേഷിക്കുകയോ അതല്ലെങ്കിൽ സ്വന്തം രക്തമോ തലമുടിയോ തുണിക്കഷണങ്ങളോ പാതകസ്ഥലത്തോ അക്രമത്തിനിരയായ ആളുടെ മേലോ അറിയാതെ അവശേഷിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. ഓരോരുത്തരും ഉപയോഗിച്ച് അവൻ ഒരു പൂട്ടു പൊളിച്ചാൽ പൂട്ടിന്മേൽ അവശേഷിക്കുന്ന അടയാളങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കട്ടെ. ആയുധമേതെന്നു തെളിയിക്കാൻ പര്യാപ്തമാവും. ഒരു പാതകവും അറകുറാമില്ലാതെ നടക്കുന്നില്ല. കുറാവാളികൾ തെറ്റു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. പാതകം നടന്ന സ്ഥലത്തെ അതേപടി സൂക്ഷിക്കുകയും പോലീസിനെ ഉടനെ വിവരം അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് തെളിവുകൾ നഷ്ടപ്പെടാതെ കുറാമ്പേഷണം സുഗമമാക്കിത്തീർക്കാൻ സാധിക്കും.

കുറുപ്പേഴ്ചണം-
പുതിയ മുകൾ

~~1799~~
1799

D. V. BHADRAK & COMPANY
GRANTHA SALA
THERNODKONAM
VENGANNOR, A. D.